

גבינה 5%

ינוגרינה מוקצם

OIKTUR

בטעםוניל

שערוריית ארוסט יפת, איש שהלך עם הבוק

ממשלת התקציב, המושמצים של המדינה

איציק אבנרי, ילד בחבית שמנת

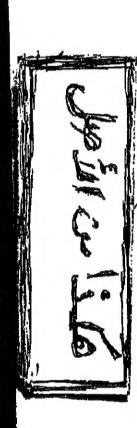
בנימין זיגל, שטח פרטי

איתומר ארבר חזר לבקבוק

ח' בטבת, תשמ"ז 1987.1.1987

מעריב

טעם חדש לאפיה!

אופנהיימר

סוף סוף עוגות

ממש כמד

באמריקה.

ממש חוויהו

ועוגיות נפלאות

אופנהיימר שוקולד־צ'יפס, הינם גרגרי

דברי מאפה עם שוקולד־צ'יפס משאירים

האפיה עם שוקולדצייפס קלה ונוחה –

עוגיות שוקולדצ'יפס, הינן המאפה הביתי הנפוץ ביותר באמריקה, האורחים

ובעיקר הילדים ממש משתגעים עליהם.

גשי עכשו לטופרמרקט הקרוב לביתך

וקחי לך אופנהיימר שוקולד צ'יפס, ההצלחה מובטחת.

אופוהיימר 🏶

שוקולד צ'יפס

לאפיה ביתית.

-הכוהיט

טעט נפלא בפה שלא מהעולם הזהו

שוקולד אמיתי בטעם מריר מתוק,

המשמשים לאפית עוגות ועוגיות,

כתוספת לגלידות ולעוד אין סוף

מתכונים כיד הדמיון הטובה.

שוקולד צ'יפס

ח' בטבת, תשמ"ז 9.1.1987

ים 1987 כל הזכריות שמורות ל-מעריב"

לוכאים יקנים,

עיצומו של מחול השדים סביב קיצוץ תקציב המדינה והחרב המתהפכת מעל פרוייקט 🗕 ה"לביא", פרצה לכותרות שערוריית הפנסיה האגדית – רבבות דולרים מדי חודש שמקבל ארנקט יפת היו"ר לשעבר של מועצת המנהלים של בנק לאומי. זה בנוקף לפיצויי חמיליונים (גם זה בחישוב דולרי, אלא מהז). דבר והיפוכו וגם תאומי־סיאם של שיטה.

יעל פו־מלמד, יאיר לפיד, יעקב ארז ודוד ליפקין חברו יחד לסיפור הפותח את המוסף על מרשת יפת, האיש שהלך עם הבנק. ציר הסיפור: מי קיבל את ההחלטה האומללה: מה היה תחליך קבלתה, מי נושא באוזריות. תמונה שמוכירה את פסל הקופים. לא ראו, לא שמעו, לא ידעו, לא מדברים. מי שמדבר, עושה זאת בעילום שם. אבל המקורות אינם זוטרים. יודעים מה שהם אומרים, ולא מפי השמועה. יפת מדבר אך לא אומר כלום. אריה דולצין, וגיד הבנק, בפיתה עראנס־אטלנטית, לא מתחייב לקחת אתריות. דבר אחד הוא מוכן: לפתוח את הסכם התשלומים ליפת לדיון מתודש. לא מומלץ לקרוא את הסיפור בעמידה. גם מי שבדרך כלל לא וגיש לפיק-ברכיים. ככה מנהלים בנקז

שורות אלה נכתבות לפני כינוסה של הנהלת הכנק לדיון בצעדי תגובה, נוכח הסערה תציבורית החובקת ימין ושמאל. בנק לאומי, כדאי לזכור, איננו בנק פרטי. שלושה רבעים משליטה בו נמצאת בידי ההסתדרות הציונית. בראשית ימי המדינה הנפיק את שטרי הכסף תראשונים לכל העם. עכשיו מנפיק מיליוני דולרים למי שהוקע בדו"ח בייסקי כאחד האחואים למפולת מניות הבנקים. המניות שלא התמוטטו כליל רק הודות לתמיכת ממשלת . תמדינת שהוקמה על-ידי החסתדות הציונית. נסגר המעגל.

דגא מקל, בכתבת הצבע המרכזית, חושף את המטבח שבו מבשלים את תקציב המדינה. דיוקן קבוצתי של כלכלני אגף התקציבים באוצר. הידיים שמאחורי הקול של משה ווטים. דימוי ציבורי של גרזן או סכין קצבים, שבעיני עצמם נראים כמו כלבי שמירה, של קומת המדינה. חבורת צעירים בשנות העשרים או ראשית השלושים שפוקחת שבע עיניים על המשרדים שיוציאו את כספי התקציב ואף פרוטה יותר מחוץ למסגרת שאושרה בחוק. לא חקרים שם כיסוחים. שרים ות"כים נוזמים בהם ומעליבים אותם כשה"צוציקים" האלה מחזיקים אותם בגרונם ולא מתרגשים מאיומים כמו התמוטטות הבטחון/ שרותי הבריאות/ החינוך או התרבות (מחק את המיותר). תאידאל שלהם: לא לתוציא פרוטה מהכסף הציבורי שלא לצורך. הם תושבים רק כלכלית, לא פוליטית. רואים רק את צרכי המדינה. האחרים וואים את צרכי עצמם. תוקעים להם מקלות בגלגלים. מטרמדים יוזמות לקיצוץ בהוצאות ולהגדלת תהכנסות. יעקב גדיש, הממונה לשעבר על התקציבים, אומר למקל: "זו עבודה ליויפית. עובדים בפול-ספיד בניוטראל". מתקשר טוב לשערוריה של יפת.

תמות השער: עדות שביט, מבח בעמ' 34-34. צילום: שמואל רחמוני.

עורך: צבי לביא עריכה: דניאלה בוקשטין האיש שהלך עם הבנק עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

> גרפיקה: נטע גרינשפן מדעות: אורי דגן

14 הטיפה האחרונה, שם זמני מאת דבורה שפירא

מאת יעל פז־מלמד

19 מהפכן בכלוב מאת תלמה אדמון

10 ממשלת התקציב

מאת שרגא מקל

23 טיול "טופשבוע" מאת נילי פרידלנדר

24 ילד שמנת מאת אבי מורגנשטרן

28 שטח פרטי עם בנימין זיגל מאת נורית ברצקי

> 31 שיפודים מאת מאיר עוזיאל

34 בת של גובר מאת בילי מוסקונה־לרמן

> ז לאכול בחוץ י מאת מאו"ל

38 בין סינבאד למדונה שירות "גאמא"

> 42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר

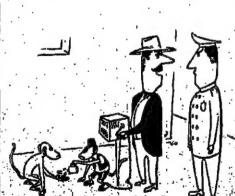
> > 43 פנטהאוז מאת יגאל לב

44 "מעריב" לפני 35 שנים בעריכת גבריאל שטרסמן

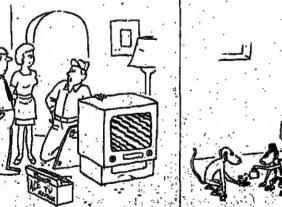
צוחק מי שצותק ראשון

יש לכם חלוואות לשלושה ימיםז

לא היא לא מקולקלת. משוט משעמם לח.

האיש שהל בעצם אין מה לבוא בטענות לארנסט יפת. הוא ביקש והם נתנו, ללא חקירה או בדיקה. אחרים בכלל לא שאלו והיום הם לא

יודעים. ואף אחר מהם, מכל חברי הדירקטוריון, לא קם ואמר: עד כאן! אתם מועלים בתפקידכם! היו שביפה לא ישקר אותנו. אילו סיבוח יש לו לעשות אלה שלושה אנשים, אחד מהם חבר קיבוץ, שאישרו ליו"ר בנק לאומי לשעבר פיצויים ופנסיה במיליוני רולרים, אשר מקורם בכסף ציבורי. אנטומיה של החלטה אומללה.

מאת יעל פו־מלמר

פני כארכע שנים זימן אליו ארגסט יפת, או מנכ"ל בנקילאומי ויו"ר הרידקטוריון, שלושה אנשים: יוסי פקר, מיכה אפרתי וישראל סחרונ. .אני כן 63", אמר לכל אחר בארבע עיניים, בהתאם לחיזה שיש לי עם הבנק, עלי לפרוש בעור שנתיים, נגיל 65. אני אדם בריא, כוחי במותני, יש לי יכולת מלאה לנהל את הבנק ער גיל שבעים לפחות. אני מבקש את אישורכם לחרש לי את התוזה לחמש שנים נוספות".

יפת הכיר היטב את שלושת הנככרים. לא היתה וו בשכילו הפעם הראשונה שהוא מנהל אתם משארומתן. שלושתם היו חברים בווערה המרכות של הכנק ובלי שום קשר לווערה המרכזת של ההסתררות! זהו נות שכוחרים חברי הדירקטוריון, והוא כעצם הזרוע הביצועית של הדירקסוריון. במסגרת רה־ארגון שגעשה כבנק לפגי כשבע שנים, הוחלט שוועדה זו היא שתרון ותקבע את שכרו טל ארנמט יפת ושל עוד

יוסי פפר וישראל סתרוב הם שתי דמויות בולטות בכלכלת הישראלית. פקר, כעליה של .פקר פלרה" הכוללת היום ששה מפעלים עם מחזור שנתי של 45 מיליון דולר, הקים יחד עם אחריעשר תעשיינים את חברת ההשקעות הכושלת "רנות". סחרוב, הבעלים של חברת הכיטוה "סהר", שבין שאר תפקידיו הציבוריים היה יו"ר פעיל של הדירקטוריונים בתעשיה האווירית וב.בול", ערש לפני כשלוש שנים מרידקטוריון הבנק בהגיעו לגיל 72, הוא היה מועמד מספר אחר של המפלגה הליברלית לכל חשקיד ציבורי כלכלי בכיר שהתפנה במשק.

ומן קצר לאחר השיחות הנפררות, התכנסו שלושת הברי הוועדה לרון נכקשה שהוכאה בפניהם. ישראל מחרוב סבר שיש מקום לאשר את הבקשה. אחרי הכל, יפח מכיא תועלת רכה לכנק, הוא ארם טביבה אן אונו שיבור קבצע און התפקין, כפי שהוא עושה ואת. כמוהו סבר גם יו"ר הווערה המרכזת, יוסי פקר. מיכה אפרתי הסכים עם השגיים, דק תבע שאחר התפקירים יילקה מיפה - אר . המנכל יות או יו"ר הרירקטוריון.

בסיבום הריון נכתב פרוטוקול, עלין חתומים השלושה; המאשר את הכקשה כאותה ישיכה גם סוכם שיפת ימשיך את עבורתו בהתאם לחוזה שכבר היה לון ואשר נדונו בו כל זכויותיו המומלבות, שווענקו לו בעת המרישה

Bioedio

היתה רק בעיה אחת, שבסופו של רבר עלתה לכנק־לאומי הרבה מאר, כסף. השלושה לא קראו את החוזה כו מדובר. יפת סיפר לתם את תוכגו, והם סברו כךי?". כאן צריך לדייק ולומר, שכמו במקרים רבים שיובאו בהמשך, יש כמה גירסאות. גירסה אחת סוענת בתוקף: איש מחברי הוועדה לא ראה את החוזה. גירסה אחרת טוענת: חברי הוועדה ראו את החוזה, אבל לא

> טרחו להתעמק בפרטיו. כשאומרים פרטים, דרך־אגנ, אומרים כסף. לימים, כאשר פרש יפת מהבנק בעקבות דו"ח בייסקי, וכאשר היו"ר החדש אלי הורוביק ואיתו עו"ד אמנון גולדנברג, יוסי פקר ומיכה אסרתי, טרחו בכל זאת לרדת לפרטים - הם הוכו בתדהמה. מרובר היה בפיצויים כסך חמישה מיליון דולר.

> באותו תווה הובטת, כנראה, ליפת שכאם יאלץ לפרוש מתפקידו לפני הזמן, מתחייב הבנק לשלם לו משכורת מלאה ער גיל שבעים. ומשכורת, במקרה של יפת, זה משהו בסכיבות מיליון דולר כשנה. הפנסיה בהתאם ("רק אל תשכתי שזה ברוטו", אומר בכיר

או וראו אלו חיים קלים היו לו למר יפת. הוא מבקש להאריך את החוזה לחמש שנים __ נוספות. אומרים לו חברי הועדה המרכות – בסרר. הוא אומר: אל תגעו בהסכמים שיש לי עם הבנק. אומרים לו: בסדר, רק תסביר מה

בהחוזה מרבר באופן כללנ על תנאי העסקתי בכנק", עונה להם יפת. אם כך, הכל מסוכם.

"לך תדע", אומרים היום הנוגעים כדבר, שההסדרים וההתחשבנויות של יפה עם הכנק, יגיעו. כטופו של דבר למיליוני דולרים". באמת לך תדע. .וה לא מקובל לראות את החווה", יש מי שאומר,

ההסררים שבעשו איתו לפני שנים הם אלה שצריכים. להמשיך. הרי לא היה מי שיכול להחליף אותו. ואם מחליטים שהוא יישאר, אראפשר להרע את תנאיו". אלא שחברי אותה וערה, יותר מכל אחר אחר

צריכים היו לרעת על אלו סכומים מרובר. הם אלה שקבעו את משכורתו של ארגסט יפת, וכן את משכורותיהם של עוד כמה מנהלים בכירים כבנק. והיתה זו זכות גרולה, לפחות כשנים עברו, לדעת

מה סכום המשכורת המשולמת ליפת. אמצעי סודיות רציניים כיותר ננקטו, כדי שלאיש מן העובדים. האחרים לא תהיה גישה לנתונים הללו. מנהל חשבונות מיוחר, מחוץ למערכת הכנק, היה מכין ירבית את. הצ'קים השמנים ליפת ולעוד מספר בכירים. את הכספים, יש אומרים, משכו החברים הללו לא מן הכנק שלהם. הכספים גיגכו באחר הכנקים המתחרים. חבריהוועדה, כמו שאר חברי הרירסטוריון, התחייבו לשמור כסוד כל החלטה שנופלת במוסר בו הם חברים. לארם מבחוץ היה קשה ביותר, כמעט בלתי־אפשרי, להשיג אינפורמציה. לכן זה עבר.

הפרוצדורה הפורמלית של קביעת השכר היתה פשוטה לכאורה: אחת לשנה היה ארנסט יפת מציג לשלושת חברי הוועדה את דרישותיו הכספיות לשבה הגוכחית. קשה לנקוב במרוייק באלו סכומים מדובר, שכן איש מן המעורבים אינו מוכן למסור. מה שברור -מדובר בעשרות־אלפי רולרים בחורש. יש אומרים 50 אלף, יש כאלה שצוחקים כשמוכירים את הסכום הוה – יותר את לא יודעת לספור?

אלא, שבכל זאת, צריך היה לשכנע את תברי הווערה לאשר שכר מפחיד כזה. יפת היה מתחיל למנות כפניהם את השכר של עמיתיו. הכל משמרעות. הוא סיפר להם כמת מרוויח בינו צדיק מהכנק הבילאומי, וכמה מרוויח רפאל רקנאטי מבנס דיסקונט, וכמה מכיא הכיתה אהרון דוברת מ.כלל", ועוד ועוד. אחריכך היה עובר לעמיתיו בעולם, מונה את שכרם (חמשך בעמוד חבא)

דולצין: לא הייתי חייב לדעת. האחריות שלי מעכלת

מיצויים והפנסיה שהוענקו לארנסט יפת היו"ר לשעבר של מועצה המנהלים של בנק לאומי, מזכירים את 2,000 וונות תנעלים שתיו לאימלדה מרקום, רעייתו של נשיא הפיליפונים המודח. בשני המקרים הלכו כספי ציבור לאושים תאבי ממון. המרקוסים גולים עכשיו בחוואי, מתלוונים על מחסור. ופת מתגורו ב..מגדלי-דוד כתל אביב, טובל ברוב עושר. ארוסט יפת לא חירו יו"ר פועצת המוהלים

של מוסד פרטי. בוק לאומו שויך לציבור, 75.2 אתנזים מכוח החצבעה נמצאים בידי חברה אוצר חתתישבות היהודית" של ההשתדרות הציוניה. היתרה – בידן בעלו מנוות מקרב תצי

חוציג הבסיר של החהשתדרות הציונית בצוק חוא אריה דולצין. יודר חנמלת תשוכנות כאשר לתסרסמה ב"הארץ" מנשה המשפורה המיצויים וומנסיה של ארנטט יפה, וצא מו דולצין לחוייל. מן חסתם בשליחות חקשורה בעבודתו. באשר הנולוי העיתונאי חולל שעדוריה ציבורית - חוא

שהה בפילדלפית בראשיות חשבוע שאלנו אוחו, שלמונית, אם

יהע מראש על גובה משבורתו וחשבותיו של מה ארוסט יפת. דולצין: "לא. אבל זה תיה שבר גבוה ביותר. לא ידעתי מתו הסכום. אחדי שהוא עזבי ונודע לי, זה חיה ממש מועוע. הדבר מדע לי רק אחרי שארנסט יפת התפטר". האם, כנגיד הבנק, לא חיה עליך לדעת

דולצין: "לא חייתי חייב לדעת, מכיוון שאני לא נוחלתי את הבנק". חאם בישיבות הריויקטוריון שבחם השתחפת לא נדון הענין מעולם: דולצין: "בדירקטורוון לא דיברו על חשבה

לבעו זאת". ביצד אתה מגיב עכשיו על החלטתם: דולצינו הקשרו לי להגוב. היו להם שיקולים אני לא יכול לשמוט",

האם דנת עליכך עם חיו"ר החדש של מועצת המנהלים, אלי חורוביקון האם אותה מתכוון לבטל את החטכם עם ארוטע ופתו

- דולציו: "ניטיתי ליצור סשר עם אלי הורוביע אבל לא הצלחתר למצוא אותו. הוא ומצא

בחומשה באישליה, אני בהחלט בעד לפתוח את ותקנם מוזרש". וכה על חחיבט חמוסרי של חמרשחו חלבינו אות בחחלט לא מוטרו. נעשח באן צעל לא סוטרי. זה הכל מה שאני וכול לחגיד". האם היות שותף לאחריות על כדי לולציון החאחריות שלי מוגבלת. איני קובע את השבר. איני אחדאי לו. אני לא מנחל את חבוק אני לא יושב בבנק. באחז לישיבות אחת לחדש אושים אחרים היו אחראים לכך": ומה בדבר אחריות מיניסלורואליתו לובציון שיכול לחיות שיש. מי שיתבקש את קלין לאחריות לאחריות המויספריאלות שלך, אחרו חפל, אתח נגיד תאפלות בול השייף לעם היחודי. תאפלות בול השייף לעם היחודי. תאפלות בחימת, אני לא יכול לעמה, אם יש אַנוּיַטְעִייאַלוֹת, אַנוּ יַמִובּן בּנוּבוּן

ארוטם יפתי. ש סיפור על אדם אחד שחזה אח

מלחמת העולם הראשונה והלך והתריע אפניה באוזי חברין, כשפרצה המלחמה באן אלין החברים ומצאו אותן מדוכא מאוד, שאליו

אותו: מדוע אתה מדובא? הרי התברה שצדקת. עוה האיעון ידעתי חמיד, אבל לא בציתי להאמין, זה גם

מעבר

(המשך מהעמוד הקודם) של מנהלי חברות־ענק, שהוא ראה עצמו במעמד שווה

סחרוב ויוסי פקר, אנשי עסקים ואנשי העולם הגדול, לא התווכחו הרכה. גם הם שמעו על משכורות־עתק שמשלמים למנהלים. חוץ מזה, אם יפת אומר שאלו הסכומים המשולמים לעמיתיו, חוקה עליהם שהוא צורק – אמרו אז חברי הווערה. מיכה אפרתי, הארם השלישי בחבורה – קיכוצגיק מגבע, יו"ר האגף המשקי של המרכז החקלאי, בעבר חבר

> סחרוב ויוסי פקר, אנשי עסקים ואנשי העולם הגדול, לא התווכחו הרבה. אם יכת אומר שאלו הסכומים המעולמים לעמיתיו,חוקה עליו שהוא צודק.

הנהלת המחלקה להתיישכות של הסוכנות היהורית -היה מנסה פה ושם לומר שהסכומים נראים לו

-אתה תמים", היו אומרים לו חבריו, "מה אתה מבין? אין לך מושג מה הולך היום כשוק המשכורות".

מיכה אפרתי: "בעיני המשכורות היו תמיר

גכוהות. ביקשתי שלא חהיינה עליות ריאליות. ניסיתי

כל הזמן למתן את גובה המשכורת". מיכה אפרתי חשב

שאולי הוא באמת תמים. האפשרות של בריקת חענין

לא עלתה כלל על רעתו. גם לא על דעת שני החברים

על־פיו, יישק דכר. מעטים, אם ככלל, העזו להתווכה

אחו, להעניר כיקורת, לשאול שאלוח. וחכרי הווערה,

שלמעשה היו צריכים לפסח על עכורתו ועל תנאי

השכר שלו, הלכו בעצם שכי אחריו, אחרי כוחן

ם יפת אומר – מאמינים לו כלי לכרוק את

משכורת כמו ליו"ר מועצת המנהלים של

צ'ייס־מנהטן – לא מעיוים להגיד לו: בכאן

ישראל, לא אמריקה. כנק־לאומי אינו בנק פרטי. הכסף

שמשולם ליפת הוא כסף ציבורי, ולכן אי־אפשר לחלקו

כנדיבות כזו. אפילו אם יפת נמצא כשורה אחת עם

מנהלים בבנקים הגרולים כעולם". ולא היה מי שיעצור

את התהליך. לא היה אפילו אחר, שיקום ויאמר – עד

כאן. אנחנו מועלים בתפקידנו כנציגי ציבור. אנחנו

יפת? הוא רק כיקש. הכעיה היא עם אלה שנתנר.

ואם כאלה הם פני הדברים, מה טעם להלין על

והסיפור עוד לא נגמר. לכד מן המשכורת

הענקית של יפת, ולכר מחשכון ההוצאות האדיר שהיה

לו, ונגיע לו גם כונום. תפקיר הוועדה היה להחליט על

גובה הבונוט, בהתאם לרווחי הכנק. מאחר שהבונוס

ניתן על רווחי השנה שחלפה והמשבורת נקבעה לגבי

השנה שתכוא, העדיפו לא להתעמק יחר על המירה.

תבע יפת לקבל את הבונוס, כפי שקיבל כל שנה.

ב־1983, למשל, לא היו רווחים לבנק, ובכל ואת

מיכה אפרתי שאל: "מרוע מגיע ליפת כונוס אם

אתה לא מכיו", השיבו לו, הבונוס הוא בעצם

רובר הבנק אומר: לצערי, אינני יכול להתייחם

(רומשך בעמוד 32)

בשנה שכה הוחלט לקצץ כשכרם של עוברי

הבנק. גם יימת לא קיכל את ההעלאה חשנתית. אכל.

חלק מן המשכורת. לכן, ולצורך החישוכ, לא משנה אם

פשוט קיבלו את הנתונים ואישרו אותם.

הבנק ברוויה או מפסיר".

Spinenia 8

לחנאי השכר של היו"ר הקורמי.

אפרחי קיבל את התשונת.

העוברות. אם יפת חושב שמגיעה לו

יפת הכל־יכול באותן שנים שעל־פיו, ורק

האחרים. יפת אמר.

והסמכותיות שהקרין.

מחלקים כספים בחוסר אחריות.

▲ אפרתי: חבריו אמרו לו, אתה תמים.

🛦 טחרוב: יפת מביא תועלת רבה לבנק. (צילום: שמואל רחמני)

> שיגידו. בקר: יגידו המלעיזים מה שיגידו. (צילום: ראובן קסטרו)

בחברות כמו חברת תשמל, תעשיה

מרכיב חשוב בהכנסות המנכ"לים הם

חברות שבחם המענק גבוה בחרכת משכרם

ארוכה חיא רשימת החטבות שמקבלים

מנכ"לי חתברות. חחטבות הופוצות חו: רכב

צמוד, נסיעות חופשת לחו"ל עם תאשת (יש

תישיר של חמוב"לים.

סוד כמוס: שכרו של מוכ"ל

ואילו אצלוו, בארץ שכח כל דבר רולף, התחפכו תיוצרות. שכר המוכ"לים לא וכלל אפילו במאזנים של החברות שמניותיהן נסחרות בבורסת. כאשר מדווחים על נתוני שכר לבורסת, בעת ביצוע הופקות לצורך גיום הון, יודעים לחסוות אותם בתוך ים של נתונים.

פטנט לשמירה סורות בישראל נמצא בידי הדירקטריונים של כמת מהחברות הגדולות בישראל. חם זודעים לשמור בסוד כמוס את תנאי־חשכר של חמנכ"לים, יותר מכפי שנשמרים כמה סודות מדינה, ומצליחים למנוע כל הדלפה מדוייקת של הפרטים.

ום כאשר מצליחים לגלות מת שכרו של חמוענקות לו. שישת החטבות התותחה כשנים האתרונות עקב שיעורי מסיהכוסה הגבוחים, כשנבר חלחץ מצד המוכ"לים לקבל חכנסח וטו

שכר חמוכ"לים בחלק יגדול מהחברות

בנמח מאת אנפי דוכן בשנה. כאשך בוחנום את שבי המוכ"לום במשק תישראלי, חייבים לצוין שומוני"לים כמשק החקחדנותי משתכנים קרבת מחות מהמקובל הפוכ"לים של כוק המוצלים וחברת מפונית החות" משתכרים, ולמשל, ב:000% ליוא

אווירית, בזק, בתי הזיקוק מקבלים המנכ"לים 4,500 שקלים לחודש. נוסף לכך חחטבח הגלומה ברכב הצמוד – 600 שקל וכן הוצאות טלמון ואש"ל. לרוכם – ביטוח מנחלים ולחלק

מחם - חסדר פיצויי תפרישה מוגדלים ב-20 אחוזים. תחמעוקים המשולמים לחם. גודל המענק תלוי ברוות של מחברה שאותו הוא מנתל. חלק ימחמוכ"לים מצליחים לקבל מעוק שנחי שמסתכם בעשרות אלפי דולר. המענק יכול לחגיע לכדי 50 אלף עד 60 אלף דולר בשנח, זא

משפחה רקואטי מהניחול האקטיבי של הבנק. המניות, נותר בידיהם דווח כספי זיבר. משלמים למנכילים "דמי-ניחול" התשלום בשיקה התעצות מצליחות החברות לפצוח ונשת לרוב בחברות המרטיות שבבעלות את המנכ"לים על דרישותיהם להעלאת שנוי בכמה מאת אלפי לולך צשנה

בחודש. שכר הדרג הניהולי בקונצרן "כור" הוא

קצת יותר גבוה. נמוך גם שכר המנכ"לים בחברות הממשלתיות. הממוצע שם נע בין 2,000 ל־4,000 דולר בחודש. ככל שחתברה גדולה יותר והיקף הפעילות מסועף יותר, חשכר גבורו יותר.

בארת"ב ובבריטניה נוחנים פומבי לשכר המוכ"לים של תקונצרנים הגדולים והבנקים. מם וכללים כרשימה המתפרסמה של בעלי העבר תגבות באותן מדינות, מופיעים במאונים חשותיים, ומדווחים בכל עת שממנים מוכ"ל

כלו לחבטית את חסודיות המירבית של

שכר, חמוכ"לים, דואגים בחלק מחבוקים והחברות להכין את תלושי חשבר אצל מנחלי חשבונות מיוחדים, היושבים בופרד מחוחלת החשבונות הכללית, או בחברות המתמחות בהכנת שכר של בכירים, שיטח זו ופוצח במיוחד כמערכת הכנקאית. מנב"ל חברת דלק שהצליח לעון בחוזה תניחול

שלו נסיעת שנתית כזאת למשך חודש ימים), מוכ"ל חברת קשנת או ביוונית. מתברר כי ות רק הלוואות מסובסדות למימון רבישת דירה או קצח הקרחון. למעשה, המושג שכר הוא דק שימוצים בדירה, חשבון הוצאוה ללא הגבלה עד מוכיב קטן בכלל תכנסתו של מוכ"ל חברה. כדי ביסון הוצאות המחייה, ביטוח מנחלים, קרן חלק גדול תו ההטבות הגלויות והסמויות חשתלמות, סומיישבוע בבתיימלון, שירות קויטרינג למסיבות עיטקיות בבית המנב"ל וברי. בעבר נחנו בנקים לרכוש עבור חמוב"לום וי אן דירות פאר, בוימוק שתפקידם מחויב אותם

חביווניות במשק וע סביב 6,000 ב,000 דולר לחודש. ככל שחחברה גדולה יותר, כך גדל השכר. חהערכת היא, שבחברות הגדולות למשק חפרטי מגוע השכר לכדי 12,000,6,000 דולר לחודש, עם ואת, בחלק מחחברות חפרטיות, דוגמת, בנק דוסקונט עד למרישת

לארח בכיתם. בחלק מן חתברות התפתחרו ובשנים רואחרונות שכניסה נוספת לשפר: את הכנסת רומוכ"לים, הדבר ועשה באמצעות מחן אומציות: לרכוש מויות של החברה במחיר נמוד משער הבורסת, או אפילו במחיך סמלי. במיוחה מדבר מקובל בחברת הדיסקונט השקעות" וכן בקווצרן "כלל". באשר רומוב לים מוכרים את

המוכ"לים. דמי־המחול האלה יכולים להסתלם מוצאות המנהלים של החברות מעריפות לשמור. בכמה מאת אלפי לולר בשנה: תביעות שרשלת מצך הדרג הנכור בסדיתכל אין המנכ"ל הישראל מקומה בהשוואה בשבר מנכ"לי חבורת במערב אירומה

ISFAR ישפאר - עוצמת סוני בישראל.

SONY אולם תצונה ומכירה ומרכז שרות ארצי: רח' אחר העם 9, מנדל שלום ת"א. מל: 652431.

העולם מתקדם מסוני לסוני.

Jest Carls 6

יצחק רבין, אריאל שרון ויצחק נבון נוזפים בהם ומעליבים אותם. יש להם דימוי של גרזן או סכין קצבים. בעיני עצמט הם נראים יותר כמו כלבי שמירה. כחמישים כלכלוים צעירים, רובם בשוות העשרים, מאיישים את אחד ממוקדי הכוח המרכזיים בממעלה, ומחזיקים בגרונם ערים וראשי מעורדים שלא יבזבזו את כספי הציבור. הצצה לתוך סירי המטבח של צוות אגך התקציבים ה'וקרתי במשרד האוצר, המבשל עכשוו, ימים ולילות, תקציב מדינה חדש. הידיים שמאחורי קולו של משה ניסים. אין להם דעה טובה על חיפקוד הקליינטים המשמיצים.

> מאח שרגא מקל צילומים: יוטי זמיר (-מקופ 80-)

ריס וחברי כנסת נוופים בהם. שר הבטחון מאשים אותם בחוסר הבנה בהרס מערכת הבריאות. הם נאבקים עם כל משרדי הממשלה במאמץ לחסוך ולמנוע בובוז כספי ציכור. אנשי אגף התקציבים, האגף היוקרתי ביותר במשרד האוצר ומן הסתם בשרות הציבודי כולו, מהווים את יחידת המטה של האוצר, והנוף העומר מאחורי שר האוצר, בכל תחומי פעולתו. תחת ידיהם מתגלגלים מדי יום תקציבים של מיליונים, אך כסוף החדש מביא כל אחר מהם הביתה משרו בסדר גודל של 1,000 שקל. מי פחות, מי יותר.

הם שהצליחו לסגור את "אתא", ולא הצליחו לסגור את "מנועי בית שמש". הם רוחפים את הרפורמה בענף הרלק, ואת הליכרליזציה בענפי השמן והבשר. הם הסתייגו מפרוייקט ה"לביא", וכל העת טענו שהוא "גרול על המשק". זה שנים הם לוחצים לבטל את חוק לימור חינם בבתי־הספר התיכוניים. הם גם עומרים מאתורי ההצעות להטיל מס על קיצבות הביטות הלאומי.

ובסידהכל מרובר בצבא של חמישים איש. רובם
ובסידהכל מרובר בצבא של חמישים איש. רובם
צעירים בשנות העשרים, שבאו מיד לאחר שקיבלו
תואר בוגר בתוג לכלכלה. נשארים חמש ער עשר
שנים לכל היותר, ועוזכים בשנות השלושים לחייהם
להמשך הקריירה. רוב עובדי אגף התקציבים הם
גברים. את הנשים ניתן לספור בקושי על כף יד אחת.
ישנה רבקה אלמוג, מרכזת צוות הבריאות, וטובה
נלהבות לעבוד במשרד שבו אין מתחשבים בשעון,
ובתיקשורת אוהבים לחזור ולתאר איך דולקים שם
ובתיקשורת אוהבים לחזור ולתאר איך דולקים שם
האורות גם בשעות הקטנות של הלילה. יושבים שם,
לא אחת עד אחרי הצות, כדי לגבש נייר עבודה
לא לשיבה שנוערה ליום המוזרת, מסמך שבלעדיו עלולה

בימים אלה, וכאמור גם בלילות, הם מכשלים במטבה שלהם אה הצעת תקציב המרינה לשנת (המשך בעמוד הבא)

واجعداد رر

D'AMA TANK

הרון פוגל, 39, נשוי ואב לשתי בנות, בוגר אל בכלבלת ומוסמך במינהל עסקים, ממונה על אגר תחקציבים שלוש שנים בדיוק. הוא צמח באגף. אליו הגיע לפני נו שנה מכנק־ישראל, למעט שנתיים בהן היה מנהל מחלקת הכלכלה והבקרה כקונצרן "כלל".

הממונה על החקציבים מחזיק באחד מהתפקידים רכי העוצמה בשרות הציבורי במדינה בכלל. בדרר כלל הוא גם יועע בכיר. לא רשמי, לשר האוצר. מעמדו בתחום זה נקבע בעיקר על פי כישוריו וקרבתו לשר. "התמורו המרכזית בעבודה חקשה של הממונה", אומר פוגל, "היא בכך שיש לו אגף בעל איכות ייחודית. אנשים בעלי יכולת מקצועית גכוהה, מוטיבציה ודבקות במטרה הראויים לחיקוי",

לאהרון פוגל מוניטין של כלכלן מעולה כשנתו סדורה. הוא דוגל כצמצום מעורבות הממשלה במשק, בביטול סובסידיות ומסים, ובקידום חיצוא ומאזן התשלומים – גם באמצעות פיחות ריאלי. עמדתו לא אומצה בתכנית הכלכלית חנוכחית. כשחבע לקצץ בתקציב חבטחון בדיון חכלכלי שהתקיים בממשלה לפני שלושת שבועות, נוף בו יצחק רבין בתערות מעליבות נוטוז "קישקוש" ו"מה אתה מביוו". פוגל שחק. כעת הוא מגיב: "אם מישהו משתמש במלים חריפות, המצוקה היא שלו ולא של זרו שכביכול ננוף".

רווחת דעה שמערכת הבטחוו חוסמח בתני האוצר את הגישה למידע, ולכן אין פיקוח ציבורי ממשי על תקציב הבטחוו. פוגל: "קיים שיתוף מעולה בין מערכת

הבטרוון ותאוצר וחלקים גדולים מהמידע מרושים לפנינו – אך לא הכל". במערכת הבטחון טוענים שאינכם מבינים בבטחון, הצוות שלכם העוסק

כבטחון הוא מצומצם, והצעות הקיצוץ שלכם מסוכנות. אתם באמת מסוגלים לחדור לנבכי תקציב הבטחון ולפקח עליו כראויז "אנו ממליצים על מסגרת תקציב כלליח

שנגורת מצרכי המשק וממיגכלת תמקורות ומערכת הבטחון אחראית לסדרי העדיפויות ולביצוע. מערכת אפשרויות חקיצוץ לא נשענה על חמלצות שלנו לגבי שינוי סדרי העדיפויות, אלא על תהליך העבודה של מעדכת תבטחון עצמה. אנחנו לא מומחים לבטחון. צח"ל עצמו הגיש תכניה, ואנו עומדים על ביצועה. התכניח תוגשה לאישור הממשלה בינואר אשחקד, וכוצעה רק כחלקה. לו חיתה מתבצעת במלואה . ניתן חיה לחסוך סכומים משמעותיים".

אתם מגישים הצעות חסכון וקיצוצים שאינן מתבצעות במקרים רבים. בנינוד גמור להמלצותיהם, התקציבים הציבוריים תופחים ונטל המסים נדל. זה לא מצביע על כשלווז

"במגבלות הקיימות, עיקר פעילותנו היא במניעת הוצאות נוספות. זוהי פעולת יומיומית כמימדים אדירים. לגבי הקטנת תחוצאות -תכניתנו קיימת, אך יש קשיים גדולים בביצוע. תחליך קבלת התחלטות מורכב ומוגבל באילוצים פוליטיים. גם לאחר ההחלעות -משרדי ממשלה וגופים ציבוריים מנסים לדחות את כיצוען או מנצלים את חיוניותם של שרותים מסויימים – בריאות למשל – כדי ליצור עוכדות בשטח שיחייבו את החזר חסכום שקוצץ, או כוסוי תקציבי בדיעבד".

הכספים הכאה. ישיבות מראתוניות של הצוותים הממונים על נושאי הפעולה השונים, ויכוחים והתנגחויות עם נציני המשררים המגישים ררישות מנופונת כבסים למקח ומימכר, חישובים והתחשבנויות על פיסות נייר, בעורת מחשבייכים ומחשב המשרך

לכדיקת השלכות והשפעות מרחיקות לכת. לאחר שהממשלה והכנסת יאשרו את ההצעה בהתעמרות לשמה". כלט מכולם ח"כ יהושע מצא. ויוענק לה תוקף חוקי, הם לא ישכו בחיכוק ידיים ער הדיונים התנהלו בצל התאכרותו של הקבלן אברהם למוער הכנת התקציב הבא, אלא ישניתו בשבע עיניים גינרי, ומצא נתמלא חימה על רן הקלאי שלא נחפו על ביצוע נכון של התקציב השוטף. אם הציבור מייחס לשחרר את כספי הסיוע ושאג עליו: "אתה רוצה שעור קצנים – הרימוי העצמי שלהם איננו של אשפי מטכח. לאוזניו של שר האוצר משה נסים, הוא טרח אישית בכל ימות השנה הם נראים בעיני עצמם כמו כלבי להרגיע את הפקיד הנסער.

להם, בעת הכנת התקציב, חכונות של גרון או סכין כמה יתאכרוז". חקלאי נפגע, וכשהרי התקרית הגיעו לקונגרטים כו'נבהו"

שמירה, של קופת הציבור. "החלק החשוב כיותר בעבורה שלנו לא נגלה לעין ולא כתוב בשום מקום", אומר איתמר גיכתון, סגן הממונה על התקציבים.

חמישה סגנים יש לו לראש האגף אהרון פוגל, הממונה הראשי (ראה מסגרת). כל סגן אחראי על תחום פעולה מקיף של הממשלה, שבשרה יכולים להיות ממונים עליו מספר שרים. "ממשלת הצללים" הואת של התקציב מזכירה את הקבינט הבריטי.

מתחת לכל סגן משרתים רפרנטים ומרכזי צוותים, המכצעים כל אחר את עכורת הפיקוח השוטפת על תקציבו של משרד ממשלתי זה או אחר, או רשות ממלכתית וכיוצא באלה. יוצא מן הכלל סגן אחר הממונה על המיכון והמתורולוגיה. זהו עופר ארדמן, כן 30, מוסמך במינהל עסקים, ארבע שנים באגף שהגיע מהר להנהלה אחרי שדיה רפרנט משרר האוצר ומרכז צוות התחבורה. לבסדר הזה של סגני־הממונה מתמנים כררך־כלל כלכלני האנף שהצליחו להתבלט בכשרונותיהם, ויש בהם כאלה שהגיעו לצמרת תוך שנים ספורות. הקידום מהיך גם מפני שהתחלופה בהנהלה היא גבוהה. עד כה היו חבריה עתירי הניסיון נחטפים בדרך־כלל לתפקירי מפתח ככירים כמשק הציכורי והפרטי (ראה מסגרת).

יתמר גינתון, בן 34 ונשוי טרי, ממונה על ענייני הכלכלה והמשק. באגף הוא משרת כנר שש שנים לערך.התחיל מלמטה ומהר יחסית התקרם להנהלה. בעכר עסק בפיתוח מודיעין כלכלי של המשטרה תחת פיקורו של קצין המודיעין הראשי סמי נחמיאס, וגם היה עוזרו של נציב שרות המדינה פרופ' רמי פרידמן. "תפקידנו", הוא מסביר, "להכנס בחלל הקיים בין הרשויות. אם מקוכל במערכת שלטונית שגוף בעל כוח וסמכות נושא גם כמלוא האחריות -בשיטה שלנו החלק של האחריות קצת מטושטש. ובחלל שנוצר מתחיל תפקידו של אגף התקציבים, לו שר פלוני היה אחראי לכל פעולות משרדו לטוב ולרע - ועל כל כשלון היה חייב לתת את הרין בפני הרשויות והכותר – אפשר היה להסתפק במתן התקציב למשרדים ולגמור בוה. אך מכיוון שאצלנו קשה לקשור אחריות כלשהי למשרד או לשר – חייב האגוי לפקוח עין ולעמור על המשמר". לברוק כל העת וכשבע עיניים, אם אין חריגות מהתקציכ שאושר ואם כל הוצאה אכן מתבצעת כהתאם לסעיף החוקי. כל מקרה חריג מוכא מיד לידיעה או לדיון אצל שר האוצר, ובינתיים מפעילים פקידי האגף כל כלם חוקי העומר לרשותם כרי לעכב את התשלום וכלבר שיימנע כיובוו.

וכשאגף התקציכים מתערכ - השר וראשי המשרור הנכלמים כועסים ולרוב גם נוזפים. העלבונות שטפג לאחרונה הבוס שלהם, אהרון פוגל, מפי יצחק רבין (ראה מסגרת) אינם מקרה יוצא רופן. ראשי הנוזפים מקרב שרי הממשלה הם אריאל שרון ואריה נחמקין. גם יצחק נכון אינגו קוטל קנים. והם לא נמיעוט. הנזיפה השגורה כפיו של שר החקלאות, שהוא לא מחמיץ הזרמנות כדי להטיח אותה בפניהם של פקירי האנף, היא: "אני לא מאשים אתכם – אתם פשוט לא מבינים שום דבר". טוכה פינטו, מרכזת צוות החקלאות, חשה את העקיצה הזאת היטב על בשרה יותר מעמיתיה. שר האוצר לשעבר יצחק מורעי שהיה פעם עד שמיעה – לא נחלץ להגנתה. בשטח זה של' מקלחות צונגים, איתמר גיבתון הוא השפוט של שר התעשייה והמסחר. אריאל שרון שוטף אותו גם בפורום רחב. לא פעם האשים את גיכתון שהוא בהורס את היצוא ורוצה לייכא הכל ארצה".

סגן נוסף, רן חקלאי, נכווה בעיקר מלשונם של חברי כנסת. חקלאי, בן 35, חולש על ענף התשתית. גם הוא שכע שנים כאגף, כלכלן וכעל תואר מוסמך בתכנון אזורי. הבאנו לוערת הכססים של הכנסת הצעות נכונות בענין הסיוע כסך 80 מיליון דולר לקבלנים", הוא מספר, .אכל חברי הווערה העמידו אותנו במצב בלתי אפשרי. למרות שהצעותינו אושרו על-ירי שר האוצר, האשימן אותנו חברים בוועדה

שלוש שנים לפני שיגאל כהן־אורגד קרא לאהרון פוגל לחזור מסונצרן "כלל" למשרר האוצר ולקבל את תפקיר הממונה על התקציכים, ישב על כסאו יעקב גדיש, שהיה הממונה מסוף 1981. גדיש לא התפלא כשקרא בעתונים על העלכונות שהטיח שר הבטחון ביורשו ('קישקוש, מה אתה מבין'). -תפקיר אגף התקצינים הוא קשה מאוד", אומר גריש, "האגף מרכז את הפיקוח על כל זהוצאה הציבורית, והמשימה הזאת מוטלת על שכמה של קבוצת אנשים קטנה, כשעה שבכל משרד ממשלתי מתמודד מולה טראסט מותות הרכה יותר גדול.

בין יונגל ציריליים גדיש: "הוא נקרא על־שם ראש עירית תל־אביכ שקיצץ דווקא בארוחות החמות לוקנים ולא במקומות אחרים. כלומר: אם נותנים לך לכחור לכר כמה לקצץ – קצץ בדבר החיוני, הכואב והרפרונטטיבי ביותר – תו ערובה לכך שתקבל את הכסף בחזרה. אד קח למשל את בתי החולים. כשלא היה אוכל לתולים ~ האם קיצצו כארוחות הכמעט־חינם לסגל, או שהראו בטלוויזיה קשישים רעכיםו וכששרת הבריאות שושנה ארבלי־אלמולזינו אומרת שהיא סוגרת את בתידהחולים האם במשרדה כבר קיצצו איפה שאפשרז האם פקידי משרד הבריאות מפסיקים לנסוע

למשל אגף התקציבים במשרד הבטתון. יושבים. בו עשרות מומחים ובראשם תת־אלוף, כשמולם באגף התקציבים עומדים רקשניים וחצי אנשים (בראשם אילן פלטו, סגן הממונה לענייני בטחון ומינהל, כן 30, משלים תואר שני בכלכלה, ומשרת באגף רק כארבע שנים - ש.מ.) מובן שכידי המשרד מרוכז המידע המפורט. האגף, לעומת זה, צריך לייצג את הגישה הלאומית הכוללת. שר הבטחון חושב שהוא חייב להגן על העוגה שלו. אבל הוא חייב להכין שתפקיר הממונה על התקציבים הוא ללתוץ את ההוצאה הציבורית כלפי מטה. הממונה עושה זאת עליפי מיטב השפיטה של משרר האוצר. הגישה האידיאלית היא שהממשלה תקציב לכל משרד תקציב מסגרת המשרד עצמו יקבע כיצר להשתמש בו. אך המציאות היא שהמשררים עוכדים על פי הוק צ'יק".

משה הכא, סגן הממונה על התקציבים לעניני חברה ורווחה, נאלץ להתמורד מעשה יוסיים עם

לראות את פירותיה עוד בתקופתו. ויש גם יוזמות שצריך לחזור עליהן שוכ ושוב, כמו למשל הסוכסידיה לחלב. היא בוטלה בזמנו של יגאל הורביץ, אחריכד חזרה והרקיעה שחקים, וכעת מנסים לבטלה פעם

גף התקציבים נקי מחשיבה פוליטית־מפלגתית. עכורתו מתאפיינת בגישה כלכלית חדה וכרורה: הסטנת מעורבות הממשלה, צמצום הריכוזיות והסמכויות הנתונות לפקידים. גישה ליברלית ואנטי־סוציאליסטית. כיצד קורה שעשרות כלכלנים מנגנים כמעט פה-אחר על אותו מיתר, ואיש אינו מערער או משמיע דעה אחרת?

איתמר גיבתון: "בראיון טרם קבלה לעבודה באגף, אנו מתרים במועמר שלא יעז חלילה להתאים את דעתו לזו של הממונים עליו, ומעודדים אותו להביע את דעתו גם כשהיא חריגה. אנו מקבלים לעבורה אנשים בעלי קשת מגוונת של רעות והשקפות. לא חסרים בעלי גישות סוציאליסטיות, הדוגלים במעורבות הממשלה. אך גם אלה משנים דעתם אחרי שהם מתכשלים באגף כמה שנים, ורואים איך הממשלה פועלת בנושאים שהיא צריכה להתערב בהם. שכן היא עושה זאת כה גרוע, עד שלגבי מעורבות הממשלה מוטב לאמץ את הכלל 'לא מרכשך

יאיר סרוסי, מרכז צוות התעשיה כאגף התקציבים, לא רואה תמונת מצב זו כהתקרגפות של כלכלני האגף. "המצב הוא כל כך ריכוזי ער שצריך להשתחרר ממנו כמה שיותר מהר, ועל זה יש הסכמה באגף", הוא אומר. סרוסי, כן 31, חמש שנים באגף, היה ארריכל המאכק לסגירת "אתא". שר האוצר דאו יצחק מודעי קיבל את הקרדיט על ההחלטה הסשה. אר יאיר סרוסי הוא שהכין בשכילו את שעורי הכית – את המספרים והמסמכים שהוכיחו את הצורר בסגירת המפעל. היה זה אחר המקרים בו גבר השיקול הכלכלי על שיקולים פוליטיים ואנושיים, שכה מרבים לטרפר את יוומות האגף.

אבל בליבו של הכלכלן סרוסי נותר משקע מעורב לגבי הפרשה שנמשכה שנה שלמה. מבחינתנו", הוא מורה, גאין כאן תחושת נצחון אלא הרגשה שנעשה דבר נכון, עם כל הטראומות הנלוות לכך. באגף התקציבים יש מסורת. הוא הצליח לשמור על אופי מכורד, שונה מכל גוף אחר, גם בהרכב האנשים כאן. האגף הוא היום הנקורה היחירה כמרינה שאני יכול להזרהות אתה. בכל גוף או יחירה אחרת רואים רק צד אחד, את הצד שלהם. אצלנו רואים את ההשפעה הכוללת על המדינה. מקפירים להעביר את המסר שנאמר לי כשנכנסתי לאגף – צריך לשמור שהחל באגף ביוזמה כלשהי, רק לעתים רחוקות יצליח מכל משמר על הכסף הציבורי".

מקפצה לתפקידי צמרח במשק

גף התקציבים נהשב מאז ומתמיד מקפצה לתפקידי צמרת במשק. את בוגדי האגף ניתן למצוא בבנקאות, בתעשיח, בקונצרנים הכלכליים הגדולים ובעססים הפרטיים, שני ממונים חגיעו אל כס נניד בנק־ישראל – משח זנבר, עד לאחרונה יו"ר "סולל בונח" ויועץ כלכלי מבוקשו וארנון גמני, כיום יו"ר "בנק כללי", שמחה סורוקר, הממונה על התקצובים בתקופת לוי אשכול באוצר, חוא חיום מוכ"ל בנק "אונוד". הממונה לשעבר שרישלום שירו מנחל את חברת "קנית" של חקנדו דוד עודיאלי, העוסקת ביומות בתחום המיכרוים

עבסך־הכל העבורה היא סיזיפית. אתה רץ בפול ספיד

ואתה מרגיש שאתה עובר על ניוטרל. לפעמים ישנה

תחושה שאתה מנסה לסתום סכר מים ארירים עם כמה

ישנם חישגים, אך יראו אותם בטווח ארוך מאור. מי

איתמר גבתון, צעיר, טרי וגם אופטימי יותר:

וכששרת הבריאות שושנה ארבלי־אלמולזינו אומרת שהיא סוגרת את

אצבעות".

נתי־החולים, האם במשרדה כבר קיצצו איפה שאפשר? האם פקידי

משרד הבריאות מפסיקים לנסוע לקונגרסים בז'נבה?"

משרי הבריאות, החינוך והתרכות. שרת הבריאות

מאשימה אותו ואת עוזריו על כי -אין להם לב והם

אטומים", שר החינוך יצחק נבון התנפל עליו

כהרמנות אחת והאשים אותו כ-אי אמירת אמת"

כנושא ההטכם על תקציב החינוך. ועוד האשמה חוזרת

ונשנת: דם (פקירי הארצר) רוצים להרוג את "הנשמה

ושומבר במינהל עסקים, אומרו -אנחנו נחשבים בתור

הצשים הרעים. אך כל אלה שתוקפים אותנו מרברים

לל השוליים, על פרומילים, ומציגים אותם כאילו היו

לב הענין. על מה היה הויכוח עם משרר הכריאות? על

15 פיליון שקל שהם סכום בטל בששים בתוך ההוצאה

הלאומית לבריאות המסתכמת כמיליארד שקל. ועל זה

אומרים שבלעריו מערכת הבריאות מתמוטטתו אם זה

שאנחנו עמיד טוען שאנחנו. תמיד טוען שאנחנו

רוצים להרום את שארית התרכות כמרינה. למעשה

ניתן להרחיב את התרכות – אם תגדל השתתפות

צרכני התרבות בכרטיסי התיאטרון למשל. אפשר גם

לשפר את מערכת החינוך אם משרד החינוך יסכים

שהורים ישלמו יותר. אך פקידי המשרד, וכן המורים,

חוקשים שאם ההורים ישלמו יותר – הם ידרשו

מעורבות גדולה יותר בנעשה במערכת. כי אם ההורים

היו משלמים ישירות את משכורות המורים, היינו

מנינים לתוספות השכר שהמליץ רו"ח עציוני שעולות

ומעלים הצעות להנדיל את ההכנסות (כמו הנהגת

תשלום בער שירותי החינוך) ולקצץ בהוצאות. את

ולאשונות הוא מתקשה להעביר. עם האתרונות מרבים

להבשילו, ותקציב המדינה "מעשה שטן" גדל

כוממרה בריך הרכה כוחותינטש כדי להתמודר עם

ורישות וצרכים אמיתיים ולעמוד מול תכיעות לא

צורקות", אומר הממונה לשעבר יעקב גדיש,

כלבי השמירה" של אגף התקציבים חוזרים

משה הבא, כן 36, שבע שנים כאגף, כלכלן

היתרה" - התרבות והתיאטרון.

כך - הרי שהמערכת כאמת רקובה.

200 מיליון רולר בשנה".

מיו ממונים שחורו לעיסוקיהם הקודמים: תמרופקור. איתן ברולט שב לאקרמית ויעקב נדיש חזר לפעילות הכלכלות של הקובוץ הדתי שלמח שטנר, לשעבר משנה לממונה על התעציבים, הוא היום מנכ"ל "שיכון ומיהווני סגן הממונה לשעבר לענייני בטחון אמנון נויבן, משלב קריירה מוליטיה פוועץ בלכלי של ראש הממשלה לשעבר שמעון פרס, בקריינה מקצועית במנחל אוך הכקפים של חברת "שאיטקס", שנו ממונה אחר, עמירם פוו המשיך במוכ"ל המוסד לביטוח הלאומי, מנכ"ל האוצר, וכיום הוא מנו"ל "פנק המועלים", שנן

תאם בוגרי אגף התקציבים יקבלו גם היום בקלות ג׳ובים שמנים וקוסמים: סגן הממונה איתמר גיבתון לא בטוח. המשק התפתח, יש הרבה כלכלנים. ההחרות קשת. עבודה באגף התקציבים כבר אינה ברטים כנישה בטות לצמרת כשמתמשים עבודה. ותיקים באגף כבר נתקלים לעתים בקשיים בחיפושיחם אחר עבודה מתאימה, ונאלצים בלתתפשה על תפקידים ביווניים. עברו הימים לפקיד שחיה עוזב את האוצר. חיום יש כבר אנשים שמוופשים עבודה חצי שנה. אולי היתרונות שמציע אגף התקציבים כבר אינם חשובים כליכן. במשק מעדיפים כנראה

חממונת אורי לאור מנהל בכיר ב"ג'וינט". סגן

אחר, דוד בועז, הוא מנכ"ל חברת בת של

קונצרו "כלל" – "מיקרוקד" – תעוסקת בסיתוח

מערכות תכנון בעורה מחשב, עוד סגן ממווה

לשעבר, חוגו צ'אופן, מנהל חברת־בת אחרת של

"כלל" בשותפות עם משקיעים יחודים

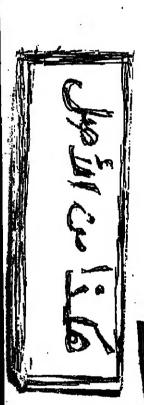
מדרום־אמריקת. אלי שפניץ חוא חיום גובר

"קופת־חולים" הכללית.

בישורים של רואת חשבון או נסיון בתמחיר. באשר כלכלו תרואת תמונת כוללת של המשק או רומטוגל לבדוק פרוייקט בסדו גודל לאומי.

Biagaio 12

وأوعدالا 13

מאת דבורה שפירא צילום: שמואל רחמני

יתמר ארכר לא ידע היכן כילה את הלילה ההוא. הוא זוכר במעומעם שהיה בכיבים, כין זונות, רועי־זונות, נרקומנים בין זונות, רוע חבונו, בין דונות, בין הארבים לאחר ואלכוהוליסטים. כשישה חורשים לאחר אותו לילה ולילות אחרים, חסרי זהות, ספוני אלכוהול, סמים וקיא, עזכה אותו אשתו עם שלוש הבנות ועקרה למישפחתה בירושלים. ככך התמה פרק של 18 שנות נישואים לארם שהיה רוב הזמן בגילופין. הוא נשאר בבית התל־אניבי שנהפך פרוץ לכל דיכפין. נרקומנים ואלכוהוליסטים עשו בדירה כנתוך שלהם וגנבו ממנה חפצים, שהרי הוא התגולל שם שיכור, יומם וליל.

"כשהייתי עסוק במופעים שלי, כאילו שכחתי את בעייתי הפרטית. חשתי שאני היחיד שפועל נגד האלכוהול. נהפכתי לסמל של משפחות האלכוהוליסטים. אמרתי לעצמי: כך אני מתחסן בפני האלכוהול".

שיכרותו עיוותה אצלו את מושגי הומן ותלשה פיסות מההיסטוריה הפרטית שלו. הוא זוכר ששוטר טילטלו. בעורו רכון שיכור על הגה מכוניתו האמריקנית. לאחר מכן, כשבילה את הלילה כמשטרת פתחדתקווה, התכרך לו שהלה עקב אחרי נהיגתו הפרועה. השוטרים טיפלו כו כמסירות. למהרת אפילו טילפנו לביתו לדרוש בשלומו, והוא זוכר את התנהגותם האנושית כלפיו בעיניים דומעות.

הוא התחכר לאנשים "נוצצים", "מעניינים". הם, אולי, אהבו את ניסוחיו השוטפים והעסיסיים, ואת העוכרה שהיה פרטנר מצויין לשתייה ולסמים. קומץ חבריו ה"מרובעים" לא השתבץ כחיי־הראווה שלו. הם ניתקו מגע, אכל עקכו אחריו כראגה, עד שרירכנו אותו לנסות את הגמילה הטלישית.

הפעם הניע למעון הרמת־גני של השירות לנמילה מאלכוהול רצוץ, מובס, וכתחושת הרס עצמי מקווח שלא יקבלוהו, כדי שיושלך חזרה לביבים. עוכדות המעון שהכירוהו היטב מתקופת נמילתו השנייה, ערכו לו קבלתיפנים צוננת כמו לגיבור

איתטר, כן 39, הוא לכאורה ילד טוב צפון־תל־אכיב. הוא מספר על ילרותו המרופרת כצמריגפן בהתפרצויות של רחמים עצמיים. הקול מקתנק והעיניים דומעות. הוריו, ניצולי השואה, בעלי

8136310 14

הגות ממתקים, ילדו אותו כגיל מבוגר. .הייתי מסוגר

הילדות שלי איבדתי. לא הירשו לי להצטרף

לתנועת־נוער, לחוגים ולצאת לטיולים. כשהייתי חוזר

ראגה חולנית, כלי אח או אחות לחוות איתם רכרים.

בצכא הרגיש חופש יחסי. שאף והצליח להיות

צמחתי עקום".

לאחר הגמילה הראשונה נשאר פיכח כמשך שנה. בנית עם שני זקנים, וגודלתי כמו ננטו. את כל אחר־כך, כאחד מרגעי השאננות המלווים בתחושת מנצח והאשלייה שהוא מסוגל לפקח על כמויות שחייה מבוקרות, שוכ התחבר אל הכקבוק. הביתה מאוחר הם סגרו את התריסים לכל אכנס. היו הגמילה השניה התקיימה במעון הרמת־גני, ונמשכה מחטטים בכל מכחן שלי והישוו את התוצאות שלושהיוחצי חודשים. השקיעו כו הרכה. הוא הרשים, המאור־בינוניות לציונים של ילדים 'מצליחנים'. והכי הוא הגיכ, הוא אדם המתנסח נהרד. עוברי המעון חשו נורא: הם לא ידעו כיצד לטפל בילד. אני זוכר הרבה כי לאיש כישורים מבריקים של מיסיונר. אתרי שנה וחצי של פיכחון החליטו לנצל את

כישוריו. פנינה אלדר, מנהלת השירות לגמילה חייו כביבים והעריצו את כוחו להחלץ מהם.

קצין. חשוב היה לו להיות ניבור. -כקצין נפתחו לפני במשרד הרווחה, ביקשה שיתלווה אליה לחוגי־בית שאיכוב. באני מרגיש שם ככן חורג, בבחינת 'הכושי דלתות, חיי לילה, מוסיקה, בחורות. כל מה שעשיתי ולהרצאות. גם העובר הסוציאלי נמום מיכאלי, המנהל שם נשא אופי של מיבצעיראווה. ואז כבר התחלתי את המרכז לגמילה מאלכוהול ברמתיגן, ביקש ממנו לשתות". או גם נשא לאשה את הנערה הראשונה להרצות בפני אסירים כבתי־סוהר. איתמר, בעל כוח שהכיר. בתוך חמש שנות שירותו בצבא הקבע הוא שיכנוע, נהמך לרוגמה מרשימה של אלכוהוליסט נהפך לשתיין כבר. מיד לאחר שהשתחרר מהצבא פתה שניצח את הבקבוק. הנגמלים במעון הושפעו מתיאורי

מהטלוויזיה והרדיו מטפר איך וגמל פעמיים ומטיף בהרצאות וגד האלכוהול. האגויטרים הזה דחף אותו חזרה למשקה ולסמים. משפחתו והרסה וגם הוא. עכשיו, אחרי גמילה: שלישית, מתנדנד על גבול ההצלחה והכשלון. האם

איתמר ארבר, היה צמוד

לבקבוק. אתם זוכרים אותו

שלב מאוחר יותר החלו הטפותיו.

העסיסיות נגד האלכוהול לרוץ לכד.

,הסתובבתי בכל הארץ. בקיכוצים,

במתנ"סים, בעשרות חוגייבית, בחוגי

ויצ'ו, כמופעי ראיונות בטלוויזיה, כתנועות־נוער

וכתי־מפר. שיכצו אותי בתוכניות רדיו ונכתבו עלי

עשרות מאמרים. התגלגלתי לסטטוס של מעין מטפל.

ניתנה לי גם משכורת ממוצעת. זה היה המיקצוע

החדש שלי. כשהייתי עסוק כלוח המופעים העמום

שלי, כאילו שכחתי את בעייתי הפרטית. לא עניין

אותי שום דכר. בתקופה הראשונה, זה היה אתגר.

השתי אז שאני החידי בכל ארץ־ישראל שפועל נגר

האלכוהול, נהפכתי לסמל, לאליל ותקווה של

משפחות האלכוהוליסטים. אמרתי לעצמי: להיות

מספל – משמע לטפל בעצמי. כך אני מתחסן בפני

למג חברתי נוצק. ראיתי אנשים שהיו בכותרות

פתאום נפלתי. איך זה קרהז בתקופה זו נקלעתי

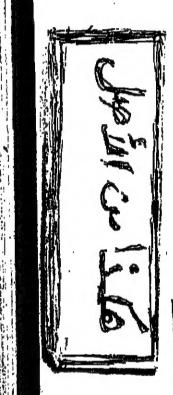
המטפלים שדחפו אותו לככב בתיקשורת ולמסע הרתעת האלכוהוליסטים הם שגרמו לנפילתו החדשה?

נוטלים סמים חופשי־חופשי, ועדיין נהנים מפופולאריות. הלכתי אחריהם. רציתי תחליף מכוקר לאלכוהול. קיוויתי שאשלוט על המינון. לא הכנתי שהם שלטו בכמויות, ואני לא". במסיכה של ה"נוצצים" הועכרו כקבוקי הארולן מיד ליד. חבריו החדשים הזהירו אותו שבפעם

הראשונה אל לו לשתות יותר משניים־שלוטה לגימות. הכמות לא עברה עליו. "שתיתי ישר חצי בקבוק עם שלושה כדורי־מרץ, וזה עשה לי נורא טוב". כעכור יומיים פנה בבקשה לחבר'ה לקבל מנה נוספת של אדולן וכדורי־מרץ. הם סרכו. הוא מידר אל שתי חברות שלו, גנשים ברמה גכוהה שהרודרו להזרקות". "הגעתי אליהן בשעת ההזרקה, ואז, בלי הרכה היסוסים, הן הזריקו לי קוקאין וזו היתה הזרקה חריפעמית. מיד לאחריה כמעט איברתי את ההכרה. הייחי מטושטש, אכל 'היי'. ידעתי שלכחורות

שהשתמשו כל תומן בקוקאין יש מירשמים לא (המשך בעמוד 17)

olegais 25

כל מה שרצית. ם אולותים.

החידוש של 1987

עכשיו, כל אחד יכול ליתנות מחשבון אישי, מיוחד, המעניק אשראי נוסף קבוע ומתמשך, לתקופה בלתי מוגכלת.

ריסקונם EXTRAL

מעניק לך זכות לתקרת אשראי. מתמשכת ומתחדשת, ללא מגבלת זמן,

EXTRAY דיסקונט

מאפשר לך לבצע את כל קניותיךי, בכל מקום (... אפילו במכולת), בתשלומים חודשייםי בגובה 10% מסכום האשראי

EXTRAL דיסקונט

אתה מחליט כמה אשראי לנצל,

דיסקונט EXTRAY

דיסקונט EXTRAL

אתה קונה בתנאי מזומן – עם כל ההנחות וההטבות חכרוכות בכך והתשלום – באשראי לטווח ארוך.

שניצלת בפועל עד סוף אותו חודש. * מ־100 שייח ומעלה.

הכנס לדיסקונם וקח לך אשראי EXTRA

הטיכה האחרונה, שם זמני

מנוצלים של אדולן וכדוריימרין מהמירפאה של הנרקומנים. התחלתי 'לעבור' עם המירשמים הללו. להכריל מאלכוהול, בסמים אני לא בקי. אבל התברר לי שתוך עשרה ימים התמכרתי אליהם".

הוא לא דיווח על הנפילה כמעון לגמילה. דווקא המטופלים, חלקם בעלי ניסיון בנטילת סמים, איתרו את איתמר המסומם. הם אמרו: "העיניים נעצמות לך. אתה נרדם". רק אחריהם, ובאחור, קלטו זאת מנהל המרכז נתום מיכאלי, וגם האשה ושלושת הבנות. איתמד הכחיש. הוא ישן ברציפות יניים ולילות, מבסה עצמו כשמיכה, כגווייה.

שתו התקשרה לאגורת "אלְיָסמ", ושם יעצו לה, כין השאר, לקלח אותו במיקלחות תמות. שלושה ימים לא נטל סמים, והוא מוכר אות שלושה ימים לא נטל סמים, והוא מוכר אותם כניהנום מתמשך. כיום הרביעי, כשמבר שהוא נקי, יצא לרחוב לחפש את הסם. ברגע של אמת טילפן לאגורה והסביה שאינו יכול לתפקר. קינלתי אצלם משכורת ממוצעת, אבל הכנסתי לאגוד ה עשרות־אלפי שקלים. מימנתי הרבה פעולות מתרו-מות שהבאתי, והחזרתי כריכית דריכית את כל הוצ-את טיפולי בתקופות הגמילה. עכשיו, כשאני מסומם, הינשתי שמצפונית אני לא יכול לקבל משבורת וליי־ זג אַתם. מיד לאחר ההודעה הם חתכו: 'נמרת לעבור

אז אמרתי לעצמי: ממילא איבדת את הטוניטין שלך, את העבורה שלך, ואין לך כסף לממן את צריכת הסמים היומיומית שלך. חזור לאלכוהול. זהו חומר שאתה מכיר ואוהב, והוא יותר זול. פתאום גם ראיתי לין געין את חברה סוחרי הסמים. הם פועלים בצורה מאור ריפלומטית. אתה נהפך לעבר שלהם, בובה על חוטים שהם מנווטים אותה. בתקופה ההיא רציתי למכור את המכונית שלי במחיר אפסי כדי לממז את נריכת הסמים. היתה לי מעין תקופת גרנדה בין הסמים לאלכוהול, עד שעברתי לשתייה. אני זוכר סהתעורותי בכל מיני מקומות. הקאתי, שמנתי, חכתי לאיזו מכה. קיוויתי למוות. לא פחדתי משום

נמעון התנהגו אתי כאילו מגיע לי עונש חמור, כי פגעתי במערכת

המשומנת שלהם. הייתי זקוק לטפיחה על הכתף. לא קיבלתי כלום. מקננת בי תוושה, אולי מוטעית, כאילו הפעם הם מחפשים אותי כדי להכשיל אותי".

אשתו של איתמר, מיואשת, איימה לעקור עם הננות למשפחתה בירושלים. איתנור טרם קלט שהיא מתכוונת לערובו לצמיתות. -לאור הגמילה השניה היה לי יותר אכפת מחילרות. חיי הנישואין השתפרו במעט, אכל לא נהפכתי לבעל איראלי או לאכא טוב", הא משחזר. עכשיו נתמלא פחרים. למרות שהכית לא שפע חם, הוא התנהל בתקן של מלון חמישה כוכבים, כנדיו מוכתמייהקיא כוכסו, וארוחות מבושלות הוגשו כסדרן. כגיל 38 חש עצמו קרוב לאברון. אינו יורע כיצר מנהלים חשבון בכנק ואיך להתעסק עם דברי

בתחילת תחופש הנדול עובו האשה והבנות את מה שעשיתי בשביל המעון. לא קיכלתי כלום. מקנות שתי הכוגרות, בנות 16 ו־18, לפנות לגמילה בתנאי . רק משום שלפנייכן הייתי שמלי. איקטוו, במוף עשו זאת קומץ חברים.

במעון הרגשתי ניבור. אמרו ליי אתה מטופל בשו כולם. לפחת יכלו לשאול אותי מה קרח. התנהגו המשמנה שלהם, הייתי זקוק לקצת חום, לטפיחה על לחם הרי הניעה לי אים התייחסות לאחר כל מעלי, מישהו שיאהב אותי אני מחפש אחכה איך

"איתמר לא חזר לבקבוק בגלל החשיפה",

רופסור מריו פלימן, מנהל מחלקה "אלכוהוליסטים נחשפים כדי לקדם את המלחמה באלכוהוליזם. היציאה להרצאות עם בבית־החולים "טלביח" ויועץ פסיכיאטרי פנינה היתה שלכ ב'. היה זה הוא שהחליט במרכז הגמילה מאלכוהול, אינו מוכן לדבר על להיחשף. הוא עצמו החליט לעשות מזה איתמר אובר באופן אישי מטעמים של סודיות דפואית, "ומשום שאינני מכיר אותו היטב. היו

> לנו בסר הכל שיחה אחת או שתיים. רוב הזמו הוא טופל בידי העוכדות הסוציאליות". האם לא גרמתם לו נזק כשחשפתם אותו

לציבור בחוגי־בית ובהרצאותו "בכל העולם מקובל היום שנגמלים וותיקים עוזרים לנגמלים חדשים. בארה"ב, חלק מהיועצים לגמילה מאלכוחול הם נגמלים וותיקים. גם ארגונים המטפלים בגמילה כמו ה־AA (אלכוהוליסטים אלמונים) מושתתות על אלכוהוליסטים לשעבר, המטפלים בחברים

האם החשיפה לאמצעי התיקשורת לא

דירבנה אותו לחזור לשתיהז אני לא חושב שחשיפה עשוייה לדרבו ... אדם לשוב לאלכוהול. כאן, במעון, אנו מחפשים את החשיפה, כי היא מאלצת אה הוגמל לאחריות עצמית. ומה עושים, להבדיל, אושים שמוסקים לעשן או מחליטים על דיאטה: מספרים לכולם. ההיחשפות, במקרים אלה, היא בלם. כולנו חשבנו שאיתמד יכול לסייע בחיחשפותו לטיפול בעצמו ובאחרים. הוא לא

חזר לכקבוק בגלל החשיפח". אז מה גרם לו להתמכר מחדש לאלכוהול, בעיות פסיכולוגיותו

אני יודע בבירור: לא חוזרים לשחות בגלל בעיות בסיבולוגיות, מי שחושב כך - טועה. מבעיות מפסיכולוגיות נוצרות אחרי השתייה. יש לנו במעון רק מקרח אחד ששותה נגלל בעייה פסיכולוגית. היום כבר ידוע שמתחילים לשתות בשל סיבות סוציו־תרבותיות". השיטח של "אלכוהוליסט מטפל

באלכוהוליסטים" הוכיחה עצמה בארץז בארץ הצטבר רק ניסיון מועט בנושא. אנו... חשתמשנו באלכוהוליסט כחלק ממערכת החסברה שלנו. את הטיפול באלכוהוליסטים החדשים במעון, הוא לא עשה לבד, אלא

זו מחלה כרונית

בשיתוף עם מטפלים".

רוום מיכאלי, מוהל המרכן לומילה מאלכוהול ברמת-גן, אומר שחשיתה מחודשת של איתמר לאמצעי התיקשורת עלולה להסב לו נוק. הוא לא מתלחב מזה.

מדוע חשפתם וניצלתם אותו בתום תמופת תנמילה השניהז יאו קיוויתי שזה לא ימנע בו, והוחשמותו

תהיה לטובת חכל. בדיעבד אני מבין שזה לא חיה טוב. אז תוא היה בחיפקוד טוב. חלק: ממערכת חשיקום שלו היה 'לרוץ' איתנו. בשלב מסויים הפסקנו לחפעיל אותו, לאחד שהגענו למסקנה שפעולותיו אמנם תרמו לאגורה, אבל סנעו בו"...

אם לא החשיפה לתיקשורת, מה כן יפעל כעת לטובתוז

..חוא זקוק לעבודה עם עצמו". וקודם חוא לא היה זקוק לעבודה עם עצמוז מדוע הריצו אותו להרצאות עם פנינה

לאיתמר יש נירסה אחרת.

לאלכוחול. זו מחלה כרונית".

אפשרי לשיקום אמיתיז

..לא בנלל מתן ההרצאות הוא חזר לשתות.

אין כאן כללים. קשה לאתר את הסיבה. גם

אגשים שלא נחשפו לאמצעי החיקשורת חזרו

הוא רוצה רק להיות קציו

אלנו את פנינה אלדר, מנהלת השירות לגמילה מאלכוהול וסגנית יו"ר האגודה

למניעת אלכוהוליזם, מדוע במקום להיות

מסביר נלחב נגד אלכוהול לא ניתבו עובדי

המעון את איתמר להסכה מיקצועית, כבסיס

מקצין. האיש חי בעבר, ואינו מוכן לנסות

אלדר: "הוא לא רצה להיות כלום חוץ

מנינה אלדר: "נפילה אחת תוך שנתיים, לא נורא". (צילום: קלאודיו פיימבלט)

מיקצוע אחר. מי שמגיע להיות קצין בצח"ל, חושב שהוא מפקד על כולם". האם דיברתם איתו ברצינות על הסבח

מיקצועיתו "הוא לא דיבר אף פעם על הסבה. לרעתי, תוא עומד בפני מציאות קשת. לא יתנו לו בקלות עבודה והוא גם לא יסכים לקבל כל עבודה". זו היתה חסיבה להידרדרות האחרונה

..מי שאינו מגיע לתעקוקה ולפתירת בעינת מישפחתיות – רבים סיכוייו לחזור לשתייה. הוא לא שיקם את חיי המשפחה שלו, וזה גרם להידודרות המתודשת. יש לו בעייה נוספת: . הוא לא זקוק לכסף":

בדיעבד, האם היה זה טוב בשבילו להיתשף ולהתלוות אליך למשע הסברה וגד אלכוהוליוםו

"כל זמן שהיה בסדר, הוא עזר למשימה שלנו, כי היווח דוגמה טובה לווער. נומלים העוזרים בגמולת אחרים – זהו תהליר מקובל בכל העולם. הוא החזיק מעמד יפה מאוד: ופילת ארות תוך שנתוים, לא נורא".

להיות אכא אני לא יודע". הוריו הקשישים הם היחירים שתומכים בו. הוא חי

הוא מפוכח כבר חורש וחצי, מהלך פריך כעולם

שע. מסוממים נכנסן ויצאן וגגבן - כי תחושה, אולי מוטעיה, כאילו הפעם הם מח ממנו הפצים, איתמר אינו זוכר מי הם. הבנות הפסיקו אותי כדי להכשיל אותי, אולי מפני שהנעתי אליהם לתקניין בו. חודשים ספורים קודם לכן התחננו לפניו בעמרה כליכר נחותה. היה לי קשה להתאקלם שם, ולו

הוה, ולא מאמין בעצמו "אני חשוף", הוא אומר כרמעות, אין לי שום רבר, אני לא בטוח בעצמי לאילו מגיע לו עונש חמור, כי פגעתי במערכת ומפחד מנפילה. זקוק לנקודת אור להחכיית עליה, עוד מעט אצא מן המעון כמו חינוק קטן. אני זקוק למישה

אוהבים? איך מחזרים אחרי אשה? אני מחפש מישהי

בביתם, אוכל, ישן ומקבל דמי־כיס, הוא אומר שהמיט עליהם קלון. "רק שהשכנים לא ידער, הם לוחשים לו בעצבנות, "שלא ירעו שאתה הולך למעון נמילה". ההורים מנותקים מהמציאות. אימו אומרת לו: "הפתרון שלך זה רק סוכריות מנטה".

ואיתמר אומר: "אני מחפש שינה חמה, והיא כל הזמן רוחפת לי סוכריות מנטה לתיק".

17 Sipealo

ירוק ל-1,500 עד 45,000 עוידו?

מבחר הלוואות של בנק לאומי

זכות יהד זכות למשיכת יתר עד 1,500 שייח בריבית P+1% וללא חכרח בבטחונות. ויזה עדיך

שיטת האשראי היחידה בארץ המאפשרת קו אשראי מתמשך לקניה בתשלומים נוחים, בריבית של ללא עמלת הקצאה, ללא דמי ניהול וללא °P+1.75%

TO 以表情感到这个独立的"五年之

לתקופה של עד 10 שנים.

P (פרנים) ריבית בסיסית ללווים, וכון ליום חפרסום - 1.58% לחודש.

הכוואות

חלוואה לכל מטרח מ-1,500 שייח עד 25,000 שייח בריבית משתנה תחל מ-1.75% או בריבית קבועו הלוואה צמודת מדד מ-7,500 שייח עד 25,000 שייח לתקופה של 5-8 שנים.

הריהצופים, עלה מברית

את רוסיה. זה פוגע בו.

הוא מאוקראינה. מתגעגע

שנגמרת אחרי נסיעה של

שישים קילומטר.

מאת תלמה אדמון

כלי מתיות ידיים, כלא להט.

למרחבים שלה. אוהד שרוף של "דינמו־קייב". קשה לו במדינה

יך נראה מהפכןז עיניים זועמות מתחת לכובע ברט שחור. על הסנטר מאפיל זקן

סינפואגום ואנטוניו מייה, מאבות המהפכה

כשנה, מוטכעים על סמל הנוער הקומוניטטי הקובני.

סינס גאה כסיכה. הוא עצמו ניראה יותר כתלמיד

הטוב של המורה, מנומס. צוחק הרבה, כאיפוק,

בחביבות. בעיניו נוצץ שמץ של קונדסות בלתי מזיקה.

מאיר פנים הכחור. מרבר כשקט, כשטף, בלי היסוס,

הדברים שהוא אומר לא תמיד מתחברים לטון

הריבור הלחשני, להבעת הפנים השופעת חיכה.

לשעמים חש המאוין אשמה, על שהוא חושר כילד הזה

שהוא משתעשע כדיקלום תפקיר. אף כמאי הרי לא

היה כוחר בו להוביל את המורדים אל הבריקדות.

הנתונים החיצוניים שלו, ולא רק הם, גם התנהגותו,

היו פוסלים את האחראי על תא קמפו"ס – ארגון

השמאל של הסטורנטים – כאוניברסיטה העברית שעל

הר הצופים, מלשאת מול מצלמות הקולנוע את הנאום

השאני, המתבקש ממנהיג תנועה אופוזיציונית. שערו

נהץ ולחייו הגלוחות מסמיקות הרבה. הגוף קומפקטי

פראי. צ'ה גווארה נראה כך על רש מעילו

של יורי פינס. גוואר:ה, יחד עם קמיליו

המועצות ציוני, נהיה קומוניסט נישראל. מקווה להשליט בה

> הלוואה לדיור הלוואה עד 45,000 שייח לרכישת דירה או שיפוצה

האמירה הפוליטית הלא מתפשרת. פינט מתפוצץ מצחוק, כלי קול. זה קורה לו הרבה

עיתתות צהוכה".

הסיפור הזה לא צומח מתוך סכל אישי, קיפוח מרובה כשקט פנימי לא מצוי, אדם שחורג מאפיוני סכיכתו. אני לא תשב שהייתי רוצה להיות פוילת יוצאי פרית המועצות כארץ. הוא היה חייל

סטורנט יוצא רופן. תלמיר שנה שניה בלימורי מזרח אסיה, כלומר סין. גם כזה הוא מצטיין. בשנה שעכרה זכה במילגה. הוא מקווה להגיע לאותה תוצאה השנה. אם לא יורחק מן האוניברסיטה כשל קיום הפגנה זו או אחרת. ההגשה התרכותית של טיעוניו הפכה אותו לדוכר קמפו"ס. יש לו שיח ושיג עם שלטונות האוניברסיטה ובמיוחר עם פרופסור עמיה ליבליך, ריקנית הסטורנטים. ער גבול מסוים הגכול של העזח

כמהלך השיחה. למה הפעמו "אני כבר רואה איך זה יהיה כתוב, העניין הזה עם הסיכה". הוא כן 22 ויש לו רעות מגובשות ככל תחום שבו נגענו. פוליטיקה וראי. וגם, ובעיקר, עיתונות. "העיתון שלכם", הוא חוור ואומר, .בכלל עיתוני הערב בארץ. הם בכחינת

למה אתה מסכים להתראיין, אם כן? אני מוכן להתראיין לכל עיתון חוץ מאטר. לעיתונות הרוסית הישראלית, שהיא עיתונות טיקרית וגזענית. זה הגכול. אני מתראיין כי אני שמח שחנר מפלגה יכול להגיע לעיתון. אני רואה בזה דרך לחדור את מטך השתיקה".

מכל סוג שהוא, אולי בגלל זה, לעורם לא תאוכחן מרירות בדבריו של פינס. אפילו העליה לארץ לא נולדה ממצוקה. בקייב היו להוריו הרופאים משרות אפייני, הוא יניד. עולה חדש מברית־המועצות רמות. דווקא בשנים שלפני העלייה ליסראל חלו ישמניסט צרוף לא מקובל, מעורר, זעם ותמיהה בקרב זינוקי הקירום המקצועי שלהם. האב, חוקר מחלות תעשיתיות, קנה לו שם בתחומו. הוא היה מחמן השנשוג הכלכלי, הצרק, השוויון. היתה לי שאיפה מסיק אתו על הבריו ומשקדה, ועם זאת שב בכלא לנסיעות עבורה לערי התעשה הרחומת. האם עברה להגיני הנה לא בנללאון וא זו הסטר עבורה לערי בתעשה הרחומת. האם עברה להגית האייה כואת ליהודי סוביים אבל רציתי לבאי שלוש שעום, בשל סרוב לשרת בלבנון בל בבית חילים בנורופאתולוגית, איש שהם לא ספר יכולה להיות האייה כואת בלבנון בל בבית חילים בנורופאתולוגית, איש שהם שבה בעבור הבא) בעבור הבא) בעבור אבא אומר שבן.

אבל זה לא מדויק, אז מה אם הוא פירסם את מאמריו תחת שמה של הפוסית שלו. אבל זה לא כגלל שהוא

יכול לשבור אותי".

צילום: יצחק אלהרר, 'סקופ 08")

> אב היה תמיר אנטי־קומוניסט חריף. "אבל הוא לא יצא למאבקים, הוא לא יצא למאבקים. מבריה"מ, רק דיכר על זה הרבה. הוא רצה למערב, לאו דווקא לישראל. הוא אוהד גדול של רייגן ופינושה. כבית היו הרכה ויכותים פוליטיים". האם היתה ציונית נילהכת. היא רצתה לישראל. "התוכנית יצאה לפועל מתוך אינרציה, יותר מאשר אידיאלִים. אמא נילכדה באיזו מלכודת פנימית. סכא, אכא של אכא, נפטר, ואכא הסיר את התנגדותו לעלייה, אז עלינו. השגנו אישורי עליה בלי קושי, כי המשפחה של אמא ככר היתה כאן".

הדירה שלהם כקייב היתה מרווחת. ארבעה חדרים, כל חדר כמו סלון ישראלי. יורי היה חלמיד מצטיין בכל המקצועות. במיוחה אהכ כיולוגיה ומתמטיקה, אחר־הצהריים היה ניפגט עם הכרים, לא בהכרח יהורים, עוסק קצת בסייף, כי כולם עשו ספורט כלשהו. למר אנגלית כאופן פרטי. בקייץ בילה עם המשפחה בגרוזיה, קרים, הרי הקרפטים, מוסקווה. "חייתי כמו כל נער סוכייטי בגיל הזה". יום השכת לא להתרחקות מז היהרות". כליליהסדר היה האב משתכל להתחמק מן הטקם. אם חשב הנער על ישראל היא הצטיירה לו על פי מושגי הכית הציוני של אימו. ואיתי את ישראל כמרינה שמגלמת את החופש, את לנסיעות. עבודה לערי התעשיה הרחשת. האם עברה להגיע הנה לא בנלל איזו ראייה הסטורית. ספק רב. אם

בנק ראומי

(המשך מהעמוד הקודם) להגיע למערכ. המערכ, מכחינתי, היה ישראל".

גם יסורי קליטה לא היו. מרכז הקליטה כגילה המתין להם ממש כפי שציפו. מהיכן מתחילות, אם כן, הנטיות הכיקורתיות המחמירות? מה לא מצא תו

עם תהליך הקליטה החל אצלי תהליך מהיר מאד של נטיטת הציונות. כאתי לישראל כשאני מאמין שוו מדינה של ערכים של צדק ושוויון, והתחלתי לחוות מקרים שגרמו לי הלם. ראיתי תופעות של גזענות שזעזעו אותר. בבריה"מ לא הייתי קומוניסט אף פעם, אכל עקרונות מוסריים כמו אחוות עמים, התנגדות למלחמה, אתיאיזם, אלה דכרים שמונחים בבסים המשטר בכריה"מ, ואני קלטתי אותם בחינוך שלי. בהתחלה התייחסתי למה שראיתי כאל בדיחות לא מוצלחות. אחריכך התרגלתי. כעצם לא,

לא התרגלתי, אכל אני יורע שהרכרים קיימים". איזה וברים? אתה יכול למסר על מקרים

העיתונאים, אכל אני כנוי קצת אחרת. מקרים רגילים מועועים אותי יותר ממקרים קיצוניים. מאמרים גועניים שקראתי בעיתונות הרוסית הישראלית, למשל. התעמולה של הימין בקרב עולי בריה"מ. התעמולה הרתית. אפילו המשפחה שלי, סכא, סכתא נדהמתי לראות אצלם חשיכה פשטנית, חוסר סוכלנות מרהים. פעם אמרתי בכית ככריחה שאני מאואיסט. דוד שלי החפרץ עלי בזעם מפתיע. לא חשבתי שוה יכול לקרות. הרהים אותי שהריכוי המחשבתי ככר בא מתוך החברה. לא האמנתי שאפשר כך לרוקן אנשים".

יש מערכת, יש עיתונות, יש חינוך מסויים. יש-הסברה. מידת ההשפעה של זה הרהימה אותי. בבריה"מ יש להם גם קו שלהם, אכל הם לא מצליחים להחריר את זה כמו פה, שוה נעשה במסווה של פלורליום. כל אלה היו מכה קשה בשבילי".

יך קיבלו בבית את הנטיות הפוליטיות וככוד מפני פנייה אל מנהיגי המפלגה. זה היה אחרי

להתגבש אצלי. כגיל שבעיעשרה הם כבר היו מגובשים. דיכרתי על מה שחשבתי בכית, כל הזמן. היו ויכוחים חריפים, אפילו עלבונות וטריקות דלת. יותר עם המשפחה המירחבת מאשר עם אכא ואמא. הכיא לי גליון של "זו הדרך", העיתון של המפלגה למולי היה לי קל יותר להסתדר בין הישראלים. כית־הספר התיכון שליד האוניברסיטה הוא מוסד ליכראלי. הייתי וזריג, אכנם, אבל התקכלתי. עד היום או עברית לא מושלמת. הייתי צעיר מאר. אם יכולתי

...בחחתלה התיחשתי לוה במו לבדיקה

מתמשכת: אחר כך ראיתי שהוא מקבל

במפלנת יחס טוב; פי הוא בשרווי ואיוטליגוט

ונם בא משם. האפתו לא חלמתי בחלום הבי

שתור שלי שיקרה דבר כזה. אבל קיבלתי, מה

לעשות: בשריהכל את הרי יודעת מה אמא

רוצה הכי הרבה בשביל הבן שלה שיחיה

הזח בעצם: המשך הגיוני לעיטוק שלו.

באנו לא ובולה לחלום עימו אח בל

אולן היית יבולה, היית רוצה לשנות את ברוסיה, אי אפשר להשוותי

"לשווה אותו עבשום זה גראה לי הצה הפעילות הפליטית שלת

תשהאו, מקורה שתחים ישנן את דעותין", בהתחלה חששתי, בשהצטרף לרק"ה ליבוץ הדעורו שלדי היה לילא מה, עלדי שוויה עד שוב, רק"חילא הומן במחבלום". בלא, לדעות של, אמה, שוויה עד שוב, רק"חילא הומן במחבלום".

חענתיון זה רומשך עבעי למשחק שהחל בו 🖓

משומש און מקורו שחווים ישון את דעותיו".

וכשהבן מופוע בכוחרות העיתון

מבעי שהוא משינ מה שהוא רוצה".

הכיוון של המשחקו

קופת־חולים בבית־שמש.

יורי פינס: "כחבר המפלגה יש לי מחוייבות לחברה הישראלית. יש לי חובה מוסרית להישאר פה, להילחם במקום שהמלחמה קשה יותר".

יוכויות אדם זה נשמע טוב ויפה. אבל תלוי

לורי אומר שאת נוטה ימינה.

את מרוצה ממדיות ישראלו

....משנה באיוה צד הם מווחום".

להתאות בארמון של תשבויי.

חבשים הוא מרקס, או אני כבר יודעת מה

"אני נוד בל קיצוניות. מה זה ימינה.

...לא. אני לא כליכך טיפשת. אבל למח

שמאלה: כשהכדור פוגע כלב או בכבד זה לא

באתי לכאן כי זאת מדינה יחודים להיות

אורות, אפשר. אפילו להיות אורה בבוד, אבל

אורת לכל החיים: אם בכית שלי יש מור

בתיקרה, או או שאנו משלימה עם זה, או.

שאני מחקות אותו. אבל אני לא בורחת

מה הרגשת כשיורי היה בכלא הצבאיר

נשמע לי מצחיק, כי אני יודעת מה זה כלא

לא היה כל הגע שבן חששת לנ בגלל

שום דבר כל הסיפור חוה של חכלא

עוברת כרומאת כלליה במופאת מאיזו תחתית את מתחילה לדכר על זה. אם

מתפתת מוה".

באמריל 81 הגעת לממלגה הקימוניסטית. "כן. זה לא היה כל כך פשוט, כמו להגיד את המשפט הוה. את צריכה להבין שבשבילי מוכיר המפלגה הקומוניסטית הוא מזכיר המפלגה הקומוניסטית. בסדר גודל סובייטי. הייתי אחוז יראה

סניסיתי למצוא פתרונות לדברים שראיתי כאן והגעתי למסקנה שהפתרונות המרקסיסטיים המ הטובים ביותר לחברה מתוקנת, לאדם מתוקן. לא היה לי מושג מה היא המפלגה הקומוניסטית בישראל. כל האינפורמציה מן העיתונות הסתכמה ככותרת בעיתון שלכם: רק"ח – רוב ערבי הסוגד למוסקבה. מישהו הקומוניטטית. נסעתי על פי כתובת המערכת לתל־אביב. זה היה מבחינתי מעשה לא רגיל. דיברתי אני שומר על קשר רציף עם חמישה שטה חברים מן לכסוף להכנס ולומר: שלום, אני מתעגיין ככם ורוצה לרעת עליכם ולפעול במסגרת שלכם, זה היה תוצאה לשנות אותו עכשיוו זה נראה מטופש

נתקלתי שם כמערכת המשפטית".

א שרתת כלבנון, אבל היית עציר כלבנון. בפעם השלישית רצו שלטונות הצבא

להתחכם. הם החליטו שאבלה את תקופת

המימסד לא יכול לשבור אותי. אולי, אני ל כמוח, הייתי עלול להשתגע אם היו מכניסים אותי לכלא ואומרים עלי לכתוב או לקרוא, או לשותו עם אחרים. אבל אני לא צופה שזה יקרה. בסך הכל אני מודה לשלטונות הצבא. שיפרתי את רמת והשבלה שלי בתקופות הכלא וגם אחריהן. למרתי באוניברסיטה הפתוחה קורסים על יוון הקלאסית ירושלים לדורותיה, פסיכולוגיה חברתית. פראתי (המשר בעמוד 41)

של מאמץ גדול. הרי כל הומן קיוויתי שהקומוניסטים" ימצאו אותי. נכנסתי ופגשתי את עוזי בודשטיין, דובד המפלגה. הוא נתן לי הומר הסכרה וקבענו להיפנס למחרת בירושלים. בתום יומיים של פגישות כבר השתתפתי במחנה עבודה באום־אל-פאתם. היתה לי קליטה מהירה מאר במפלבה". מתוך המבנה רמוי הבונקר האריר המשמש את

הסטורנטים על הריהצופים כאוניברסיטה, פינט רואה את ירושלים כמרבד עתיד פורות. רוח פהורה, הפוד הירושלמי האחיד, עולה מכוון מסגר עומר. בצהריים, כשפינס מגיע אל הספרייה לצורך עבודתו כמדריך, משתלט על ההר קול המואדין הבא מן העיד. אם הין לכתור התרגשויות סנסימנטליות בשל המראות והקולות, הן שבכו זה מכבר. במאבק, כמו כמאבק, אין מקום להתרפקויות. בין הלימודים לעבודות המודמנות. לעיסוקים הפוליטיים, אין למעשה זמן גם לאהבת

ההכרוה על פתיחת המאבק האישי שלו התרחשה שבוע לפני שהתגיים לצה"ל. הוא כתב לראש אכ"א שהוא רוצה להמנע משרות בשטחים. -קיבלתי סרוב אלגנטי". שבועיים אחרי הגיום כבר רותק לבסים למשך שבועיים. נערך לו משפט על סרוב לנסוע לטיול ברמת־הגולן במסגרת סידרת חיכוך. .היה לי ברור שאם אני רוצה לשמור על מצפוני, אני חייב לסרב לפקורה". אחרי תקופת האימונים בנגב – יודי פינס היה תותחן טנק מצטיין – זומן למפקר ניימות השריון. נהוא אמר לי, בסרר. אתה לא תשרת בנדה, בבקעה או ברמה, אבל אתה תשרת בלבנון. צחקתי". איך הגעת לכלא בסעם הראשונה?

או, זה היה משעשע. שלתו את היחידה ללכנון, ואותי אפילו לא ביקשו להצטרף. פשוט השאירן אותי במתנה לצורך משפט. כליכך היה ברוד לכולם שאטרכ. כשהגעתי למשפט אמרתי: רגע, על מה אתם שופטים אותי, הרי לא קיכלתי עדיין שום פקודהז זה קצת בלבל אותם. עכרו כמה ימים סובים עד שוומנתי שוב לשמפט, הפעם בפני המח"ט. נשלחתי לכלא שש ל־35

נחמר. למדתי ערבית. קראתי הרכה. כאתי לכלא עם תיקים עמוסים בספרים. הסודרים לא ידעו מה לעשות כהם. כרפי ההדרכה שלהם מצויין מה עושים עם סיגריות, סמים, סרנזיסטור. לא ספרים. התנאים נכלא הם רק קצת יותר גרועים מתנאי טירונות. לפעמים אפילו קצת יותר סובים. מה המערכת הצבאית יכולה כבר לעשות לבראדם? לגרום לו לקום כל בוקר בחמש? אז התרגלתי לזה. כשיצאתי מן הכלא נשפטתי שוב ל־35 יום. הפעם, לשם ניוון בכלא שבע. מפקר האוגרה קרא לי בהתלהבות להצטרף אליו ואל החיילים בלבנון. קראתי לו להצטרף אלי בישראל. בכל המשפטים היה ברוור מראש מה יהיה התהליך ומה יהיה גזר הדיך".

-קודם כל אל תגידי רוסיה. זה פוגע כי. אני לא רוסי, אני אוקראיני. רוסיה היא רק חלק מבריה"מ. זאת טעות מעליכה שהרבה ישראלים עושים. וכאשר להליכים המשפטיים בכריה"מ, אני לא יודע. לא

המעצר כלבנון. אבל התברים שלי הודיעו על כך לטלוויזיה ותוך 24 שעות הייתי כבר בישראל". כל הרברים האלה נחשבים בדרך כלל למדכי סבל. אצלך זה נשמע כמר ספארי לא מפוכן מדי ובהרבה מקרים משעשע. אמא שלך, הנוטה אל הימין מאז עלתה לארץ, לא בכתה כשראתה אותך מאוזרי המורנים? יש משהו שיכול לשבור אותן?

100 טיסות ללונדון! למעלה ממליון פרסים ומתנות כולל תמונות במבצע הענק של

> מוכרים את 9 בריבוע? יופי, בואו להשתתף במבצע "ונה בריבוע" של ויסוצקי, יצרני התה האמיתי

זה כ־140 שנה. בחלק מאדיזות תה ויכוצקי (בנות 100 או 200 שקיקי תה) מסתתר כיטיס "תה בריבוע".

> *במצאתם הכרטיס? גרדו לפי ההוראות.* זכיום בטיסה הלוך ושוב ללונדון (ללא מיטים)? - שגעון!

צלצלו לויסוצקי: 03-265222. זכיתם בספל יפתפה גדול (מאג), או כתיון מהודר של לפיד, או במערכת תה בת 12 חלקים של נעמן ז נהדר! קפצו לאחת מחנויות "קלאס" (כתובותיהן בתחתית המודעה) מסרו את הספח בכרטיס המבצע, חמעיז על ומיתכם - וקבלו את הפרס במקום.

- לילדים הפתעה מיוחדת:

נכל כרטים תמונה צבעונית של אחד מגיבורי הרובוטריקים מסידרת הטלויזיה "טרנספורמדס". אספו ושמרו. אלבום צבעוני מיוחד להדבקת התמונות מחולק חינם עם גליון חנוכח של ירחון צושפן מגזין צעיר ולם לחברי מועדון חצעירים של ויסוצקי.

רשימת חנויות קלאט במבצע: • קלאט - דיזננוף סוטר ח"א • לונדון מיניסטור אבן גבירול 30 ח"א • קניון איילת רמידע • שד' קוגל 29 חולת • רח' ימן 35 ירושלים • יח' חדסת 49 בארשבע • רח' זוצע 38 רחובות • רח' ברולר 10 חימת

Hapain 20

שחפים, דגים, וסרטנים, ודייגים לחבורה או לכל המשפחה. הולכים ענלנלים וגוציים עם מקור גדול. שמשליכים רשתות באוויר וחרגשה לאורך הנחל, אל תחוף. מטיילים שעומדים על הקנים ואורבים

שיש לו פרצוף של נחל זורם לים – לא יצטופפו בחניון ובחורשת האקליפטוסים אלא יטיילו באחו לאורך הנחל, אל תחוף, כי אז מצפה לתם טיול קל ומקטים. רק כאן עוד יש דבר כזה. וכשמניעים אחרי שני קילומטרים, מהחניון אל כפר הרשה שהגענו אל מקום אקזוטי

Option of the Paris

जा रामा अध्यक्षित

בחוצאת ייטינים (ייטייו בחוצאת ייטיית (פוליטיוו משרכנות ביותר, משרכנות ביותר, יישלם ביותר, יישלם ביותר, יישלם ביותר ביות

שייח 58.- 36.00

אלנום יחודי וטרחיב גיופיו של פריטים ואוצרות ארכיאולוגיים

קולונביניים, חמשולבים באגדת אל לורד: עשרות צילופי צבע גדולים של מוצנים מותב ניתנים לפיסוור ולתלית במוסטרים.

שייח 14.- 29.50

חכל על מיערבטקי**י** הרקטה תערבית המסורתית, בתוספו עשרות דונמאות ותדנטת צבעוניות

מים 22. - 34.0

אני קופי העברים.
דייד זוליטל מתנבר על
דייד זוליטל מתנבר על
דייד זוליטל מתנבר על
לכלך מתסימת מתכור
משתתף במלחמת,
משתתף במלחמת,
והאדעים מזורים, ועוד
נתיד מתח וחומור
נכעירת מומת בלתי
נשכחות.

ששרות ספרים בנושאים שונים: תפירה פ ריקנוה ס סרינה עשרות ספרים בנושאים שונים: הפיסי לטינירי

ס עשה-זאת-בעצנון ס ביצו כצכם! ס ביצו כצייר! ס עשה-זאת-בעצנון ס ביצו כצכם! ס קסמים ס שויירוב מרונים ס שרו ס ברידני ס משרוקי קלפים ס קסמים

תן במתנה ספר בהנחה

תניבורים חספרותיים האחובים ביותר על ילדי העולם, יוצא ליבש, אסריקה נופל בעלי בעועל ונחלץ לאר הרפתקאות מרתקית ומשעשעות.

ו לופטינג

במסע רב תרפתקאות אל אי קופי העבביש. הרופא האמקי טוכות שוב את תושיתו, כתוב בהוטור וברן שידתק גם קוראים מבוערים.

מחיר כל הסידרה --33. שייח -גצ שייח

TENOTANO AND AND

ששרות ספרים בנושאים שונים: תפירה פ לצייף!

ששרות ספרים בנושאים שונים: תפירה פ ושוויה הי

ששרות ספרים בנושאים שונים: החומה פ ושוויה הי

ששרות ספרים בנושאים שונים: החומה פ ושוויה הי

ששרות ספרים בנושאים שונים: החומה פ ושוויה הי

מכור נוסף של הסופרת השענה והרגישה, הרקתות כאן הרכובת רופנטית של שתי לרשות ובשנות הארבעים שלחן. רניש, ארוו בארוטיקה, ספת תובור ונשורר

שייר 12.50 שייר 12.50

ימודים הסנסה לקנות ששר ומעבר באלכסנרים של שנות מ־40. בתוך כך, תאור היי הקחילה היתודית וויקתת לישוב באייי, ערב הקסת המדיטה.

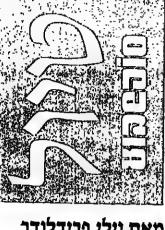
מברנן 7.30 שייח

למל תמים – היחיד בנחלי החוף לתף האוקינוס השקט.

נמבן שוה טיול ליום צח ובהיר, וצריך להצטייד בזוג נעלי התעמלות רורביות ואולי גם כמנבת, כי במחלכו הוצים את הנחל במים, ליד שני חצאי נשר תורכי עתיק שניבנה לכבוד הקיסר וילהלם ירום הודו שבא לארץ ישראל בסוף המאה הקודמת.

רונינים.

זוג סיקסקים על שמת תנחל.

מאת נילי פרידלנדר צילם שמואל רחמני בשיתוף רשות שמורות הטבע

ממערב לכביש המהיר. הבאים מחל-אביב יורדים

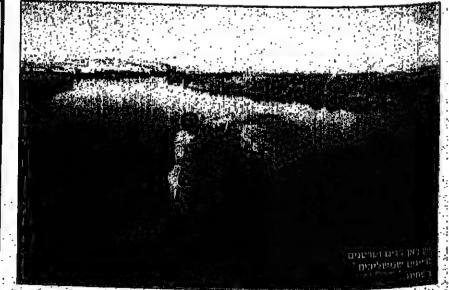
מחכביש המהיר במחלף קיסריה, מונים ימינה ומיד שמאלה, נוסעים צפונה עוד כחשעה ק"ם, חוצים את פסי הרכבת מול חוטם הכרמל ופונים שמאלה, בין הבננות, לכיוון קיבוץ מעגן מיכאל. חולפים בגשר מעל לכביש המהיד חיפה ת"א ומיד וביינים של תושבי ג'יסר זרקא, יש אחריו שמאלה, לשביל המוליך דרומה למגרש החנייה וחורשת האקליפטוסים בפתח שמורת נחל

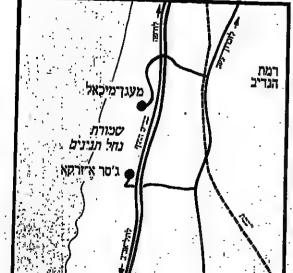
כאן חונים והולכים על דרך כורכר. יש פנייה ימינה לשביל מסודר ומשולט בין בריכות הדנים של הקיבוץ. כדי להנות מהטיול מומלץ לא לפנות כאן, אלא ללכת שמאלה על הנשר הרומי העתיק מעל הנחל הזורם. עכשיו שוחים פה

והגמדיים, ואת הכלניות, תבינו יהפכו אותו לתעלת ביוב ואת הגדה הדרומית למזבלה.

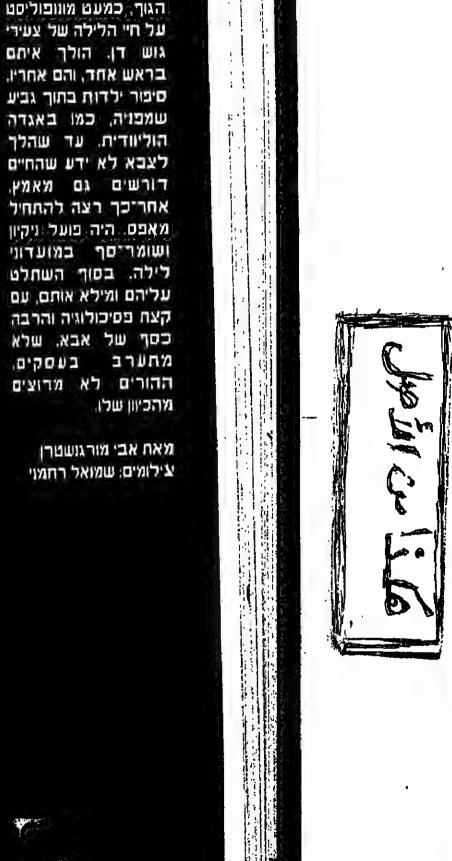
הולכים כשני ק"מ עד הגשר והחוף. ממשיכים עד כפר הדייגים, במעף סורקיזי שאין דומה לו של קצת אפריקה וים סוף במרכז באחו שלמרבה הצער אינו כלול שבעיניים בלתי רומנטיות ייראה באשף סורקיזי שאין דומה לו של קצת אפריקה וים סוף במרכז באחו שלמרבה הצער אינו כלול באוסף של צריפים ופתונים. לעלות מומיו. המצרית העתיקה קרוקודילופוליס. יורדים וחוצים את הנחל במים מהתל לכיוון צפון, ורואים אי, וממשיכים על החוף ונכנסים ימינה, מזרחה, לעבר בריכות הדגים בתחומי מעגן מיכאל. הולכים רק במסלול המשולט המחזיר אותנו

אל פתח השמורה. זהו טיול קל, קצר ומהנה. אם באים בשני כליירכב, אפשר להקפיץ רכב אחד לקיסריה, וללכת דרומה מתל תנינים כשלושה ק"מ נוספים לאורך החוף והמיפרצים עד קיסריה. בקטע האחרון רואים את הקשתות המפוארות של אמת־המים הרומית שהוליכה את מי המעיינות מסינדיאנה לקיסריה. ביום בהיר בחורף, תענוג לטייל לאורך הים הכתול.

מוספתוט 23

איציק אבורי, בן 25, בעל דיסקוטקים גדולים, בולע מועדון אחר מועדון, הרבה זהב על

אכנרי את כנו איציק לשיחה על עתירו הכרטים ולנסוע ללמור בלונרון משפט היה בהלם. "איפה טעינוז", חזרו הדורים ושאלו את

איציק עזב את הבית המפואר שבו התגוררה המשפחה במושב תלמי־מנשה, ובמקום ללונדון יצא לתל־אכיב. ושם התחיל, לרבריו, מאפס. היה פועל ניקיון כמועדון התיאטרון, ואחרייכן שומריסף, והיוםי – תתחילו לספור: הוא הבעלים של דיסקוטק קולנוע "דן", של "פינגווין", "קלאס איי", "מוערון תרבות", "סוואטו", ואפילו של "מוערון החיאטרון". למעשה, מלבר הסינרמה, הוא היום מתופוליסט על היי הלילה של הנוער המקומי בתל-אכיב. לא מכבר פלש גם להרצליה ופתח שם מועדון ענק ל־2500 איש בשם "טאץ דאון". לא שם מקרי. אנגרי פשוט השאיר את

שבחצר: שני טווסים, ארבעה תוכים, כלנים, קוף וסנאי. לדירתו הרמת־גנית נטל תוכי אתר, נודניק

שצועק כל הזמן -שלום", ואקווריום שממוקם צת לפני שחרורו מצה"ל, לקה יוסף בשירותים. אבנרי שומר על קלאסה גם במקומות האינטימים. במרכז הסלון האקוסטי ניצב מסך וידיאו של הבן. האב הבהיר שהכל בלונרון כבר ענק. בפינה – בר משקאות. על הקירות כמה ציורי מסודר וממתין לו. דירה מרווחת, שמן, ועל גופו של בעל־הכית הרכה זהב. שתי מכונית מפוארת ומזומנים ללא הגבלה. שרשראות ככדות על הצוואר ואהת על היר. הוא איציק היה צריך רק לומר כז, לקחת את מתיישכ על הטולחן. אוסף את דרגליים פנימה. בינלאומי, לשמח את לב הוריו. אכל הוא לא רצה. האכ שהלך לצכא לא ידע שהחיים דורשים לפעמים גם מאמץ. הכיר דק פינוק. כשהוא מתאר את הילדות שלו,

> כל מתחריו מאחור, והוא רק בן 25. נכון לעכשיו מתגורר איציק אבנרי ברירת שני נכון לעכשיו שואוו אי שלו בהרצליה פיתוח השאיר בהשגחת הגנן המטפל גם בגן־החיות הקטן

> > איציק אבנרי. אמרתי לאבא, אני מלק מהקשקעה

25 มเลยสเก

(המשך בעמוד הבא)

איציק אכנרי. ילר שגדל בעולם שכולו טוב. ער

בהנאה, זה נשמע כמו סיפור הוליוודי נוסח בוורלי־הילס. שהייתי ילד שמנת, גדלתי בבית שתלוש

לגמרי מהמציאות. חיינו כמו על פלנטה אחרת. וזה התחיל ככר בכוקר, ברגע שהייתי פוקה את עיני. מיד

היתה מגיעה משרתת ושואלת אותי לאיזו טמפרטורה

לחמם את מי הכריכה, מה אני רוצה לארוחת הכוקר,

מה אלכש, איזה צבע גרכיים. גרלתי בחממה. הבית,

למעשה, היה טירה. 20 חדרים, מרתפי יין, כאונות,

משטחי דשא, מגרשי טניס. בקיצור – מטהו שהוא

כוסית שמפניה. לפנייכן היה אכיו של איציק איש

עמל, שהכן היה צריך לעזור לו לסחוכ מריצות

עמוסות מלט. המספחה התגוררה בתלמי־מנשה.

אחרייכן ירדו לאילת. כשחזרו משם ככר היה אניו

לאחר האנשים העשירים בישראל. איציק לא זוכר את

עצמו נוסע באוטוכוס, למשל. היה נהג פרטי שהכיע

האמת היא שרק בגיל זז החל לחיות כבתוך

מעכר לדימיון".

เมลยลเก 24

(המשך מהעמוד הקודם)

אותו מבית הספר ובחזרה. המחיר ששילם על כך היה העדר חברים. "היו לי קשיי הסתגלות בחברה. בעייה ביצירת קשר עם אנשים מחוץ לבית. התרגלתי לומר לאנשים מה לעשות. היה לי קשה להבין שלאנשים אחרים חסר כסף, שהם חושכים פעמיים אם לקנות כגד כזה או אתר. סנוכי, לא הייתי סנוב, להפך. גם עם בנות לא היו לי בעיות".

הוא מציג קלטת ויריאו שהקליטה הטלוויזיה הישראלית ומתארת את אכיו ואת הטירה המשפחתית בתלמי־מנשה, סרט שלפי בקשת אבין לא הוקרן מעולם. איציק עוצר את הסרט באחד החררים המפוארים: "אתה רואה? פה היו חגיגות שלמות. עשיתי חיים משוגעים עם בנות. איתן אף פעם לא היתה לי בעייה. כולן רצו אחרי המכונית שלנו. לפעמים היו לי שלוש חברות ויותר בעת ובעונה אתת. משמעות אחרת. נקודת הפתיחה שלי בתל־אביב לא רי השתוללתי בעניין הזה". עכשיו הוא מחייך.

> ביו יוסף היה כתחילת שנות ה־70 הקבלן הכי "כבר" באילת. בזמן מלחמת , יום־כיפור, כשערכים לא הורשו להיכנס לעיר, הוא הומין שני מטוסים עמוסים פועלים נויוון ותורכיה כרי שישלימו את העבורות שעסק בהן כאותה עת. באילת לא ישכחו את טקס הברימצווה שעשו שם לאיציק אכנרי. לא היה כעיר אולם שיהיה מסוגל לקלוט את כל המוזמנים, או ערכו את החגיגה על חוף הים, והיא נמשכה שבוע שלם. "אי־אפשר לתאר מה שהלך שם. אבא מימו לאנשים טיסות מחו"ל כדי שיגיעו ארצה לכר־מצווה שלי. כל אילת היתה שם. האוכל היה יכול להספיק לכמה חודשים. כבשים על האש, סלטים בכמויות אדירות, שמפניה שנשפכה כמו מים. אפילו התיירים שעברו בחוף נכנסו לאכול. זה היה שכוע מטורף".

אכל איציק אומר שהחיים הזוהרים, הנוצצים ובעיקר הבלתי־מוגכלים בכסף החלו לאט־לאט להימאס עליו. החברים שאיתם יצא לכלות נכנסו למירוק: מי ינהג במכונית היקרה ביותר, מי ילכש את הבגדים המפוארים כיותר. -בעצם החיים האלה די משעממים. כל יום יוצאים לכלות כתל־אכיב, מוציאים סכומי כסף גדולים. הכל היה בנוי על 'שואו־אוף'. כמה שיש לך יותר, אתה שווה יותר:.

כצבא הוא שרת בכסיס של חיל האוויר, אבל המשיך להתגורר בבית. המשפחה מכרה את הטירה. אפילו להם היה קשה להחזיק כה. גם החלו רינונים ורכילויות. האב החליט שהבית פשוט לא מתאים למנטליות הישראלית.

כשאיציק היה כצבא החלו אצלו מחשכות על העתיר. האפטרות הקלה והטבעית ביותר היתה לכתור במסלול שההורים היתוו בשבילו. לימורים בלונדוז. חיים ובילויים בחוג הסילון. אכל הוא רצה לנסות להיות עצמאי, ללכת בדרך מסלו, לא להיות "הכן

התחלתי לשאול את עצמי מה אתה שווה. מי אתה בעצם, איציק אבנרי. הגיע הומן לעמוד על הרגליים לבר, כלי העזרה והפינוק של ההורים. אף פעם לא לקחו ממני כסף. הייתי ה'כן של השריף'. באילת הייתי נוסע חינם במוניות, אוכל חינם במסעדות. רציתי סוף־סוף לצאת לעולם האמיתי. למרות שכל השנים היה לי טוב, התלטתי שהגיע הזמן לנחות על הקרקע. ההורים ישבו איתי לשיחה והודיעו לי שאני הולך ללמוד משפט בינלאומי כלונדון. הם, כמובן, ככר הכינו הכל. אמרתי להם לא, הם היו כהלם מוחלט. זו היתה הפעם ראשונה שהתמרדתי. הרמתי את נס המרד". הורעה שעל אף הביטחה ניכרת בה הביתה הייתי מגיע בסופי שבוע. ההורים לא ידעו במה נימה פתאטית כלשהי. את נירטת איציק להכרות אני עובר. רק שמעו שוה קשור למועדון לילה. הם היו העצמאות קיכלו כבית כצורה קשה. האמא נתקפה מבואסים מזה". בהתקפי ככי, האב היה מרים את קולו. החלו להשמע למה בעצם לא ביקשת מאביך לקנות לך את איציק ליאוש. תחילה חשב להרים ידיים, אבל אבא משפטים כנוסת באיםה טעינו, מה עשינו רע. זה מה המועדון – וזהו? אתח הרי לא סוציאליסטיטרי שלו נכנס לתמונה. יתר עם דורו אלהרר אכנרי, כנר או עם חוש מצויין לעסקים, הושיב את אביו בסלון והסביר לו את צעריו המתוכננים בדרך דווקא מאור בורגני. אבל כנראה שיש לי אותו אופי כלכלית טהורה: בתראה, אבא", אמר לו, באתה איש כמו לאבא שלי. גם אבא רצה להוכיח לכולם שתוא עסקים מצליח. אני חלק מההשקעה שלך. תראה אותי מסוגל להגיע רחוק ולעשות הרבה כסף. הבית שהיה

साव्धवांत 26

מה בעצם לא הלכת ללמור? אבנרי: -לא רציתי ללמור, כי יש לשוער המועדון. באותה תקופה החלו להקוח ישראליות לחפש לעצמן מוערונים להופיע בהם. לי הרכה חברים כני טוכים שהלכו ללמור בדיוק כמו שאמא ואכא ביקשו איציק היה כשבילן כמו נושא כלים. היה פותח למענן מהם. הם קיבלו תעורה, אבל לא עושים את המוערון בשעות הקטנות של הלילה, פותב ציוד, איתה שום רבר. עם תעודה מהאוניכרסיטה אייאפשר עוזר בסאונד וכתאורה. מנהלי המקום ראו שהוא ללכת לקנות בסופרמרקט. לא ככה?".

> כדי לא להכנים את הבית לאווירת משבר שכר איציק דירה בתל־אכיכ: .שם הרגשתי כמו אדם חרש. אחר שלא מכירים אותו. זה נתן לי 'בום' מסויים. אבל הבנתי שוה מה שאני רוצה. סגרתי את כרז הוהב של ההורים. פתאום עליתי לאוטובוס. פתאום התחלתי לחשב לפני כל קניה כמה אני יכול להוציא. אני שהייתי רגיל לקנות רק כחנויות היקרות של כיכר המדינה, התחלתי לחפש חנויות זולות. הכסף קיבל רק שלא היתה צער קרימה אלא שני צערים אתורה. בשבילי כל זה היה חרש. הייתי בהלם מוחלם. ער אז

איציק -ירד אל העם". בערבים הסתוכב כמקומות הבילוי המכונים "אין". תחילת שנות ה־80' הביאה מגניבה. אמרתי לעצמי יאללה, איציק, הלוואי עלייך אחורה, לאז ככה זה בחיים".

משקיע הרכה עבודה ואהכו את זה. סמבו עליו. בשלב מסויים החל לנהל את המועדון: -'מועדון התיאטרון' התחיל להיות מזוהה עם איציק אבנרי", הוא אומר, בהנאה גלוייה. להקות כמו "ליפסטיק", "כרומוזום", "קילר הלוהמת" הביאו למקום קהל אוהד, אפילו אחרי שנה וחצי איציק הרגיש שהגיע הומן לצעד נוסף קדימה. למזלו בדיוק או הסתיים חוזה השכידות של מנהלי המקום. גהם לא היו יותר בעניין של המוערון. הלכמי אל הבעלים בעזרת דורו אלהרר, יריך שלי, שכרוני את המועדון. בסך הכל זו לא היתה השקעה גדולה. רק לקנות ציוד חדש, ומשקאות.

הוא החל לעבור כשתי משמרות ונהפך גם

ההורים, שראו שאני שוקע עמוק לתוך חיי הלילה ניסו להתערב. הם נהגו לבקר כ'מועדון התיאטרון' לפני שנים, כימים הראשונים, כשהופיעו שם 'רביעיית מוערון התיאסרון' ושאר האמנים הירועים של לישראל מוסיקה ואופנות של הפוסניפאנק והנירויים. התקופה. הם רצו להחזיר את הסגנון של המקום למה -הגעתי למוערון התיאטרון'. גיליתי שם אווירה מאוד שהיה אז. אבל אני סרבתי. מי שלא ועלך קרימה, ועלך

מקום כזה. ואז התעורותי. חשבתי לעצמי שבעצם, הרי אין לי שום בעייה לרכוש את המועדון. אם ארצה בכך, אבא יקנה לי. אבל מיד חזרתי להכטחה המקורית שנחתי לעצמי. איציק – מהיום אתה עושה הכל בכוחות עצמך".

הוא שאל את כעל הכית אם יש לו עבודה בשכילו. היתה עבורה. פועל ניקיון. כך התחיל. הילר שהיה מתעורר בכוקר לתוך בריכה מחוממת החל שטף רצפות, ניקה מאפרות, נשא למטבה כוסות מרוקנות. לא הרגשתי עם זה הכי טוב. ברור. אבל בהתחלה אף אחר לא הכיר אותי, ולא היתה לי מתוייכות למעמר", הוא מספר כטון סטייל הנסיך אנדרו. -לפעמים הגיעו לשם חבר'ה שהכירו אותי מתלמי־מנשה וראשון־לציון, והם היו המומים. נשארו עם פה פעור. מה אתה עושה פה? אתה – שוטף כוסות? אכל אני אהבתי את העניין, כי זו היתה הפעם הראשונה שעברתי והרווחתי כסף. בולע מוערון אחר מוערון.

שפתאום גילה את אבא־הקפיטליכט ומרד בערכיו?

אכנרי: גנכון, אני לא סוציאליסט. רוזוק מזר. אני כמנייה. פעם היא למעלה – ופעם למטה. כרגע המנייה כשפל. אבל בעתיד אני מבטיח לך שהיא המנייה כשפל. אבל בעתיד אני מבטיח לך שהיא לכר, כלי עזרה – והרבה".

גבוהים החליפה רקדנית בטן עם מוסיקת מורחית. האב והבן שיתפו פעולה, אלא שאיריליה לא

(42 בעמוד (42)

אכנרי החלים אז, כדכריו, -לעצב את הנוער התליאניביה: "בתחלט ראיתי עצמי כ'מעצב האופנה התרשה של הנירויים בתל־אבים'. הכנסתי למועדון תצונה של הגורות שחורות עם ניכים ושאר אביורים משונעים. יצרתי דברים הרשים לגמריר. אבל הנוער, מתברר, לא בדיוק נדלק. ברגע שנפתח "פיננחין" עב־ רו אותר ואנשי להקות ה"ניו דייב" למועדון החדש.

כנרי למד שלמציאות טמפרטורה שונה מזו של המים הצלולים בבריכה המתוכר , מת. שהרגשתי פנוע, אפילו נבגר. כל הלהקות שעזרתי להן בתחילת בדרך וס־ חבתי כשבילן ציוד עזבו אותי, דווקא לאחר שהמקום היה שלי. איך הם יכלו לעולל לי את וה? כנראה שהייתי נאיבי". עכשיו הוא כבר לא נאיבי. כעצם מאותו רגע נהפך, הוא אומר, ל-כריש עסקים",

להפוך את "מועדון התיאטרון" למשהו שונה, יותר נוסטלגי, יותר מרובע, מקום מיפגש לאנשים מבוגרים. במקום פורטים ושולק באו מתי כספי והרודאים, את ליפסטיק" החליפו איציק ברנר ואלכם אנסקי בערבי ראיזנות. את הווליום הנפלא שעבר על רציבלים

חדש מתלמה: מרק עוף או בשר, משובח, עשיר וטעים,

בצנצנת זכוכית שימושית ונאה והצנצנת - מתנה מתלמה מרק חם זה תלמה

What E BAN

אני מתעב אנשים שמוכניו לעשות הכל בשביל כסף

לפענת את הפרשיות המסובכות ביותר. אני ממעט ללכת לתיאטרון ולקולנוע: לא מסוי

גל לראות סרטים והצגות, שחקנים שמנסים לחקות

את הדרמות כאני ראיתי במציאות. כלי משהק, כלי

ואלמלא אשתי, לא הייתי הולך ככלל. לא מכבר

ראיתי את שתי אצבעות מצידון" ונהניתי, אכל הרגיו

אותי שמופיע שם מגראלוף שעונר הפוך את האותות.

אני דייקו, דכרים כאלה מפריעים לי. בטלויויה אני

רואה חדשות, טרטים הסטוריים וסרטי טבע. אנחנו

כיער, על שפח ים, אגם או נהל. כבית הבראה, אחרי

יום אני משתגע, לא יכול לנוח. מעדיף להקים אוהל

ולכלות עם המשפחה וירירים במקום מכורר, להנות

מהשקט ומהנוף, לסייל בסביבה, לראות עתיקות

ולדונ, מוצא רנים לארוחת כוקר, צהרים וערב, מנקה

מכין ואסתי מטננת אותם, כאים ירידים להתארת

ובולם נהנים. אני מרכה לצלול, באילת, כשפך היררן,

כתופי הים החיכת. צלילה כשכילי זה כיף אמיתי. פעם

האצילים היו יוצאים לצייד, לא כדי לצור כער אלא

בשניל הכיף של הצייר: אני עוכק בצייר תתימימי. צולל בלי בלונים: עם בלונים וה לא ספורם. אני צולל

אני אוהב לטייל, לשהות בטבע, לשנת בשרה,

יושכים בכית או בכבע.

לפעמים עוברת שנה מכלי שאלך לקולנוע,

פרש מהמשטרה לא מכבר לאחר מגן. ושוי, אב לשתי בנות, סב לקרימינולוגיה של

כשאתה סרור ומתוח, כעת הצלילה - אתה מוכרה לסגור את הכל ולהתרכו כמה שאתה עושה כי אתה עם שנורכל ויש ליכערר דסה לרדת, לחפש את הדג: ניתוק מהבעיות. והנה, פה תלויים דגים שתפסתי גלחם על קיומר. בשבילי, צלילה וה הרפיית המחה,

בניגוין זיגל

קצין משטרה בדימום

37 שנות שירות. גר בבית בנוה לחמישת נכדים. נולד בגליציה ב־1922, שרת בצבא הכולני, עלה ב-1948, עו"ד במקצועו. הקים את היחידה לחקירות הונאה, התפרסם בחקירת עבירות של "צווארון לבן". ביום מרצה באוניברסיטת ת"א, במכון

למשפטים,

להפתיע אותו, לירות בו, להציאו ולעלות למעלה. גם וויכשתי ופה, במסגרת, השיניים של רג שנשר אותי

אכל בסופן של דיבר, אני אכלתי אותן.

כשעכרתי – היה לי מעט זמן לקרוא. עכשיו אני קורא ספר שיצא באנגליה, בפולנית, טפר הסטורי, כביכול, על יהודי פולגי פרודופי. ספר מלא שקרים פה ושם אני תוסף איזה ספר על עתיקות, הסטוריה, או גיאוגרפיה של ארץ־ישראל. כיוון שלא למרתי בארץ, יש לי חור כנושאים האלה. והם מענינים אחי מאד.

עתונים אני קודא מקיר לקיר, למרוח שאני יודע שלא חמיר אפשר, על סמך נתונים המופיעים כאמצעי התקשורת, להוציא מסקנות. בעבורתי התנסתי בכך שלא פעם עתונאים מכיאים עוברות לא מדוייקות, מוגומות, לפעמים מוסיפים פרטים דימיוניים, שמקורם כהערכות ובסמקולציות של העוענאי, כמוכן שאני קורא ועוקב אחרי החקירות שמתנהלות עכשיו, ויש לי ריעה עליהן, אבל זה רק ריעה.

בהתחלה התגעגעתי מאר למשכורה. למולי היה

לא מכבר ראיתי את "שתי אצבעות מצידון" ונהניתי, אבל הרגיז אותי שמופיע שם סגן־אלוף שעונד הפוך את האותות. אני דייקן, דברים כאלה מפריעים ליי

היה מישהו שהצליח "לסדר" אותךו <u>אלה שיצאו נגדי בסידרה של השמצות. אחר'כך</u>

אתה הושב שיעזו לפרוץ לביתך בידיעה שזה ביתו של זיגלו לא חושב, אלא אם מדובר שלו לצאת מכאן קטן ביותר, אם אני בבית

על מה קשה לך לסלוחו אני לא שומר טינה, לא יודע להיות ברוגו. קשה לי לסלוח <u>לאשים שמנצלים אחרים ומופיעים כטלית שכולה תכלת.</u>

<u>לפרק אותם, אכל דמעות חנקו אותי ולא הגכחי.</u>

איוו אשה יפה בעיניךו <u>על עקב נמוך וכלי צבע, כלי איפור, טבעית.</u> אילו יכולת, מה חיית רוצה לשנות בעצמרו אולי להיות פחות קשות

מה אתח רוצה להיות כשתגדלו <u>אולי חבר כנסת. אבל כיוון שזה חלוי במפלגות ולא</u>

מעבר נות מהיווירה להונאהו עברתי לתמקיר נשיא. הנה. פה תלויים דגים שתפסתי ביה דין למשמעת, ומבחינת מתח, זה היה פף אחרו מודה מרומיל, רק היום אני יודע להעריך איזו וייבשתי ופה, במסגרת, השיניים געלמו זמתה היו כרוכים בתפקיך תקודם. זו היתה לנוה כפויות פוכה. כשפרוכר כתונאות של צווארון לם, אפלון אנשים ישרים, שלכאורה צריכים להיות של דג שנשך אותי, אכל בסופו שודם שיש מי שעוסק בביעור החמץ, לא מורים לך, של דבר, אני אכלתי אותו.

בגיל זכ, היה מספים ותק לצאת לפנסיה מלאה ועם

חשם זיגל, יכולתי, כעורך דיון, להתקונס בכבור. היו

מקבלים אותי גם למישרות אחרות במוסרות

'ממעבת יום: העבורה במשטרה לא חיתה: סוגה

רבות מחוץ לכית יש אנשים הנאכקים על 16 שעות

עבורה לשכוע. אני לפעמים הייתי עובר 6. שעות

רצוף ואתרי ייא שעות שינה ממשיה וכן המעמים כמשר תורשים. נשארת במשטרה כין האוחן צוה שלירות. אני

ים אם תפסק את הנגב אצלם. אינני מתנענע לכוח שהיה לי. כוח אף פעם לא לפו לי קטמה לי העוברה שיכולתי לנסוח ולמנוע הוף אני לא מעורב בעשיית. אני מתראיין שינה על חקירות של עבודות צווארנו לבן, אירגון ש נו לף חקירות של עמידות צורארון לבן, אירגון
לאתת שוד מדות ובדומה על זה אפשר לדבר יותר
בשש על ציאת מצריים. פרט להרצאותי
לאוגיסושה (במכון לערימינולוגיה), אני מרצה
יולבות למעמים פעמיים ניום. הפנסיה מסמיקה לי
לעל שאו ישוב יש אנשים שנהנים מלצקור כסף
לאו ישוב יש אנשים שנהנים מלצקור כסף
לאו ישוב יש אנשים שנהנים מלצקור כסף
לאו לאובות שאנו יותר לעשות
לאו אוללת לציבות
לאו ראות בעבודה שלימות: ממשלה צריר 10 בשושנים, היתה כרוכה במתח בלתי פוסק ובשעות

מקונה שאוכל עוד לחרום שניוער הסקרות ציבוריות שוניה, התחום של עוברושהם וחב באד זה יכול

להיות במסגרת שינוי חוקים, למשל. הכי קל לא לשנות. עשיה תמיד קשורה עם חצים. על מנת לשנות, צריך מישהו שיהיה מוכן שכל החצים יופנו אליו. לזה אני מוכן. אף פעם לא פחרתי מחצים. כשעושים משהו, לא לכל אחר זה טוב. וגם מי שוה לטובתו, לא תמיך

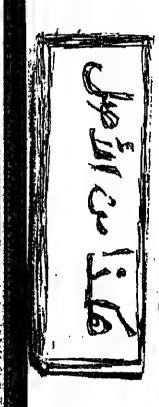
מציק לי, למשל, שבתי המשפט סתומים, אכל כשדיברתי בהרצאה על הפרקליטות, הוכנתי לא נכון. גם בתי, עורכת דין, עשתה את הסטאג' כפרקליטות. עבדתי עם פרקליטות רכות בשיתוף פעולה למופת ובהבנה מלאה. הן עזרו לי ואני עזרתי להן. יש הרבה פרכליטות מעולות, חרוצות, המשקיעות מעל ומעבר למרות המיגכלות של הריונות, ילדים קטנים וכרומה. כשצריך, הן נשארות במשרד הרכה אחרי שעות העבודה, שלא לדבר על לקיחת מיקים הכיתה ועכודה לפעמים ער אור הכוקר. אכל המנגנון, כגלת חוסר תקציבים ומיגבלות של תקנים, הוא חסר אונים לנוכח מה שקורה. ואת זה צריך לשנות.

כשמדובר בהונאות של צווארון לבן, אפילו אנשים ישרים, שלכאורה צריכים להיות מרוצים שיש מי שעוסק בביעור החמץ, לא מורים לך, גם אם תפסת את הגנב אצלם.

עכשיו אני בפנסיה אבל כמעט שאין לי זמן פנוי. עוד לא גמרתי אפילו את הדברים שתיכננתי לעשות, דברים שחיכו כמשך שנים. ככית וכגינה אנחנו עושים הכל לבר. אין עוורת ולא גגן, לא אינסטלטור ולא חשמלאי, גם את הבית תיכננו בעצמנו. אחריכך נתנו לארביטקט ברי, שיכין תכנית פורמלית להגטה. בנינו בלי השגחת ארכיטקט וכלי קבלן. לקחנו קבלני מישנה ופועלים שכירים שביצעו את העכודה בהשגחתנו. רברים רבים עשיתי לכד. ההכדל כמחיר הוא עצום. למשל הפטיו. רצילו פטיו כתוך הבית. אחרי שבררנו כמה זה צריך לעלות, החלטנו לעשות ואת לבר. אמילו את הצמחים לא קנינו, לקחנו ייחורים מפה ומשם ותראה איך הכל נקלט. אשתי מומחית לוה.

את האח והארוכה התקנתי בעצמי, ואני אוסף בסביבה עצים להסקה ומייכש אותם. גם את תיקרת העד בכניסה עשיתי בעצמי, קניתי עץ, ניסרתי, צבעתי והתקנתי. כל התאורה בחוץ זה הרכבות שלי, מחלקי פלורסצנטים ישנים. השולחנות הקטנים בכית, השולחנות בגינה, השכילים: המרוצשים, הפרגולה הואת, גם הגרילר שמאחורי הכית, הריפור, הכל עבודה עצמית את הכרגרה שבגינה עסיון ממיטה ישנה את שולחן הפינגיפונג מצאתי זרוק קצת שכור תיקנתי, צבעתי, ועכשיו יש שולחן מצויין נמרי פעם אני מסחק. כחצר סידרתי מקלתת, כשחורים מהים אפשר להישטף בחוץ ולא להיכנס הביתה עם החול. הגינה, זו אהכה סלי עוד מחרל.

כבר כשהייתי ילך ביקשתי שותנו לי ערוגה רק" בשביל עצמי. יש רשא ופרחים, פלפל חריף, גענע, שיח פטל ו־20 עצי פרל שלוט שנים אנחנו פה וכבה

CRINOS INTERNALIONAL, ITALY TOP יבואון סעים בעים, כנד צפתב חיפה.

Follows

תנופה חדשה לאירגון הישן

באולם הכינוסים של הקונגרס העולמי למחשבה מרחיקת־לכת התמש כ־120 נציגי המחשבה המרחיקת־לכת כדי לדון כבעיות הדחופות פל העולם. לרסותם עמדו תקציבים גדולים, כראוי לבעיות גדולות. על סר היום היו הנושאים הבאים: האכזריות, העבדות, שיעבוד ילדים ולדות, ונייר מכתבים.

הנשיאות פתחה בהקרנת סרט שהגיע ממחנה לחינוך־מחרש מוייםנאם. היה מועזע. אחרי־כן שמעו רו־ח מיהודה ושומרון על כריתת ראשי בנות שהתנשקו. היה מחריר. אחרי־כן תיארו מומחים ילדים שתורים המיעסקים ללא זכויות במיכרות זהב בדרום־אפריקה. היה לא נעים. אחרייכן אמר הנשיא שהוחלט לשנות את צבע נייר המכתבים מחוק בלבד לירוק ואפור, ואחרייכן ניתנה רשות הדיבור למתכנסים. הם נושמו לשאת דברם לפי הסדר.

תראשון אמר: למה ירוק ואפור? מדוע לשנות? ירוק היה טוב, ומה יעשו בכל הניירות שכבר מודפסים בירוק?

חשני אמר: אם לשנות, או למה רק את הצבע? הגיע זמן שכל העיצוב יהיה שונה, כי כמו שזה נראה עכשיו. האירגון למלחמה באכזריות, העברות ושיעבוד ילדים וילרות לא מושך צעירים. לצעירים יש טעם שנה לאתותו יש כוסיק והיא אומרת שאם אמא נכנסת לתנות, הבת לא תיכנס אליה לעולם.

השלישי אמר שהרעיון להחליף מירוק לירוק ואפור הוא מצויין, מפיין, ומומן הוא כבר חסב על זה. לדעתו יש לשבח את הנטיאות על

הביעי הציע הצעה. למה לא להצביע? כל מי שרוצה יציע שני צבעים או יותר, ויצביעו, ולפי הצבעים שיזכו במספר הקולות הגבוה ניותר ידפיסו את נייר המכתבים.

"לא" – זעק נציג אוצר ללא קבלת רשות הדיבור, מפני שלא יכול היה עד להביל את העצור כתוכו נוכח המתרחש: "לא, זה כלתי־אפשרי, כל שיון הוה. מה אתם מדברים? הצבעהה צבעים?! שינויים!? זה אסור לפי התבנו, אין הצבעה ללא נוכחות מלאה של הווער הפועל, ושניים מחברי הועד הפועל נמצאים בסיור בבתי־הסודר של איראן. איך אפשר לרבר על שינוי כנייר המכתבים כמצב כזה?"

כאן קמה סערת־רוחנת עצומה. הצירים קמו וצעקו בהתרגשות, ורבו כיניהם על הצעות הפסרה השונות שהעלו.

תרונים נמשכו כשלושה ימים, והיה זה אחד הכינוסים הסוערים מותר של האירגון למלחמה באכזריות, עבדות ושיעבוד ילדים וילדות מוה טנים:

נסוף נקבע שהנשיאות תעביר את הנושא לבעל מקצוע. גרפיקאי, ובהלטתו הסופית ידונו ככינוס הבא, כדי להציע שינויים.

111 קמ"ש לאן? בתוך מכונית שנוסעת 140 קכ"ט אני יושב לי, וחושב על מהפכת ה־111. 111 קמ"ט התירו במבצעינסיוני לנסיעה בארץ שלי, ואהרייכן ביטלו, ואולי שוב יתירו. בכל אופן מחסום ה־90 נפרץ לראשונה

בתולדות התחבורה, והעתיד כולו פתוה, עד מהירות האור. ואילו עכדכם, הקטון באלפי ישראל, נוסע לו 140 קמ"ט בככיש מרוכא לפגישה בטוסקאנה, ולא מגיע לשום מקום.

עוברת שעה במהירות של 140, ותעבור עוד שעה ועוד שעה ועוד ער שאגיע. איזה אידיום אתר ברא את איטליה גדולה מדי. מגף. למה לא מספיק נעל שלושת־רבעי? סנרל? כפכף? אני מתגעגע לארץ הקטנה שלי, הנוחה, ארשיכים, שבתוך שעה אתה מגיע בה לכל מקום, אפילו במהירות-וחילה של 90 קמ"ש.

איזו ארץ נפלאה עזבתי, שבה נסיעה של שלוש שעות נחשבת למבצע שלא יוצאים אליו כלי ציוד מתאים.

לא סובל ארצות גרולות. 90 קב"ש ומגיעים יותר טונ ביו 11 קמ"ש בתוך העיר, ו־1601 באוטוסטראדה, ולא מגיעים לשום מקום.

רק לקראת סיום הקטע הזה עולה ברעתי שמישהו יכול לפרש אותו לא נכון. כאילו בגלל שאני מרכר בשכחי ארץ קטנה, אני חושכ שצריך לוותר על שטחים, לא. היא קטנה וזעירה גם עם המגרש המכונה יהודה

יא אללה איתכם. כבר אי־אפשר אפילו לכתוב קטע על 111 קמ"ש בלי להכנס לפוליטיקה?

פעם אחת, לפני שנים הרכה, עטיתי עכודה על ההומה באמנות. זו היתה מלאכה מתישה ודלת-סיכויים. אני זוכר שפישפטתי בשתי אנציקלופריות עכות לאמנות בספריית המוזיאון בתליאכיב, ובאות H מצאתי "תומניזם" ואהריכך ישר "הונים" – ושום הומור ביניהם.

בסוף רגתי ודליתי משהו מכאן ומשם. אמנות ככלל, ניליתי בצער, היא עניין הלוקח את עצמו פרצינות. ורצינות, לדעת אמנים, איננה מתיישבת עם הומור. בו־במקום החלטתי להקריש את חיי לציור ציורים ענקיים ומצחיקים, אכל כמו רוכ הרעיונות שלי - גם זה גווע ונדחה

מוצג בתערוכה בכיבר חיות עתיק יומין" במוזיאון רוקפלר בירושלים. יפה, מהז זוג צפרדעים מאוהבות למדי, ברונזה, תסליה, יוון, התקופה הניאומטרית, 700 לפני הסילווסטר הראשון, דהיינו לפני 2687 טנים.

שתי הצפררעים הללו, אגב, הן בין עשרת הפסלים שמילדנברג,

פינת השלולית

לאחר כקיצות אחרות. לכן כליכך שמחתי לשמוע על הפיסלון שצילומו מוכא כאן, והוא

האספן, אוהב ביותר מתוך 400 הקיות העתיקות שבאוסף שלו.

האיש שהלך עם הבוק

שנה מאוחר יותר הוא כא לוועדה וכיקש העלאה ריאלית של כעשרים אחוזים. חברי הוועדה התווכחו איתו וטענו שלא ייתכן שלכל העובדים יקפיאו את השכר ורק לו יעלו. גם כמקרה הזה הצליח יפת להעביר את דרישתו.

תחילת השבוע החליט בנק ישראל להעמיק את בדיקתו בענין תנאי הפרישה של ארנסט יפת והשכר של הצמרת הניהולית של הכנק, כדי שיוכל לנקוט עמדה. אחד הרברים שייברקו עליידי בנקיישראל. נוגע ליו"ר הוועדה המרכזת, יוסי פקר. פקר, לפי אחת הנירסאות, היה האיש ש"בישל" את כל נושא הטכר יחד עם יפת, מאחורי הקלעים, ועוד לפני הדיון בווערה. אותה גירסה טוענת שפקר היה מציג לווערה את הנושא כחתום, והיה מכקש את אישורם לעניין.

אלא שלפקר היו עוד עניינים לדון כהם עם יו״ר הדירקטוריון ומנכ"ל בנקילאומי. הוא, למטל, קיווה שבנק לאומי ייכנס להשקעות משותפות עם הדנות", כגון הקמת בנק משותף להשקעות (עיסקה שהוקפאה כש"רנות" רכשה את הבנק הבינלאומיו, רכישת מפעל בקרגל" ומפעלים עתיריידע נוספים. הם השתתפו גם שאמרו, ושאת יודעת מה יכול לקרות מפרסום במימון הפרוייקט הכושל של רשת המקומונים גרחוב ראשי". הוא גם הצלית ככך. וכך, כשעה שפקר היה זה שצריך להכריע מה יהיה שכרו של יפת, היה יפת צריך לקבל הכרעות עסקיות שנגעו ליוסי פקר. היום בנק

לאומי הוא הנושה הגדול כיותר של "דנות" – 32

אמנע מכל מגובה. אני לא אגרר לשום שיחה שיש כה משום מסירת מידע על הגעשה במועצת המנהלים. כל מה שעשיתי, עשיתי מטעם מועצת־המנהלים, וזה הגוף היחידי שלו אני חייב הסבר. ככל הדברים שהצגת בהקשר של 'רנות' יש הרכת אי־ריוקים, בלשון המעטה. מלעיזים למיניהם יגידו את אשר יגידו. אני לא אגיב. אני מקווה, כשכילך, שאת מסתמכת על דברים אישרו הם את תנאי הפרישה של יפת?

יוסי פקר: .כמו שנהגתי בעבר, כך גם עתה – אני

מיכה אפרתי: "כשנכנסתי לדירקטוריון קיכלתי על עצמי את תובת הסודיות ואיני מתכוון להפר

יבח: חסוך ממני את המבוכה הזאת

ני נהגים חיו לארוסט יפת בשנים תיה מאופק. אבל מה, עכשיו אוחנו יודעים האחרונות. אחד מהם בלונדון. השני לא שהוא גם תיה רודף בצע". מוכן לדבר. בשום אופן. גם לא ששמו יתפרסם. עדיין מפחדים. גועד הארצי של עוכדי בנק לאומי אומרים: "הם חוששים. הם ראו אורח מיים מסויים ואינם רוצים לדבר עליו. יש גם עניין של נאמנות לתפקיד. תם תיו צמודים אליו לתחת הרבה שנים, עשו בשבילו גם עבודות

> בונולוג של לואי רוט, יו"ר הועד: → -הבעיה אינות יפת. הבעית היא ששומדים על הכל באיפול. העובדת שהפרטים חסויים מוכיחה שות רק קצה הקוחון. כשפורסם שיפת מקבל חמישה מיליון דולר מיצויים, חשבנו שוה השיא, עכשיו גם זה מתגמד לעומת הפוסיה. זה מוזר שהוא מקבל נם פיצויים וגם פוקיה. ההשדרים הקיימים כבנק לאומי קובעים שדבר כזה הוא בלתי אפשרי, אדם יכול לכחור בין פוסיח לפיצויים, לא שניהם. אלא אם כן הוא מחליט לעשות מאזן בין הסכומים המניעים לו. אם יפת עשה מאזן -- או מה הסכום חסופי שנקבע לוז ובקש להפגש עם (המנכ"ל) אוינהורן. נבקש לחגיב, אם כולם יושבים בשקט מעניין כמה הם מקבלים.

ייפת חי כל השנים בכדור אחר לומרי. הוא בנה לו חובל בקומה הרבועית עם מעלית ומרדת, משבח נפרד, אמילו מערכת ומרדת של מיזוג אוויר, שפעלה בין עציצים ענקיים..הוא יכול היה לעשות את זה כי כולם חעריצו אותו. - שחזה את מלחמת העולם הראשונה והלך מת זה העריצו - הערצה עיוורת. בולל זה בא כשיו חשוק הגדול. אני לא בשוק כי לא באו אלינ החברים ומצאו אותו מדוכא מאוד. הערצתיי זה עניין של השקפה חיים אורה. הוא חיה איש משפיע, דיקשטור כזה, צבר המון כוח. תוא היה הכנסת, בית המשפט, המוכ"ל והבוס של תבנק, הוא איש שמשוח יראת לבוד. איינוקורן לא פוח. אין לו אותה 'קלאסה'. יפת מניב עדיין"... היון איש מאומק, תמיד עם הטיגר שלו, ועם חבושית. אמילו כשהתפרצוו למשרד שלו הוא

יפת: "אני מודה לך מאוד, אבל אני סבור שות יהיה נכון מצידי להמשיך בשתיקתי. יש לי מצפון נקיו אני לא צריך לעמוד כנגדפו לא אגיב על הדברים אלא בעיתוי שייראה לי וכון. לא אדברו עשיתי ואת מאו הדוו במאי, אני מתכונן להמשיך בזה, ודומה שוה הצד הנכון מבחינתי"

אבל הסכומים...

שאני יודא. נדמה לי, מאידך, שוה עניינו של Former Executive מבוק לחגו על ה Director (המנחל חכללי לשעבר) שלו. אני, אישית, לא מוכן להכוס לדיונים על המתפרסם

, חדברים המתפרסמים מפתיעים אותך: יפתו "אתה יודע, יש סיפור על אדם אחד וחתריע מפניה באוני חבריו. כשפרצה המלחמה שאלו אותו: מדוע אתה מדוכאו חדי התברד שצדקת ענה האישו ידעתי תמיד, אבל לא רציתי לחאמין. זהו גם מצבי. ברוך שאינני יבול להתלהב מן המחרחש, אכל עברתי חרבה ואינני

רנסע יפה, האם אינך מעוניין, עדיין, להגיב על הדברים המושמעים כנגדן:

יפת לא הובאו מעולם לדירקטוריון, כל מי שרצה לדעת יכול היה לברך את הפרטים בקלות רבה. פשוט היה צריך לבקש. איש מחברי הדירקטוריון לא ניצל זכות זו. כנחינת מה שלא יודעים לא יכול להוים, וצץ מאשר לבנק, כמוכן. ואיפה היה אריה רולצין, נציג כעל המניות הגרול ביותר – ההסתררות הציוניתו יש להם מאה למרות שאתה מוצג באופן עקבי כאדם

(תגובת רולצין, ראה מסגרת).

יפת: "אחרי 45 שנות קריירת, איני תושב ששמי הטוב מוטל בספק".

יפת: "אנא, חסוך ממני את תמבוכת הזאת".חרי אתה יודע שוכרונו של הציבור

זו בנוסת: לא ידעתה לא ראיתה לא הייתי מודע יפתו: "עברתי כל־כך הרבה, שאפשר לתנית לחומרת הבעיה: סמכנו על חברי הוועדה המרכזתן - כריעבד, כמוכן שאני מצמער שלא כדקנו את הנושא". דובר כנק לאומי, גרעון זיסקינד, אומר כתשוכה לשאלה שאיש מתברי הנהלת הבנק לא ידע מהם ההסדרים הכספיים שנעשו עם ארנסט יפת משום שלא

היה זה מתפקירה של הנהלת הבנק. נושא זה הוא בתחום טיפולו של הדירקטוריון. ו"ההגינה" הזאת נמשכה שנים. גם אחרי מפולח מניות הבנקים ודריה בייסקי. אנשים איבדו את וכושם כמסולת מניות הכנקים. טרגדיות נוראות. הטכונות שנרכשו בעמל רב ירדו לטמיון. ואדנסט יפת המשיך לקבל אח סכומי העתק מן הבנק, עטומים בכל אמצעי תזהירות האפשריים. איש לא ידע, אים לא ראה, אים לא שמע. חוץ מחברי הווערה המרכעו.

אריה דולצין

धान्यवांत ३२

עדנה שביט, במאית, מחוכת דור חדש של שחקנים, סולדת מהתיאטרון הישראלי. כל החיים בוררת ומופה כדי להגיע לקו הנקי. בגיל 30 הרגישה אבדון. בגיל 40 החלה להבין את ההומור. בגיל 52, עם בעל צעיר ממנה ב־17 שנה, היא מרגישה שכל האופציות פתוחות. דרמטית בדיוק לפי המידה. תמיד במצב של שפיות. הפסימיזם הוליד הנאה. נשאר רק לצחוק על הכל. שום דבר כבר לא מספיק חמור.

> מאת בילי מוסקונה־לרמן צילומים: שמואל רחמני

ניה, רק נניח שכא לך פתאום לרצוח את שני הילרים הקטנים שלך, אההז..." בחורה מבית טוב, נכון?!" את המשפט השני היא ככר לא לוחשת. היא כמעט צועקת: ואז, מזרקפת פתאום, מציחה סיגריה, מחרווחת ככורסה, וממשיכה כסול רגוע לגמרי: .בשכיל זה, בריוק כשכיל זה, את תלכי לראות תיאטרון."

לתשוקות האיומות שאפילו החלומות מציבים להם גכולות. מכאן היא מגיעה לאני מאמין שלה על תורת התיאטרון. אין ערוב תחומים בין השחקן לתפקיד. הוא לא חייב להורהות ולהחשף ער סוף רגשותיו. אפילו שחקן לא יוכל להתמודר עם חיטוטים בגילוי העריות הפרטי שלו. גם לו יש גכולות ארומים.

קלות דעת וצכיעות).

ערנה שביט מתמתחת, ומצמצמת את העיניים, אבל לא תעיזי, כי הרי את קתר זים, לפי שבים, יכול לבוא על סיפוקו רק מול הכמה. גילוי עריות, רצח ילד, רצח אב, ערעור המימסר דכרים איומים – רק התיאטרון נותן להם לגיטימציה,

עדנה שביט, חמישים ושתיים, דרמטית כדיוק לפי המידה. טונים מתחלפים, עולים יורדים, פה פתוח, פה סגור, עיניים נרהמות, שואלות, רכות, תמהות, נסערות, מאד מחוייכות. רקורד שמקיף עיסוק בקולנוע וכתבה תסריטים: איי לייק מייק, סלאה שבתיו, ברריו (שיררה, הגישה, ערכה תכניותו, בביקורת ומעל כל התיאטרון. היתה שחקנית וגם במאית וחשמלית ושמה תשוקה, על

מונולוג: "תיאטרון צריך להתמודר עם קונפליקטים. סדר ואי סדר, יחיד מול חברה. ביסוד התיאטרון נעוץ הארם המורד. זה שמטיל ספק, ששואל שאלות. אלא שאנחנו חכרה צרכנית של שאלות ותשובות קלות. חברה שרוצה מהר תשובות. שרוצה להציב דברים לתוך מסגרות, שלא רוצה להטיל ספק. קהל הולך לתיאטרון ושואל: מה זה רוצה להגיד. זה לא

וחנוכות ביתיצבי במחוד "ארבע נשים": מקדישה אותו לחברות שלה ולכל הבודגוות שחלקק את האצבעות בתענוג

רוצה להגיר, זה רוצה לשאול. כל ההתכננות מראש. אנתנו עם שכל כך צורק ומשוכנע כמה שאומר האשרונית הא התבוננות בחידת האדם. כל התבוננות בחידת האדם שלי היא אוטי חד"משמעיות לכאן או לכאן. אני רוצה. אין האדם החידה שאולי שלא נוכל לייצו בנאמנות את הצר שמנגר. אנחנו עם אין לה פיתרון. בהצבה כמו 'הפיצוץ ברחב אהלן', שיורע. הידיעה יכולה להיות בצר הימני או השמאלי ומותה לשאול עליו שאלות. להעים אותו. להעיו למרוד בו."

את קוראת את התמונה של התיאטרון הקלאסי:

מסיף לזה: מחזאי לא צריך לנקוט עמרה. הוא צריך

להעמיר שתי דעות אחת מול השנייה, לנגח אותן

קורה משהו בשטח הזה היום? "לא יודעת מה קורה היום." מה הניתוק הזה שלך?

שנים על שנים לא קראתי יצירה שתתעסק כארם... כיצור מורכב ואינטלקטואלי. התיאטרון במיטכו הולך ונעלם, ואני מתכוונת למחזאים, לסופרים, או לתרכות (המשך בעמוד הבא)

משל, אנתנו מתפשים מוסר השכל. שואלים, מה זה של המפה, באופטימי ובפסימי, אכל יורעים. וזאת אומר נה לא אובך שום דבר. זה סיפור. מה פתאום נפיחות. פוסד השכל כתיאטרון? תיאטרון לא מחבך. תיאטרון נחן פנ של מבט נחון והיאטרון לא כשון . היאטרון החל בנקרופיליה וכלה בגילוי עריות. האם התיאטרון מעבד המונה מצב. לא יותר.

בתיאטרון הישראלי הוא תיאטרון רעיוני. יש תים וצריך לתקוף אותה, ואז או שהיא מוכיתה את ולראות מה קורה. אכל התברה הישראלית לא מכירה עצמה או שמתבדה. אני טוענת בהכללה, ודאי שלא את הסופיסטיקציה הואת של הטלח ספק, של בריקת ליצוי וכל כמתואות העברית, שהמאבק בתיוה אבוד כל דבר לגופו, של לא להבנים דברים לתוך תבניות.

(המשך מהעמוד הקודם)

בכלל, שמתעסקים לא נסיווג וקיטלוג אלא נפתיחה, בפרוק. איז היום אריפוס המלך, מדיאה, המלט. התרכות המערכית בורחת מהתמודדות עם השאלות המביכות. יש חיפוש אחרי פתרונות קלים. תרבות שיטחית שהמיצג שלה הוא אדם חדמימדי. פעם, התיאטרון ענה על טענה אמנותית קיומית מהותית. היום, אנחנו מגייסים את התיאטרון כדי להכיע מחאה חברתית או לצרכי בידור. אני לא מרירה ולא כואכת. אם ככה רוצים. זה כמדר."

לתיאטרון. שעורי הכית הם: תיקוי לדמות צבעונית. תלמידה אחת אומרת: ביש לי

בעיה בלהיכנס למצב ריגשי של מישהו אחר." ערנה שבים: "זה כל המקצוע, להציג דמות אחרת שלא קשורה לתסביכים שלכם. תעשו את זה כלי להכין. יודעת שמתעסקת בחומר שביר. היו הרבה מיקרים אני רוצה חיקוי טכני מרוקדק."

מפעילים טייפ, מקשיכים רקה, סוגרים את הטייפ אמנים נסועים במציאות, גם אם היא מוסווית. אתה וחוזהים על הטכסט. שביט מקשיבה להם בריכוז. פה צריך להסיט את הווילון כדי לראות. הדרך לווילון ושם עולה לה חיוך שמקורו כריבור פנימי שלה עם וההסטה גם היא דורשת כות. ישנם כאלה שהפידיבק

שבשתגיע ל'המלט' לא תעשה לו את העוול הוה במורכנויות הרקות של יחסי נשים. שביט שונאת את "טעטית עכטיו. מה אתה מרגישי תלמיר: "כאב."

ערנה: ..כאב זו מלה שעוברת לסוחר. אין לה שום תפעום. מאר קל לדבר על כאב." היא עוברת ממנו לחלמידה: .מאיפה הוצאת את

תלמידה: אני מרגישה את איזור המפשעה." עדנה: גאתם נדרשים להיות זריזים, קולטים מציאויות, ומניכים מהר. זה תרגיל לפרידה מן האני. אנחנו לא מעניינים. האני שלנו נשאר כצר, אירוני, ניטתר. הדבר שעומד על הבמה הוא ישות אחרת. כבר עשרים וחמש שנה היא מורה. משרה מלאה

באוגיברסיטה, בחוג לתיאטרון. ערנה: "כל שנה אני מקבלת כיתה תירתית. צריכה

להפשיר אותם, להכיר אותם, להכין אותם. אף פעם לא יכולה להפעיל את הריסציפלינות של שנת הלימורים הקודמת. מכחינתי, החוכמה הגדולה של ללמד כלי להשתעמם היא להגיע אל נכול אי־הידיעה שלי. זה מתחיל להיות מעניין ברגע שאתה מבין שהם יכולים הרכרים הרקים, את יודעת. באותה תקופה התגרשתי ללמד אותך משהו, ואתה יכול להתפתח איתם. חשוב וגם הייתי חולה, ומצידן היתה תמיד דאגה שיהיה מרק להכין את השפח שהם מרברים, הקוד שלהם. אני חם כבית היתה השקעה בחברות הזאת, הרבה ע מסקיעה בזה מאמץ. לסנה אליף הם מגיעים ילדים לא רק כיף." כיסר. כאים ניהצבא מכווצים, ניבויישים, ניכלמים. הם רבו בבית כי הלכו ללמוד מקצוע כלי תכלים. ברגע אותה. היא מעבירה לשחקניות את החום, האינטימיות, שהם מגיעים הם מותקפים כמאות מושגים אקרמיים סוג של הגינות, סוג של תוסן, רותב־לב, חסר, בדירות. חרשים להם. והם עצמם רואים את עצמם כאנשים כל המשקע שנשאר מהתבורה ההיא. ועדנה לא בעיתיים ומשררים את הרצון שיטפלו כרם.

भावस्थांव ३६

פסיכולוגית. האנשים כאים ללמוד תיאטרון עם חסר. הם רואים סביכם את החברים שלהם שממשיכים את מורשת האכות, אתר לומד רפואה ושני משפטים, ורק הם אכורים כתוך עצמם. ואז אני כאה. אני לא פסיכולוגית ולא מעוניינת לספל בבעיות האישיות. הם מושכים כל הזמן לכיוון הבעיתיות שלהם. רוצים לקבל ממני מתר את מילוי החסר, ולי אין כלום לתת להם. אני

מיתום הכישרון הוא מאלוהים ומסתכם אולי-כחמישה אחוו. הכאר זה עבורה קשה. סטניסלכסקי אמר תים עשרה בצהרים, יום שלישי, שכישרון שווה דיביוי ודימיון זה דבר שפורה כשיש לך אוניכרסיטת תל אכיב, שעור כחוג חוש מציאות חוק. ברגע שאתה נטוע במציאות אתה יכול להרשות לעצמך להמריא. אתה לא מעיז להמריא ממקום רופף, רק ממקום בטות, כשאתה יודע בדיוק לאן תיפול. זה לעומת הפנטזיה ממנה צומחת האילוזיה שבה יש סיכון עצום.

וכך אני עוכרת איתם מנקורת מוצא של חיבה. שבעית הזהות היתה כל־כך חזקה עד שגבלה במחלת התלמידים משחקים את הרמויות שבחרו. נפש. היו גם מקרים של אישפוז. אלה לא יהיו אמנים. שהם מקבלים מהווילון המוסט הוא כליכך קשה וחריף, תקשיב רגע", היא אומרת לכחור כן שהם מיד בורחים לעולם אילוויוני. הם מטכעם. עשרים וארכע, מגולת עם עגיל באוזן, אני מקווה נרקיסיסטים. כאים מתפיסה אגוצנטרית בסיסית. דבר ראשון צריך להטביר להם

מציאות אחרת. בנוסף לכך הם באים עם

כל הרעות הקדומות שאפשר להעלות על הרעת. מה זה טוב. רע, יפה או מכוער. אתה מכקש מהם לתאר את 'המלט' והם מתארים לך נסיך. זאת האסוציאציה שלהם. שקספיר לעומת זאת מתאר מאד במדוייק את המלט. כגלל שרוצה שנפטיק להתיחס למציאות אילוזיונית ונתחיל להכין שגם כתוך גוש כשר שמן, מזיע, אסתמטי, יכולה

להסתתר בעייה מורכבת." גרי בילו מ"כית צבי" ביקש ממנה לביים מחזה עם התלמירות הבוגרות, "ארבע נשים" שכתכה פאם גימס

המחזוד. כשבילה זוהי תיזה כרורה של נשים מקופתות. זנוחות. "בולשים חיצוני טיפשי". קלישאות איומות, פלקאטיות, לא מתמודדות. לכן חתכה כל מה שלא ניראה לה. התרחקה ממה שהיא קוראת וולגריות. אחרי שעתיים של חזרות אינטנסיביות ו.תדכרי מהמועקה. מה עם המועקה שלךנ", היא תופסת לאחת את הבטון, הבנות מבקשות רקה הפסקה. -השלפותיות שלכן מסמורטטות", היא צורחת בחיבה עמוקה, אתן סתם כנות עשירות, זה מה שאתך, כפר, גועל נפש."

ת המחוה היא מקרישה לחברות שלה ולכל הבורגנות שתלקק את האצבעות בתענוג. כשמרוכר בחברות שלה, הכוונה למושג שתיפקר באינטנטיביות בשנום השישים. היא סופרת אצבעות: ערה עוז, לביאה הון, טלילה בן־זכאי, אורה הגדולה. לא מצליחה להיוכר כשום סנים ואופן כשם המישפחה שלה. חבורת נשים עם הרבה צחוקים, השתוללויות, וכל

מערכת היחסים עם חכורת הנשים הזאת מוינה סנטימנטלית כלפי נוסטלגיות. היא גרה ביפו העתיקה מה זה בדיוק לעלות על הבמה ולשחק מישהו מול רן כן אמוץ. כששכב בבית תולים שלתה לו מברק:

אחרו כמלים אתרות זה לחפש והות. זאת בעייה -שש התיכות חיפשו אותך." שמעה שחצר הביתה. אבל הבית, קומפלקס יפהפה של וזררים מכיוונים

> יכולה רק ללמר אותם מקצוע עם קושי טכני עצום. וצריך להתחשב בהן.

שבתיאטרון הם משרתים

הרכה השמצות פרועות עברה בחייה. -הבתחלה

בגיל 15–16 הבנתי את הבעייתיות של הדארגון.

ערנה: ביש פואמה קמנה ימהפיה של בודלר. היא משחק שודמט עם השטך. מי שמנצה, לו הנשמה בדלר מפסיד, השטן לוקח לו את הבשמה, ונותן לו פיצוי קטן בתמורה, שלא ישתעמם אף פעם. הולך בודלה לחדרו, בורע לפני הצלכ ומתפלל: תעשה שהשטן יקיים את הנסחתו. אני חייבת לעצמי את תוכת הדתנמות. אני (11 המשך בעמוד)

תיכנס אליו כשיסתרר לה. כעצם, שום רבר כבר לא כמו פעם, היא אומרת, כי בל ארץ ישראל השתנתה יש טלוויזיה, אנשים עובדיים קשה בשביל הלחם, נורא קשה לצאת מהבית, כל כך נעים פר."

לא־צפויים, כולל כתוכו ילד שלה, עודד (11), ובעל. יורם גל הוא בן שלושים־וארבע, צעיד ממנה. שהה לי בעל מבוגר ממני בשבע־עשרה שנה והיום יש לי בעל שצעיר ממני נשבעיעשרה שנה. אני קוכעת לי את גבולות הרדיום שלי." היא לא עובה על השאלות הועיר־כורגניות המתבקשות ממערכת הזיים הואה. מעמידה ועומות גבוהות סביב כל מה שבונע להתרחשויות בתוך הבית. מרתקות ככל שיהיו – הו נישארות מתוץ לתוצם העין הציבורית. יש רגישרות

את התומות האישיות שלה, שביט מוכנה להשיר, לאט, אבל ביסודיות. יחד איתם מתנפץ הביתום של האשה הבעייתית, המופרעת, האקסטדווגנטית. רומנים מסעירים, אורגיות, התנסויות מוזרות, הרבה אלכוחל. שבים מודה שעבדה קשה לכנות את המיתום הוה, שום כתבה מהורכנה לא תצליח להרוס אותו." יוצד עם זה היא מצטטת כלחש, שישאר רק כיני לכינה, את סילווי קשת שאמרה לה פעם: גאת יודעת במה אני תושרת כך – שתבושי לך תתיכת נכלה שכמותך – שאת בעצם טוכת לכ." ער לפני שלוש שנים לעוד עוד ראיינה "את כולם" בגלי צה"ל. מבירה את המדייה על בורייה, מכל הכיוונים. עכשיו לקחה פסקדומן כי לא היה כראי לה כלכלית. יתר עם זה היא נישארת עם הדרגשה, כמעט לגבי כל דבר, שהדברים חמיד קיימים. מחכים לה. אם תרצה תוכל לחזור.

י שבנתה אותה ברדיו היתה תדה בושם, דווקא כציונים שהרכיקה לה כמו 'תסרח ריעה" או "פרימיטיבית מתחבונת". לפי שבים, בושם העלותו אותה לא התודעה הציבורית. בכשאני כבר לא שבים, בושם העלתה אותה לרמח טרחתי לקרוא אותה, היו מצטטים לי אותה, כחיי בני אני גשבעת."

היתה בתיאטרון זירה', כשהייתי צעירה. התקופה היהה של אמצע שנות התמשים. או עוד הייתי אות מודפה, לא מצוייה בתליאביב. אחת לחודש היו שופבים עלינו קיתונות של שופכין, על כמה אנחבו שווים, ראיך אבחבו ניראים. אני עוד הייתי אידיאליסטית, ראיתי תקוה בתיאטרון הנטיוני, כאוונגרד. צחקתי. מאו החושר הוא בשבילי הגנה. אני לא צינית סארקאסטית. אני אידיאליסטית רומנטית. אני היה צוהקת. הבל מצחיק אם היה לא מצחיק, או באמת אפשר היה ללכת פה ובכיוב הראשון להתחיל לשתנח. מוכרחים לצוצים, זה לא חשוב הכל. אמר להיות מנופת להשתמש ברארגון וללכת בעולם כאילו הגעת לודונת החשיכות.

ההתישבותי־ציוני. מושגים שתוכתי עליהם, פתאום המושג להנשים ניראה לי פרונלמטי. התחלתי לראות את הניפות כשנסעתי לארוזכ וראיתי שנערימעלית מתואר שם כ'עובר־טרנספורטציה', נקעה נפשי מהוארגון המקצועי. אמרתה יופי, זה לא יגיע לארק. היום אתה פותח כאן עיתון ורואה את שיא הביפות. כל אחר והתואר שלו. זה קשקוש בתחת הכל. מה הראורין שלהם? עכשיו אני חיה בעולם אקדימי ותופסת את עצמי פתאום, אם לא מקפירה, שותה כזרם. פולטת ביטויים כמו: 'תביא את הקוריקולום־ויטה שלך' או יבוציראקונומי. קוריקולומדיטה זה תולדות חיים. לא יותר לא פחות. אני תופסת את עצמי חיה כתוך הצפרדע הואת. פתאום גם אני התנפחתי, התמלאתי אויר עד שכבר אי אפשר לנשום. נשאר רק לצוצק על הכל. שום דבר לא מספיק המור. ראש אני תופסת עם החברים שלי בשוק המשפשים על קפרישחור וששיבש בשמש."

מאיםה צמתי הקמעים האנטי־בורגניים שהיו לך

בוקרשט, רומנית מהודרת

קנו אותי אם אני סועה: "בוקרשט" (ת"א, שדרות חן 52) היא המסעדה הרומנית במפוארת ביותר שאתה מוצא במקומותינו. רחבת יריים, מקושטת, שולחנות כשייפעות ערוכים בקפדנות, הכל סדור ומבהיק. כבר הין נמקום הזה כמה מסעדות, של המזרח־הרחוק המנות השרוב. לגמו כאן הרבה מרק וואן טאן, אחר כך מרק עדשים, עכשיו צ'ורכה. ומי מנהל את ומשנה הששה אם לא אדון מרקו, שהיינו פוגשים שות כ'תיים" של רוצב ריזנגוף. ועכשיו הוא כאן, כשרות תן, תולש על מסערה מהודרת ודתבת־ידיים. נששישבת בערכ, "בוקרשט" זה מקום צפוף

מאר, שמת, עם יבבת כנור צועני. עם שמחת אקורדיון חמרים ומה לא. ה"רומנים" אוכלים, שמחים, ולא שומום את השתייה. אז אם אתה רוצה לאכול פיתותא, כלי מתומה יתרה, ושיהיה לך די מקום למששם – לך לאכול שם בימים אחרים. ולפני שאתה מניישב אל השולחן, ערוך סיור קצר מול הדלפק, לפל קצת רעיונות ויזואליים. תפנוש שם את סלט האיקרה, את החצילים הצרובים־מעובים, את דג השניול" שהוא קרפיון ברוטב שום, את הפלפלים הקויים מחמצים, את דג המטיאס המעוטר ככצלים, ותשומה עריין רק בתחילתה.

מתיישבים. מקבלים סלסלת לחם טרי וצלחת עם אוצים המניים – כרוב שנכבש בערינות רבה, כב"ל עבניה ומלפפונים כבושים במלח שלא המתינו נמימיהם עת רבה מרי. מה לשתותז שפריץ, כמובן. לשם כך אפשד להומין יין מקומי ובקבוק סודה. מתדין מומינים יין רומני ממש (16 שקל בקבוק). לייז תושני הלכן שאתה מקבל כ"בוקרשט" קוראים "סמיאסה". זהן יין והבהב, עם נטייה כולטת לשושות. מטוג היינות המעמידים פני חף־מפשע, אך כעבור זמן לא רב, אחרי כוס או שתיים, הם "נכנסים"

שצרד, ללא תוספות ושרכים שלאינון־העניין: קלו את ומציל על האש, הוסיפו עודט שמן ומלח, התכו ומעכו כערת פכין מעץ. טבווים רומנים סוענים כי אם אתה עושה מת בטבין ממתכת כלשהי, מתווסף לסלט טעם מרוד. סלט הנמבה והאיקרה היו לעניין. הגיע גם כבד קבון שהיה מעולה. לא התלהכנו מתכשיל הירקות (גיבון), שהיה מצודך כמראהו אך רשה־אונים כטעמו.

(צילום: שמואל וחמני)

ועליה מכחר כשרים על האש: אומצת בקר,

כליות, מומיצה ושקדי גרון בהמה), מטיטה

וקבב רומני). הבשר היה טוב וטעים, מעדן של

ממש. כאותו מכחר כשרים על האש היתה

המומיצה – עשוייה לעילא ולעילא. גלילי הקכב היו

את הצ'ורבה כ"בוקרשט" מגישים בכמה צורות – בעלי קוטר מרשים, עשויים מכשר טוב. אנחגו היינו מעדיפים אותם קצת יותר פיקנטיים, קצת יותר

קינחנו בכקלאווה רומנית זכרוכוש. הכקלאווה היתה לטעמנו: לא נוטפת שומן מתקתק ולא מתוקה יתר על המידה. הרוכוש, עוגת שככות של בצק ושוקולך, עשתה רושם על עוגה ביתית. מי שאוהכ סוג כזה של עוגות ודאי יהנה.

בהשוואה להירורה ולרמתה "כוקרשט" היא מסעדה לנמרי לא יקרה, מנות ראשונות: 3 שקל. מרק לדרנת החמיצות הרחכיבה עלינו. מרק צ'ורבה עשיר: 3 שקל. גריל מעורב: 25 שקל לסועד. שלושה גלילי קכב עם טוגני תפורים: 9 שקל. מנה אחרונה: 4 שקל. בלילות ה"שמח" – ששי ושכת – להמשך הארותה הזמנו "גריל 'תוספת מסויימת למחירים הנזכרים.

רשמנו לעצמו לטעום בכיקורנו הכא מרגיה של מסערה זו, ממרק השעועית ומכשר חוט־השדרה.

37 Blaeain

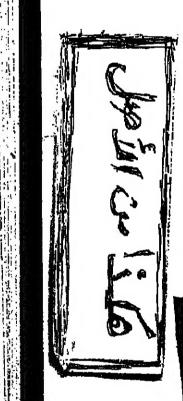

(והיקרים) ביותר בפארים, the לדעתי על המעצב לעקוב באומן אישי עליו עין אדר כל שלב ושלב בעבורה, עד להפר , creator's studio והומיגו למכור אצלו את עיצוביו יחד האחרון, כדי שמי שרוכש את הבנדים עם יצירותיהם של עוד כמה מעצבים יוכל לחוש באהבה ובמחשבה שהושקעו

צעירים ומתחילים – אך בעלי עתיך" – כהם ובעונג הרכ שהם גרמו לי". נאום שבגילויים הוא מתמחה. ניתנה לו יד רפיק הנאנה, נאנה שוב ועורך בצחיק רק חופשית לחשתולל כתפצו, וכמהרה קנה.

הפריסאים הפונים לקהל הצעיר, מי שיצירותיו נחטפות עתה בעיר ,23 האורות כבאגטים טריים – הוא רפיק, אלז'ירי צעיר, בקושי בן שסגנונו הפרוע והאוונגרדי מוגדר כ"תערובת מטורפת של תלכושות סינדבאד המלח ובגדי מדונה". נא להכיר.

מורה הנבוכים הערכני והלוהט ביותר בין מעצבי־האופנה

חתום על שבועון הנוער הישראלי

אתת מקבל עתוו מדליק, מרתק ומגוון.

• אתה זוכה בפרט אישי חינם ומשתתף בהגרלה של פרסים יקרי ערך.

● וכל אלה – בהנחה ממשיח של 15%.

גזור מלא ושלח עוד היום

אם תפעל מיד, תהנה מהיחרונות הבאים 15% פתוה מבחיר תעתון בחנויות.
 השבועון יניע לביחך בדואר מדו שבע, ללא כל חשלום נוסף.
 על-ידי תשלום מראש, איתה מובטח מעליות־מחירים צמוייה במשך השנה.
 תעל לכל פרס אישי קסטת להיטים בלעדית של "מעויב לווער"

חלוש חתימה חידוש ממי קיים.

לכ' מחלקת המינויים. "מעריב לנוער", ת.ד. 20020. מליאר הריני מעביר לכם צ'ק יחמחאת דואר על סך 70 ש"ח כדמי מנוי לשוה אחת של .מעריב לנוער" כולל אריוה ודמי משלוח הפרם לביתי. (המחיר כולל מע"ם),

שיחינט

בארץ ובעולם כ־שלמה ארצי, שלום חגוך, דני סנדרטון, יהודה פוליקר, ריצ'ה בלקמור, אריק קלפטון, ג'ק ברו למנויי -מעריב לנוער" הלהיטים הנוולים כ-וחר של ועוד רבים רבים אחרים...

פרס אישי חינם:

סטה ובה הלהיטים הגדולים של

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע: שבועון מרתק, מגוון,

שני פרסים נוספים

מתנת מאמת

ELKA-EK 44 סינטיסייזר דיגטלי

סטריאופוני – M.I.D.I מהמשוכללים בעולם.

MANAMAN MANAMAN

גיטרה Fender

הגיטרה המלווה את בכירי האומנים

5 אוקטבות, 9 ספליטים, 8 אוסילוטרים בכל צד.

צבעוני, הכולל חומר־עזר לכל מטרה

והמשך מעמוד 20) פילומופיה טינית. מאז המשיכה הגדולה שלי לטין. לא, אין לי מלה רעה לומר על צה"ל. ובקטר לאכא, אמא ורמעותז לא, לא. לפני שהתגייסתי היא אמרה לי שאם אלך לכלא, שלא אחזור הביתה. אכל זה השתנה, כמובן. אתה שובר את הסביבה במקום שהיא תשבור אתך. זה מה שמארצה־טונג אמר על אינטראקציה

שוב הוא צוחק. נרמה כאילו יש לו ראייה יתרה של האלמנטים הפחות נעימים כחיים. מעין נקודת מכט שמהתלת בכאן ועכשיו, לטובת רצינותו של איזה עתיר טוב יותר. ופינס מאמין בעתיר טוב יותר. בהתאם לעקרונות הדיאלקטיקה המארקטיסטית, קורם צריך שיהיה רע. קודם הקאפיטליום יאסוף כוח, אחריכך יכסה הקומוניזם את הארץ. "העתיד הוא ארום", הוא אומר, כצפוי. ואם בדרך תהא שפיכות ומים, ייכלו עמים מן הארץ. זה יהיה תכל, אבל הרצייה ההסטורית של הרברים יודעת להתעלם מן

השלנים הלא נעימים כדרך אל המטרה. השלכים הלא־נעימים נראים עליו, לפעמים, כהרפתקה מצוררת. ברחבת "פורום", אולם מרכזי נשמפלקס בנייני מדעי־הרות, הוא פוגש כחברים מקמפוים וועד הסטורנטים הערביים. נדמה שהוא צוהל, כשג'אבר עסאקלה (חבר, שותף לדירה בכית הכרם, מנהיג הסטודנטים הערביים בקמפוס) מראה לו את כתב התלונה שקיבל ממזכירות וערת המשמעת של האוניברסיטה. "ציפינו לזה", אומר יורי, כאותו התחקן שירע על המפל במורד הנהר ועכשיו, כשנד המים מאיים לבלוע אותו, סוף־סוף יש לשריריו ותושיתו כר פעולה. שבעה כתכי תלונה, כתוכם זה של יורי וגלפי מה שכתוב כאן לפחות שרפנו את האוניברסיטה") נשלחו לסטורנטים, אשר לקחו חלק נפצח אבל, לאחר מה שפינס מכנה ..רצח המטורנטים

מוניברסיטת ביר זית", לפני כמה שבועות. אתריכך, על הרשא המואר כשמש קמצנית, מנשר פינם לעוברים על פניו: "קיבלנו כתבי תלונה". פניו זורחים. "עכשיו יהיה אקשן", הוא אומר. "נחתים פרצים וסטודנטים על עצומה הקוראת להמנע מהחקתנו מן האוניכרסיטה. נערוך הפגנות. אם נורחק, ואני לא מאמין שנורחק, יחיו כאן הפגנות שהאוניברסיטת עוף לא ירעה".

פני ששמע הרצאה אחת באוניברסיטה, ככר השתתף כשנה שעכרה בהפגנות נגד העלאת שכר הלימוד, כפעיל במטה המאבק של הסתדרות הסטודנטים. כיום הוא עוטק גם ובעיקר בנושאים נוספים. בדף הקורא לסטודנטים להצטרף לתנועת השמאל הסטורנטיאלי כחוב, בין השאר: ...התנועה קוראת לך להאכק נגר הנוענות בתנועה יהודית־ערכית מלוכרת... להאבק נגד הפגיעה הממושכת בסטורנטים... בתנועה אשר הצטינה נמאבק מיליטנטי ובלתי מתפשר נגד הכניעה והרתקפלות של הסתדרות הסטודנטים... תנועה המאמינת כוכות שני העמים להתקיים זה לצר זה כשרעותיהם העצמאיות - ישראל ופלסטין". ובשולי "הרף כתוב: גלמה אתם מחכיםו"

כמה סטורנטים יש בתנועה שלכם היום? -קשה למנות. אנחנן כתהליך של התגבשות

נראה שכולם באים לדבר איתך בנושאי הפעילות שלכם. כאילו דרוש אישור שלך. אתה מנחיג החציעה? יויד כמסריים?

או לא. תשמעי, אין אצלנו תפקירים. זה גוף שמורכב מכל מי שמוכן לקבל את המצע ולפעול. אני נצינ קמפו"ם באסיפה הכללית של הסתררות המשונטים אנחנו גוף הומוגני, קל לנו לגבש משרות. לפי השיטה שלנו נמנעת השתלטות של קבוצות. יש ויכוחים רק על טאקטיקה".

זה שה שתהיה בשתהיה גדול, פוליטיקאיז היעוד שלי ודאי פוליטי, אני מקווה שהפעילות שלי חשנה דברים בישראל. אני לא אומר שאהיה פונקציונר מפלגתי, אני חושב על קריירה אקרמאית, אלל המדיטיקה תעסיק אותי. מעבר לוה אני מקווה

להשיג רוקטורט בנושא סין ולהקלט כאן כמרצה. אני הרבה יותר מעוניין להתפרסם כסינולוג מאשר כחבר

אלא אם ועדות המשמעת יחליטו אחרת. כן, אז זאת כאמת תהיה כעיה, אבל אני אפתור... אותה. אלמד בעצמי. אסע לחו"ל להשלים את

למוסכווה? אולי. אם כי בתחום שלי עדיף ללמור במזרח

אסיה כאמת". למה בעצם אתה נשאר כאן? לא היה לך קל יותר להיות קומוניסט בבריהימ? אני נשאר בישראל הודות לזה שאני חבר.

מפלגה. כחבר מפלגה יש לי מחויבות לחברה הישראלית. אני מרגיש חובה להלחם כמקום שהמלחמה קשה יותר. חובתי המוסרית היא להשאר גם אנטולי שצירנסקי נשאר כאן. אלא שהוא מבכב אחרת ממך בכותרות. מה אתה חישב עליו.

מה אני חושב עליוו אני סולד ממנו. יש שימוש גס ועיוותים מתמידים כאשר מנסים להציג את האנשים האלה כניבורים. שצ'רנסקי הרי פשוט הואשם כמרגל בבריה"מ. קוזנייצוב ומנרלביץ' פשוט חטפו מטוס. אני לא צריך להגיד לך מה אני חושב על מעשה

תה לא בעד סעילות גסה, אלימה? "וראי שלא. בתחילת רצמבר, כשערכנו את עצרת האבל שלנו, לא היתה לנו שום כוונה לצעוק. התכוונו להשמיע מנגינות אבל ולשאת מודעות אבל והזרהות. בלי פוליטיקה. הבטחנו לשלטונות האוניברסיטה שברגע שפעילותנו תפריע ברחכת פורום, נעכור כשקט לרחבת מרכז הסטודנט".

ומה קרוו? מיד כשהתחלנו, הופיעה קבוצה של אנשי הימין. שהחלה לצעוק. נמנענו מכל גילוי של אלימות, למרות שזאת היתה פרובוקציה גסה. רק אחרי נציגי הימין שלפנו אנחנו את הסיסמאות הפוליטיות. המשטרה טוענת שהוהירו אותנו, אבל היה שם רעש כל־כך גדול, ששני רימוני הגז שניזרקו הפתיעו אותנו. נסוגונו לכל עכר. בעיקר לתוך הספריה, אכל גם היא מלאה עשן. אני עשיתי טעות. רצתי לאורך המסדרון לכיוון הספריה וכלעתי בדרך הרבה עשן. הרגשתי מתנק, צריבה בעיניים, בחילה. שלושה מאיתנו ניזקקו לטיפול בהרסה".

זה נשמע כמו תאור קרב. כן. אכל אנחנו לא רצינו כוה. לא נשקפה שום סכנה לפעילות הסרירה של האוניברסיטה. עכשיו אם הם וזושבים שבהרחקה שלנו יפתרו לעצמם את הכעיה,

רם כוועים. אנחנו לא גוף פוליטי של אדם אחר". הטלפון שלו עסוק עד שעות הלילה המאותרות מאד. תמיד יש לטכם על דרך פעולה, נקורת מפגש, מקום להצבת שולחנות ההחתמה. כשהוא מרפה לרגע מן הפעילות הפוליטית, כשהוא לא שומע הרצאת מבוא לבורהיום, הוא קורא את "סובייטסקי ספורט", עיתון יומי המגיע אליו מרי בוקר. שם נמצאת לו כל האינפורמציה על "דינאמו קייב", קכוצת העל

ככרורגל העולמי. פינס אוהר נילהב שלה. מוסיקהז תרבות? קולנוע? הוא מתגעגע אליהם, אך לא בישראל. בבריה"מ יש הרבה יותר הערכה לתרבות הקלאסית. אני מאד לא אוהב את הריקנות התרבותית שוורמת אלי מן הטלוויזיה והקולנוע כאן. יש סרטים מעולים שמתים תוך יומיים, ואחרים, רמכו למשל, מצינים שכועות. רמה פרימיטיבית. אני לא חושב שחברה שמצינה את הצר שכנגר ברמות חצי

חיה חצי אדם, תוכל להתפתח". אתה מתגעגע גם לגוף של ברית המועצות? אני מתגענע במיוחר לקייב. אסור לשכוח שזאת המולדת שלי. ואני מתגענע גם לטבע, לנוף. למרחבים. הרי כאן אני תמיר בכלוב. נוטע 60 ק"מ לכל צד והמדינה נגמרת. אני מתגענע גם לחברים.

אני משער שבעתיד הלא רחוק אכקר בכריה"מ". תלמה אדמון

(משך מעמוד 36)

יותר מידי אוונטוריסטית. מפחרת משיעמום פחד מוות. פעם נסעתי למורח הרחוק, בחורה לבר, כשעור לא היה אופנתי. עברתי הרפתקאות מסמרות שיער. לפני שנסעתי אמרו לי רק לא לאכול את כל המאכלים מהשוק. אנחנו לא יכולים לעכל את זה. הייתי בשוק, ראיתי את כל הג'וקים, נמלים, נחשים, עקרבים, ואמרתי לעצמי, מה אני לא אטעם? הרי חובת ההתנסות עלי. אחריכך חליתי אנושות.

אבל מאז שקיים הכית ביפו, משישים ותשע, ירר. יצר ההרפתקנות שלי בשבעים וחמישה אחוז. שבעים וחמש אתוז מהחיים שלי היום זאת הכורגנות בהתגלמותה. סדר־יום קבוע, גוחיות, הולכים לישון מוקדם, לא משתוללים, דואגים שהדכרים ייעשו, יטופלו. אחרי עורד, הכן שלי, לא מסכנים שום דבר. עד שיילך לצבא אני כאן, משענת קנה איתן. עשרים אחוז מהחיים שלי מעוגנים באוניברסיטה. שם יש הרפתקה. שם הרברים אפשריים. חמישה אחוז הם נעלמים (חפשי אותם, נראה אם תמצאי). מוכרחים להשאיר דכרים בחוסר ביטחון מסויים. אחרת אני אשתעמם. הכל על-בטוח, הכל על-המוכן – זה אסור. מוכרחים להשאיר משהו בספק."

אז בסך הבל, מה שמיכילים אותך זה חוט שדרה

מוצכ, בימחון, שפיותי אני חיה עם היריעה שיכול להיות שאף אחר לא... ירים אותי אם אפול. מקטנות חינכו אותי לעצמאות. לעמור בשרות עצמי, לעכורה קשה, ולאפשרות של ברירות. משם יש פחרים. אכל אני לא יכולה, גם בגלל החינוך שקיבלתי, לשקוע בתוך הכיף של הפתרים. לא מרשה לעצמי. יפילו אותי דברים חיצוניים, אכל אני לא אפיל את עצמי מתוך רצון להתכוסם באפלה. אני לא מפונקת, והמחיר שאני משלמת הוא שאני לא יכולה לשקוע כאפלה המיסטית. הנוירוזות התמוססו לטוכת המפוכחות. כשעודר נולד היו לי תקופות קשות. לא ירעתי שום דבר על סטוץ משפחתי. לא ידעתי שילדים בוכים בלילה. הייתי במצב כספי איום. יש דברים שלא רוצה לזכור. מפנימה, מדחיקה, מגלירה. עכשיו אני צריכה כל בוקר לקום ולראוג שהכל יהיה בסרר. אני צריכה להיות תמיד במצב של שפיות. בחרתי את התפקיר של אחת ששומעת בעיות של אחרים, שומעת זלא משמיעה. חונכתי לקחת אחריות על חובות קטנים ולא בעימים. אני הראשונה בכראנו'ה ששילמתי מס־הכנסה כרין. מה לעשות? גדלתי בנית רידקטי מאר.

"אני כת של גיובר." יש מסקנות מהדתנסיית?

מניל עשרים וחמש אני זוכרת דרגשה של חוסר. תשווה. בגיל שלושים – אכרון. בגיל ארבעים התחלתי להבין את ההומור. עכשיו, בגיל תמישים ושתיים, אני מרגישה שכל האופציות פתוחות. אתה לומר שכל מצב קשה הוא בר־חלוף. השפיות שלי נוצרה כשהבנתי חווייתית שאין כעצם תקווה. מתוך הפסימיות הזאת נולדה ההנאה. אני בוררת, כל החיים בוררת ומנפה כדי להגיע לקו הנקי. גיולה אנסקי – אמא של אלכס, אשה נהררת; מפוארת ואיומה - שלחה לי גלויה מאמריקה: ערנה, אהכה זה לא כמו כסף. במה שנותנים יותר יש

אחרי שני קמפרי וויסקי אחר יש רגע קצר וחולף של גילוי לכ קטן. היא מרברת על הפריווילגיה שאנשים מרשים לעצמם להעלב ולהיפגע. היא הרי משלמת מחיר כבד על הרגישות הואת, על הפגיעות העצומה שלה שדורשת הליכה של אחרים סכיכה על קצות האצכעות. שכים מכירה את עצמה ומעידה שהיא לא מתמסרת. מגייסת את כל ערי־המקלט שלה כרי להישרד ולא להיפגע. ההתמטרות שלה מתבטאת במכסימום עבודה כתיאטרון. והתיאטרון הרי הוא לא החיים. התיאטרון הוא פיקציה.

שביט, אגב, תישרר מחייכת. יש לך מעירות, התחלקייות, משהו? "כמוכן. יש לי לפעמים שפעת. היית מאמינה?"

בילי מוסקונה לרמו

41 Braeaio

הגילים: לכל אחד מהם, הוא אומר, היה ראש אומר תמיד יש חדשים". לגמרי. "הוא התחיל להגיד לי – אני כבר ביליתי כמועדוני־לילה לפגי שאתה נולדת. הוא רצה לנהל את המקום יחד איתי, יותר נכון – 'כאילו' איתי. בתליאביב, נקלע אחרי עזיבתו של שוקי ויים לבעיות למעשה הוא רצה להיות קרוב ולפקח עלי. כשהיינו ניהול קשות. הבעלים נכנסו לחובור. אבנרי ידע שזה נפנשים במשרד תמיד היו ויכוחים על טורים גבוהים. לאט־לאט נוצר בינינו ניתוק גמור. הוא רצה ללכת לכיוון של ערבי מוסיקה ברוילית. אני רציתי ללכת המצב הקשה של המקום, אבל אמרתי לעצמי – איציק, על דיסקו. הכנתי ששנינו יוער לא יכולים לנהל את לך על זהו אחרי שבועיים גם המקום הזה היה מפוצץ". המקום. אמרתי לאכא – או אתה או אני. אם אתה נשאר – אני הולך. הוא הבין שלכר, העסק הזה לא כשבילו. אחרי ארבעה חודשים הוא עזכ".

בנרי שוב נשאר לבר. והפעם ידע בריוק 🖜 בשיטה מקורית. היה יורד, למשל, ל"חוף הגולשים" ענה שהוא לא ידע שנפגעתי כל כך, והוא לא התכוון. בכת־ים. הוא היה אז כן 21. נהג להתיישב ליד חבר'ה לא שמרתי להם טינה אבל השיחה הוו היוותה בשבילי צעירים, לפתוח איתם כשיחות. קלט מי הטיפוסים פיצוי. נחתי להם להופיע". הדומינגטיים ביניהם, "המנהיגים", כדבריו: "לכל חבורה יש מנהיג. זה ברור. הייתי מזמין אותו לבוא שכבעלותו מלאים בניינוער שרוקרים לצלילי דיסקו. למועדון נחינם, והוא כבר הביא את השאר. לא טיחקתי אותה כמו מנהלים מכוגרים שיושבים למעלה היתה בעבר תקווה שתל-אביב אולי תהפוך פעם ורחוקים ממה שקורה במקום שלהם. אני הייתי רוקד למרכז המקומי של רוק או גל חרש, היום נדמה שאין איתם, צוחק איתם. בסוף הערב פותח שמפניה חינם, לכך סיכוי. בתחום הזה שורר שיממון מוסיקלי מוחלט, בכייף. הם היו נגנבים מזה שבעל המוערון רוקר ומסתלבט איתם. אחרי חודש, כבר אייאפשר היה לזוז במקום "מינימאל קומפקס", "שריקבק", ברחוב. המוערון היה מפוצץ".

רק לדעת על איזה מיתרים לפרוט. "כשאתה עובר עם "תופעות" מזיקות. צעירים אתה חייב לעבור לפי הראש שלהם. קלטתי, לרוגמה שהם אוהכים לטפח את הופעתם החיצונית מועדון כשם "סוואטו", מקום מפגש לחוכבי מוסיקת בצורה אובססיווית ממש, שאחרי כל ריקור הם רצים רגאיי ומוסיקה שחוורה בכלל. אין ספק שהוא הצליח לשרותים לברוק ששום שערה לא זוה ממקומה... או להוכיח שתוא יכול גם לבר, אבל לא יזיק להוכיר ציפיתי את הקירות של המועדון במראות. אתה יודע שיתרונו הגדול ביותר היה העדר מוחלט של פחד מה הלך שמז כולם רקדו לבר והסתכלו על עצמם מנפילה. ברקע תמיר היתה קיימת האפשרות לחזור במראה. אף אחר לא רקר עם כן־זונ". האם ניכרת לארץ הפלאות המשפחתית. אכנרי מצירו אומר ש.לא בקולו נימה קטנה של החנשאותז יתכן. איציק שוב הגב הכלכלי המשפחתי בנה אותי, אלא היכולת החל להאניין שרוא מעצב הנוער התל־אכיכי של שנות לתפוס מה הולך בשוק".

אכל אם אתה רוצה להיות מעצב, אתה חייב שתהיה לך גיטה לתומר־הגלם. בני־העטרה הם חומריגלם מצויין. הלכתי בכיוון פסיכולוגי. עשיתי רשימות של כל בני הנוער שבאים למקום. לקחתי את תאריכי־הלורה שלהם, ובכל שבוע טלחתי לילירי השבוע כרטיסייברכה, הזמנתי בשבילם עונות, נתתי להם כסוף הערב במוערון עט עם הקדשה שלי. וה עשה להם את השכוע. הם הופתעו ושמחו זה קהל שאוהכ לכובו כסף, בעיקר משום שהוא אינו עוכר בשביל להשיג אותו. נתתי לנוער מה שהוא רוצה: מוסיקה מחרישת־אוזניים ומקום שאפשר ללכוש בו כנדים משונעים". הורים רבים שמרו איתו על קשרים, ביקשו ממנו שיראג שהילך יגיע הביתה כומן. ביצרתי הבורה של בניינוער שפשוט הלכו אחרי". על המשפט האחרון הוא חזור כתרירות גנוהה. "זה נהפך למעין תנועת נוער", הוא מסכם.

אחרי שנה של מוערון מפוצץ בכניינוער התחיל איציק להרגיש שהעסק קטן עליו. הכנתי שהנוער הוא צרבן נפלא של בידור, בכסף שהרווחתי פתחתי שני להתפנות להקים משפחה. אני בטוח שאהיה נשוי לפני מוערונים נוספים ברתוב יורדי המירה כת"א. 'קלאם . גיל 30". איי. ו'מוערון תרכות'. מהערב הראשון הרחוב היה מפוצץ. כולם באו לשם בעקבות איציק. הכנתי שבחור שכבר בילה אצלי חקופה מסויימת כ'מוערון התיאנציון, צריך שינר. מה גם שבמשך הומן מופיע אחה מגיע למקום מסויים, נשאר בו שמן מה, מרגיש שם גם האח הקכן שלו ווזקר לידו, חוק לא נעים. או בנו הרבן בשארו ב'מועדון התיאטרון, ול'קלאס איי׳ התחילו להגיע חברוה בני 18 ו־20, גם איתם המשכתי לעכור צמוד, כשעשיחי פרב הספורות או תצונה

היתה שם. הבן מתרץ כיום את חילוקי־הריעות כהפרש מקצועיים. בני־הנוער זה קהל נאמן שלא נגמר לעולם. עם המוערונים הנוספים גרל גם התיאכון. קולנוע

"רן", שנפתח כאחת התקוות הגרולות של הרוק עניין של זמן עד שיבקשו ממנו לקנות את המקום, וזה קרה מהר יותר משחשב. .בתחילה היסטתי, כגלל אחרי ש"ליקוויד" נסגר, נותר רק ה"פינגווין" בררכו של איציק למונופול, ואת "פינגווין" הוא רצה יותר מאשר את כל האחרים. בעיקר ביקש עלסגור חשבון" עם המוערון שהפיל אותו על הפנים בתחילת דרכו...אמרתי לעצמי – כל אחד בא יומו. פורטיס מי קהל היעד שלו. בני־נוער וחבריו כאו לארץ ושאלו איפה אפשר להופיע. התברר מה.פרוכינציות": בת־ים, חולון, רעננה, להם שאני הבעלים של כל המוערונים בעיר. כשהם ראשון לציון והרצליה. כרי להחזיר את באו אלי לשיחה, הרגשתי שאני מוגר תשבון ישן. החבר'ה האלה למועדון שהודקן השתמש אמרתי להם: ככה עובתם אותי לפני שנים? ופורטיס

היום הוא יושב על מכרה זהב. כל המועדונים אופנה מוסיקלית חדשה הוא לא הביא. להיפך. אם ולאבנרי יש חלק לא קטן בשיממון הזר. הוא הרי הבוס. "טוקסירו־מון", "כהוהאוס", פיטר האמיל ואחרים איציק מצא את דרכו אל לב הקליינטים שלו, וגם שנהגו להופיע לפגים כ"דן" וכ"פינגוין", אבגרי מביא אל כיסיהם. לדעתו הכל עניין של פסיכולוגיה. צריך מחלות מוסיקליות כמו הזמרת סיניטה ושאר

מבחינתו של איציק, הכסף מדכר. יש לו גם

ת וזיי הלילה הוא אוהב מאוד. כם בתשע נכוקר והולך לישוז לא לפני ארכע. לא מפריעה לו הרכילות המסתוככת סכיבו, גם אם היא לפעמים מרושעת. להיפך. כמו כל רבר אחר, הוא מתרגם אותה כחלק בלתי־נפרר של ההצלחה. .בהתחלה נפגעתי מזה. הייתי המום. אכל עכשיו כרור לי שמרכלים עלי בגלל שאני חוק. זה סימן טוב. אם לא מרכלים עליך -אתה לא כעניינים".

לא שוחק אותך לעבוד עם אותו קהל, באותה אווירה, בכל ערכץ

אבירי: ענכון, יש ככך שחיקה עצומה. אני מתחיל את יום העכורה כשאחרים הולכים לישון, והולך לישון כשארם נורמלי קם לעבוד. לכן גם אין לי כרגע חברה קבועה. אני כבר לא רוקר איתם. זה נמאס עלי, וגם עכרתי ככר את גיל 20. עכשיו אני מנהל את הרכרים מלמעלה, אכל עריין יודע מתי להיות ליר. אני מתכנן לנמור עם המועדונים בעוד שנתיים, ואו

מהיכן נפע הדחף הזה, לרכוש את רוב המועדונים בתיא? התאווה לכסף, לכוח וחשפעה? אבנריו .וה טבעי ואנושי. כל אדם שואף ליותר. שבע וחש שאתה צריך להמשיך ללכת. אני לא אוהב לדרוך במקום. כמו אנא שלי, חמיד אני שואף ליוחר. ום מכחינה כספית. בחחלם אכל הכסף אינן הכל דווקא מקום שמעולם לא חמר לי בסף, אין לו

בענייו".

אני כבר מחבה לרגע הזה שבו אוכל להיות. המפיק של הלהקות. אני אוכל להרשות לעצמי לנסוע

27.772

זה היה בעיקר בילוי ליד שולהן הימורים. עכשיו זה יהיה אחרת".

אבי מורגנשטרו

אופנה השתמשתי כדוגמנים מהקהל, לא בדוגמנים משמעות גדולה כעיני. הכסף הוא רק חלק קטן אז מה מריין אותדי

אבנרי: "אופי אימפריאליסטי". אומרים עליו שהכסף כאמת לא משחק אצלו.

שהוא יודע לחלק כספים בנדיבות. גם עוכדיו מספרים כך. הוא כמעט אף פעם לא מרים את קולו, הם אומרים, מדבר כלחש, בקול רוגע ומתון. יש מהם שסיפרו אפילו שאבנרי לפעמים נאיבי בענייני כספים, שאנשים שמתיימרים להיות חברים שלו מנצלים זאת. אותו זה לא מטריר במיוחר. בסוף, הוא אומר, הוא מגלה עמי חבר אמיתי ומי עלוקה מוצצת רולרים".

כבר עכשיו הוא רואג לאפיקי השקעה חרשים. הפעם הפקות ללהקות דיסקו וותיקות כמו "סאנטה אזמרלרה", "שאלאמר" ו"ארפג'יו" שאותה הביא לארץ כחשאי להקלטות באולפנים מקומיים. אבנרי קנה את הוכויות שלהן ומכין עצמו לכינוש אירופה. אולי גם

לחו"ל. לראות עולם". אתה לא מתכוון לומר שפיספסת עד היום איזו

אבנרי: "לא, הייתי כמעט ככל פינה בעולם, אבל

ההורים, אגב, עדיין לא מרוצים מהכחירה של בנם כררכו, אבל בלית־כרירה משלימים עם מה שישַ. "החלום שלי הוא לגרל משפחה גרולה, ושלילרים שלי לא יהיו בעיות כלכליות. שזה לא יטריד אותם. אכל אני מקווה שגם אדע להסתכל על החיים בדרך שונה מזו של הורי. האמת היא שלא נותרו לי הרכה רכרים לחלום עליהם. בעצם, יש לי הכלי. ואם הוא מתכוון לכסף, הוא צורק.

פנטהאר יגאל לב

כנס הביתה כאותו צעד מוזר שלו כאילו הוא מניח לה לרחף קמעה באוויר ורק אז הוא מציכ מא עומר ברגליים כמעט צמודות, עד שלגליה נרמה שמיד יתחיל לנתר.

עכשיו היא מבינה מרוע הילוכו של יהושפט שלומציון, השכן מהקומה השביעית, מזכיר לה את ניתור העורב. כמו עורב גם הוא תמיד חנוט באיזה בגד סונור, חליפה דהוייה שהוא לובש כבר שנים רבות. שופר על שלמותה ונקיונה כמו ג'נטלמן, אבל היא מר נלוייה במקצת. כמו העורב הוא מנסה לפסוע וֹשָׁתְּ, רציני, ואַחרי־כן מנתר על שתי רגליו, צובר מהרות, כאילו עוד רגע ימריא מן החלון וירחף קוצה הזיויון המטורף הזה איננו מרפה ממנה.

אורי סיפר לה כי האגרה הערכית אומרת שהעוב רכש את דרך ניתורו המוזרה ואת תנועותיו

בבניין העיריה, עולה במעלית, נכנס לחדרו, מסיר את המנוחכות בשל קנאה – הקנאה שלו כנשר ובטוום. הז'קט ותולה אותו על קולב, מוציא מתיק הפלסטיק תחילה ניסה לחקות את הילוכו המהרס, הזוהר את שני הסנרוויצ'ים שהכינה אשתו, אחד עם דג מלוח והצבעוני של הטווס. כשנואש מכך החליט לנסות ושני עם ריבה, פותח אותם תמיר בתנועה שיש בה לחקות את דרך מעופו של הנשר. סופו שאיבד את תקווה – אולי, אולי פעם אחת אשתו תפתיע אותו כשרון ההליכה הפשוט וגם מעופו שוב איננו תק'ן. ותשנה את התפריט הקכוע. אכל היא מעולם לא ככל פעם שארון שלומציון עולה למרומי עשתה זאת. התקווה הזו שלו היתה אחר מסימני הפנטהאוו כדי בלהתייעץ עם הארון העורךיהדין בדבר הויקנה הראשונים.

הזכויות שנגזלו ממני", נופלת על גליה קדרות, התיקים המשרדיים כצבעי ירוקיכחול־אדום. תחושה של איזה סוף מתקרב. כאילו כאמת היה השכן ארונות הברול שבתחילה נצצו כפלדה, כמו עיניו מין עורב המבשר את קץ הימים. יתכן שוה כגלל שפעם היו צעירות, ועם הומן קיבלו צבע אפור וקודר תחושת הבדירות האיומה המוקרנת ממנו, בדירותו של בגוון החלורה שהתגנב, עם הגיל, גם לעיניו. אדם שיצא זה עתה לגמלאות וטרם התאושש מההלם. הטלפונים. שיחות המסררון. המזגון. הפקידים החרשים. הכוסים, אדוני השררה, שככל שנה נראו בעיניו יותר

לגליה הנושא הזה של יציאה לגימלאות עריין נראה ערטילאי. אורי עצמאי, ולכן לא יהיה עליו ויותר צעירים. לצאת לפנסיה בעליכורתו כשיניע לגיל 65. היא עצמה עדיין מתייחסת לגיל 65 כאל משהו רחוק ולא כל־כך מציאותי, אם כי בסתר ליבה היא יורעת, ואף אמרה לאורי, שאת לא מספיקה לסובב את הראש

> ארון שלומציון כורב לצאת לגימלאות, גליה לא " מחליק על הריצפה. שולח רגל אחת קרימה, נאלצה לאמץ את דמיונה כרי לראות אותו נאחז באצבעות מעוותות בכסא שהיה שמור לו כמשרד, שתה על הריצפה ומרים את השניה. לפעמים אי־שם בעיריית תל־אביב, ואילו המנגנון חובט באצבעותיו, מכה כהן כדי שאחיות העווית שלו תרפה והוא יעווב את הכסא.

זמן רב התייחס לידיעה הכרורה שיום אחר ייאלץ לפנות את השולתן, לצרור את ספריו, להיפרר מהכסא, מהטלפון, מהחדר הקטן ששלושים שנה נכנס אליו בכל בוקר באופן אוטומטי כמו שמתייחס ארם להודעה שחלה כסרטן וימיו ספורים. רוחה את היריעה, משום שלא יצר כלים כרי להתמורד איתה.

המוזרות שלו החלה לכלוט עוד בתקופת החופשה שלפני הפרישה. אז החל להתפקח. מחר, כשיקום בבוקר, לא יהיה לו לאן ללכת. והוא אוהב את מעגל השינרה שלו, שזמן רב כליכך שימש תרים בפני השנים החולפות. בכל יום הוא הולך למשרד שלו

הו היה המעגל של חייו. כל עוד היה סגור כו – וכבר השנים חלפו מתחת לאפן".

הוא חושש מהלאיכלום שממתין לו בבית. הדירה בקומה השביעית, דירה חמימה ומרוהטת בכיתיות נעימה ופשוטה, נהפכה כעיניו לכלוב שיסגור עליו כבית־כלא. בעצמו אמר לאורי: "עד עכשיו הבית היה בשבילי מאסר עם יחס מיוחר. מעכשיו אפילו היחס המיוחר הזה, כלומר היכולת לקום בכוקר ולצאת מהכית למשרד, נלקה ממני".

השלווה של ארם שבעצם אין לו לאן ללכת.

עלה (וג במארם עד 19 באפריל) אש מונרים השבוע נלויות, אך העובבים אוזכם אום ווטים לולות את הקלפים. זוחי תקופה של מול, אך לא כדאי לסמוך על אנשים. אתם נוטים לחות עצה שתשמעו בימים אלה – אבל לפחוח

לנם חמיבה אך בכל זאת לא רצוי לגלות סודות מוסים אחם מרבים לחתלבט, אך בסוף תגיעו

(פו בפברואר עד 20 בבנארט) (פו בפנארט מול של אוחים עלול לשבש את שגרת היוםיום ננית, תשבוע עדיף לנחל את ענייני הוזברה במ" קשת כילוי הנמצאים חרחק מחבית. צעירים עלולים לחיכום לעימותים עם ההודים. יש עכשיו וטייח למעשי שטות,

פור (20 באמרול עד 20 במאי) שומו צרוכים להישמר מפני ביובוזים. וכן מפני מינוקות במוקום בתחום המינוסי. ידידים יעניקו

תאומים (וב במאי עד 20 ביוני) מ לשפות מאמץ לפעול בשיתוף פעולה עם מיש" לוני כן מומלץ לתשניח על נושא האשראי. אתכם עסוקים בבעיות שלהם, וכדאי מחוושו ברת.

לשון זו נתני ער 12 בולי) ישלנט אלשיו הקבלות טובה לתח ביטוי לרנשור ושלה דאל ערורים: את חקרובים אליכם. העקרון אלוה ארון לתיות פהיהות בחיים האישיים. ושלוו לתיות פהיהות בחיים האישיים. ושלוו לתוו תעסקים השתמשר בשעות הפואי

אריה (23 ביולי עד 23 באונוסט) רויי החברה מוצלחים כימים אלה וכך גם העס־ קים, אך מוטב לא לערבכ בין השניים. בשעות חערב כדאי לשמור על הבריאות. אנו פגישה אחת אינח עולה כמצומה, אין זאת סיבה לשרוף את כל חגשרים ולחשמולל.

בתולה (23 באוגוסט עד 12 בטפטמבר) בתחום הרומנטי העניינים מתנהלים על הצד הטוב ביותר, אך בתחום הקריירה מוטב לרחות צעדים. אם יש לכם בעייה וחברים מציעים לכם פתרונות קיצוניים – חדרך הטובה ביותר עוברת בדיוק באמצע.

מאוניים (23 בספטמבר ער 22 באוקטובר) הפרעות עלולות לצוץ גם בעבודה וגם בבית. שותפים, לעומת-זאת, עובדים עכשיו בחרמוניה ומשינים הישונים. זה לא זמן טוב לטיולים ולנסיר עות, כדאי להשקיע עוד מחשבה בפרוויקט לפני שמבקשים עצות.

עקרב (23 באוקטובר עד וג בוובמבר) אנה בשיום שוערים צפויים השבוע. אך תצער הכסף בא והולך בימים אלה. עבשיו בדאי יותר לעסוק בפעילות יצירתית וכבילוי, במקום לעפל בענייני עסקים. נישתכם לגבו ביובוזים וחוצאות אינה עקבית השבוע – רצוי לבחון היטב אה טד העדיפויות.

קשת (22 בנובמבר עד 21 ברצמבר) הרמוניה מוחלטת שודרת בין בני הזוג, זוח ומן מצויין ליציאות משותפות, לעומת זאון, בין שות פים עלולח להתולפ מחלוקה השובבים אתכם אינם יודעים למו לצפות מכם די אום שובבים ושמרניים כאחד.

הזמן כמו קפא מלכת. הרי במשרד בעצם אין חשיבות לגיל. הוא התחיל לעכור בעירייה כשהיה ככן שלושים. אז מה זה משנה אם היום הוא כן 65, אם במשך כל השנים הארוכות הללו עשה כמעט אותם דברים? השיגרה היא ידיר, וגליה - שכל ימיה ראתה בשיגרה אוייב – נרהמה מהפולחן שעשה השכן מהקומה השכיעית סכיב השיגרה המקודשת שלו. עולה כדי להתיעץ עם אורי איך אפשר לנסות

לשכנע אותם, שם במשרד, שהוא יכול וצריך להמשיך לעבור. עוד מצי שנה. לפחות שלושה חודשים. כאילו לזמו הקצר הזה יש ככלל משמעות.

מכאן בא גם דימוי העורב. הוא הפסיק ללכת כארם הפוסע בבטחון אל מקום העבודה המבתין לו. אך עדיין לא סיגל לעצמו את ההליכה המתונה

כלילה, כאשר ישכו בסלון החם, מתכונגים אל החורף התל־אכיבי שכחוץ, דיכרו אורי וגליה על כך שכחברה שלנו טרם למרו להכין אנשים לקראת היציאה לגימלאות. לתת להם ייעוץ מקצועי של פסיכולוגים, ללמד אותם לא לפתר מן הפנאי הצפוי להם אלא להנות ממנו. הצרפתי חולם על הכיקתה הקטנה שתמתין לו כשיפרוש לגימלאות, ביקתה עם חלקת דשא ליד נחל קטן שבו יוכל לדוג דגים.

בכורסאות עמוקות, על עכודה כגינת כיתו, עי האפשרות לפתח את כשרון הציור שאולי חבוי בו. גם הישראלי צריך ללמור לא לפחר מהיציאה לגימלאות אלא לצפות לה כשם שמצפים להרפתקה חדשה. וגליה אמרה: "הצרה היא שכני דורו של ארון שלומציון ואולי גם מי שצעירים ממנו, חונכו שהבטלה היא אם כל חטאת. ולכן, מי שיוצא לגימלאות חש עצמו כמי שחוצה את שערי החטא. שוכ אין הוא נחוץ.

האנגלי חולם על המוערון שיקלוט את גופו העייף

הוא בקושי נסבל". "כך או כך", אמרה לאורי, _"אתה מוכרח למצוא לו משהו לפני שהוא ישתגע. זה בכלל לא משנה שכני דדור שלו לא הוכנו ליציאה אל התקופה החרשה. צריך לחסוך ממנו את המשבר הוה":

אורי סירר לו עכודה בכנק. אחראי על בטחון. רומה שארון שלומציון זכה לחיים חרשים. שוכ יש לו בשביל מה לקום בבוקר, וצעריו חזרו להיות כשהיו לפנייכן, הצערים הכטוחים של תרנגול היורע כי הלול ממתין לו. לא עוד במו עורב שאיבר את דרכו. הורוסקופ

תחוית לשבוע שבין 9 ל-15 בינואר

שעות חבוקר טובות ביותר לבוצוע עבורה. מצבי

הרוח האופטימי ומשך. אבל רצוי להקפיר על מנון

חח מספקת פדי לא לפנוע כבריאות, לאחר שתשי

גדי (12 בדצמבר עד 19 בינואר).

יימן את תעבודות השנרתיות, יתיו לכם לעיו ודשים. ותיטיבו לבטאם. דלי (20 בינואר ער 18 בפברואר) השבוע חדגש הוא על פעולויות לשעות המואי, אבל בחוום הרומנעי עלולות לצוץ שאלות שלא יימצא להן פורות לטובבים אתכם אין בליבו תו בר קרץ ממו שוש לכם, זון בליית עפשיו מומן לושתוד לחלות:מאר

43 Biaeaio

בעמור זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" .9.1.52 – 2.1.52 שבין הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

75 מעצורי ההפגנה נכלאו בג'למי

75 כועצורי ירושלים. מכיו מתנ אדש שנעצרו אחר דרתני גשויות ליד בנין הכנסת את־ מול, בעת הדיון על השילומים מגרמנית - הובאו בשעה 11 לסהיצ למשטרת יגור שנקראה סעם משפרת גילמי.

העצורים הובאו כ-3 אוטוכו־ סים -אגד" כליווי 4 ג'יפים של המשטרה. כפנים האוטובוסים סמרו 7 שוטרים מזויינים.

לפי הוראת המטה הארצי של המשטרה התחילו בשעה 5 בבוקר להכין את מתנה המעצר לקבלת העצורים. למקום הוכאה תנכורת של שוטרים מכביבות חיפה ותח-נת כית ליר ועד שעה 10 הוכן הניתנה לתפקידו. לשוטרים שהופקדו על מחנה

המעצר, חולקו הווראות הכאות: או אסור לשוטר לנגוע בגופו סל עציר אלא אם יותקף. בו אסיר לשוטר לרבר לעציר, לעי נות לו או להכנס אתו לשיחה, פרט לניתן פקורות. ני כל עציר שיתלונן על שוטר, תלונתו תועי כר לקצין המכונה. רו אם אסיר יתקומם, תנקוט המשכרה בפער לה נגדו כלכר ולא נגד אסירים אחרים בסביכתו.

העצורים נראו עייסים והיו ביניהם כאלה שהיו לכושים בכרי עכורה או נשאו תיקים בידיהם. סימן שטרם הכפיקו ללכת הבי-מה מעבורתם. בין העצורים גם חייל אחר, כנו סל קצין משטרה.

שערורית סילוף התנ"ך - לדיון

דרשנית היאשית בירושלים יתבון היום בשערורית התנאך ממוויים, שחוצא שיי השומר הצעידיי והומין בשוק המכומי. החנייך התמוצושי אינו, מוביר יאת מום איורין יישואל.

איומול הפגינו רכנים וראשי יסיבות בפני ביתו של הרב חראי שי הרצוב והרכ מרוכ בנד המצח ספר בינוגף ומסלף את התנידי. מקרת החינור והתכבות פר-ים אים ובחוינות רשמים מהם פר, בהיוצה כאמה, כי המחברים את הכסר קמחלקת יהוינור ופוורמות לאיכור ולא ניי מן לו אופור ואין להעלות על דורעת ביינתן איכור לספר וה או בעין זה כן נאבר בחורעת סאין לה סמר הגיר אלא ברפורים כו רוניטראר רועוא כולל לכם משוי מולו פריכיות בנינרא

#iagain 44

מרכז מפאיי, שנתקבלה כבר עליידי המחלקה לאיגור מקצועי של הועהיים ההפתדרותי. מליאת הועה"פ היתה צריכה לאשר החלטה זו, אולם ברגע האחרון גרותה הישיכה לפי תכיי עת חברי מפא"י. שר האוצר עדיי ין מתנגר בתוקף להחלטת מרכז מפאיי להעלאת השכר. הוא

המסיים השנה את לימודיו כפר סבור, כי כמקרה של קבלתה לא | קולטה למשפטים כלונרון, עובר רוחצים כלים במסערות ואילו 15 נוספים סיימו זה עתה עבודה זבר המולר, כשיש עבורה מרובה ברך

כל אלה ורכים אחרים קיבלו

מגולחים, מגורלי זקן, רעכים לחם ממש ועוברים כל בוקר: מ–13 בינואר מרחקים עצומים דרך לונדון רכי תי כרי להגיע מבתיהם לאוניבר

למרוח כל המאמצים של הצירות הישראלית בלונדוו טרם כספים. מצב הסטורנטים נעשה חמור ביותר.

70777 TH

לוסיה בורנטמייו

שפלות לארן באשיל שלם ועד

מיתה ב,ביתו יצווקי עי פני מיתר שנו מחבקשים הואקשים מיד על הנוולה והנווקים לאקאו

הנועה ת. ד. 22 ירופלים

ל קר, במקוצוב כן מתבקש למסור בל מים חודים את מקום תבוצה של אוין חיד זה תע העובה אל אוין חיד

סטודנט ישראלי אחד,

כאן, ממש כאן.

חופשה מהנה שעליה חלמת

4 ימים ו־4 לילות ב־99 ש"ח

תוכל להעביר 4 ימים ו־4 לילות של

עם מועדון לילה ושלל תוכניות מגוונות בריכת שחייה מחוממת. מועדון בריאות סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים ואחרים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים.

המחיר כולל דמי שירות. לא כולל מע"מ.

המבצע עד ל3.3.87

-067 -2 1901 - 2 - 3 מולפון: התקשורו עוד היום לטולפון:

כפיקוח משרד החינוך והתרבו

במלון הולידיי טבריה

הקלות נוספות בשימוש לק לשלוש מחלקות: מוסיקה, בחשמל ייבנמו לתוקפן החל לית שתכלול שיחות, מערכונים בוטלו כל ההגבלות על שר ובו', כל התכנון יתוכו בירושלים | מוש בחשמל לצוכי מאור בחרה כדי למנוע כפילות. כראש מחלי | המגורים ובחקונות הראות. חשיי קח המוסיקה יעמדו קרל סלומה, מוש ברדיאטורים וקומקומים

מר שפירא ממר, כי חשבוע

הופסק להם הורם לשבוע, אולם מר פרלמן אמר כן וכריו מלחמה בשעמום ויחפור אה חברת החשמל לכמל חווית עם מלחמה בשעמום ויחפור אה הצרי החשמל לכמל חווית עם הראריו למכשיר של ביריר וה ורי מים חשמליים.

יוכל לעמוד בהתחייבותו שלא כסבל בתחנת הרכבת, 2 אחרים לחדפים שטרות כסף חדשים. הועה"פ של העוכר הציוני יתכנס כשבת. העובר הציוני תו- | גית כעוזרים לדוורים בעונה חג מך בתיקון הבסים לחישוב חוסד

השינויים

אמנם הקצבות בלירות שטרלינג להמשך לימודיהם אך זה חדשים אחדים לא הועכר להם כסף. רבים מהם הולכים כלתי

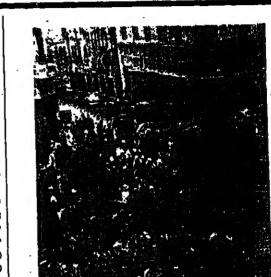
החל מה-13 בינואר יתולו סיטאות ולשמוע הרצאות. שינויים יסודיים בתכניות ובי שידורים של "כול ישראלי דוריע הבוקר כור מ. פרלמן, מני הל שרותי דבוריעיו, שכובל לי. נענה האוצר ועריין לא העביר לו ומנית את דנותת בכול ישויי

הכניות כבדות לא ישוררו במשך תקופה מסויימת ובשעות הקלות הערכ יתקיימו רק שירורים לכי-דור. צה"ל העמיד לרשות .קול ישראל" את משרריו ובקרוב אפי בשר בשרבורש שר יהיה לקיים תכנית מקבילה על נושאים שונים המעניינים רק חשמל ממחר

חוג מצומצם של מאזינים. התכנון ב-קול ישראל" יתוך חדשות ורפורטנ'ת ותכנית כלי ממחר או מתרתיים. בראש מחלקת החדשות חשמליים יהיה מותר בכל שעות והרפורטג׳ה חנוך נכתון וכראש היום והלילה פרט לשעות המחלקה לתכניות כלליות הר"ר | 4-8.30 בערנ.

שפירא. כמנהלת תתחנה בת"א מנהל חברת החשמלן מר"ג. נתמנחה לאח פורת זכמנהל זמני | שפירא, אמר הבוקר לסופרנו, כי של תחנת ירושלים אליהו ברמל. ייתכו שאפשר יהיה להחריע בקי מזכיר ..קול ישראל" הוא מר דוב גם על הקלות נוספות, אולם רביצקי ועורך ומסגנו הריון ברוד יש לראות בהן רק הקלות עונתיי הראל וברגרו: בראש המחלקה ות ובקיין יותבר המצב בתרבה ליחסי ציבור עומר מר ברטורא מסגן מנהל אדמיניסטוציה של נתפסר במתוות ת"א ותימה 199 שרותי והודיעין נחמנה מר לני עבריינים על חקבות החשמל.

סבויה

המפנינים מחבאנים לזוו בתום הואומים בכיבר ציון (למעלה) בעוד שוטרים ממתינים להם כדרך לכנסח

מעש" חידש הופעתו

הבוקר הודבקו ברחובות | נגר השילומים וקוראת את הצי ירושלים עלוני בעש" בתוצאת | כור למחות נגד העברת גופות מפלגתו החרשה של ד"ד שייב | הנרמנים משרונה לקבורה על הר איתנים" ובהם יוצאת המסלגה | ציון.

> וחראות בדבר השום ברדות וחגורים מיכנה ישיה שחול רמון קה ימון גן ב"ר ישו צפון שד פוים. תלשנים ישה הליתולה של 'נותיסי, הליניש (ניי חי' לון) וששת המשפחת של 25 לידם מנודל בשות ז N-8-1

הקירוני ביקו, שבורה שבו בביקה היונה רישום ו ביקו ואוונוזיים

נוף חלש, עוברם ודישים דל חלש מיניטה מוקד. בשמה הנב שמו מיות "הכן" מזלה יייי אינטה כלייב המוכה בשונה בשונה החומה בשונה ההמוכה השונה בשונה בשונ

D . N ת א קון בן יחורת בב

הגם דים: ועדכם

ספרים חדשים :בספרית מעריב

מבחר מאמרום על יהרות ליהודים. על ארץ־ישראל. על ישראל והערכים. ועל יחסינו עם אומות העולם המצטרפים יחר ל.אני מאמין"

בני לארם אואר, לא זו בלבר

- ש אפרודיטי או הטיול המאורגן מאת אהרן אמיר 🗆 סיפור שנכתב בעקבות טיול מאורגן לקפריסין ועניינו מפגש בין אינטלקטואלים ל-עמך". העודה בין שני הקטבים נוגיב יצירה מבריקה. רמד-פנים, רצופת הפתעות, קלילה ועקצנית. חצוחיר זו ש"ח
- בינה ורחשי לב מאת גין אוסטן ספר דמולם את חכמת הלב והרגישות המאפיינים את מחברת יצירות ביוחת וצופת של הספרות האנגלית.
- □ דו־קיום כלא עוכום מאת פרום' קליימן המחבר עכליט את מקומה המיוחד. העלי המבריע. של ממלכת ירדן במבחיר של את מקומה המיוחד. העלו האילוצים אשר מונעים מהמלך השיאלי-ערבי ומנחח את מיכלול האילוצים אשר מונעים מהמלך חסיון וירדן להבריע לטובת שלום של ממש עם ישראל. המחיר גז ש"ח
 - החסידות ושיבת ציון מאת יצחק

לראשונה בישראל מחקר מרעי המתאר את יחס החסידות להתעוררות הלאוטית והציונות. המחיר 29

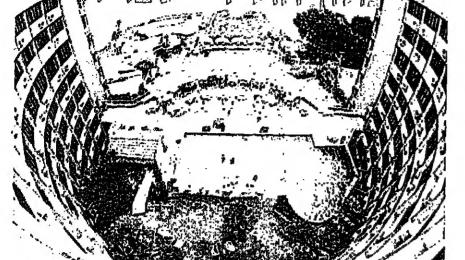
חרוכש ער שלושה ספרים ייחנה מחנחה של 15% והמחורום המצוונים לעול.

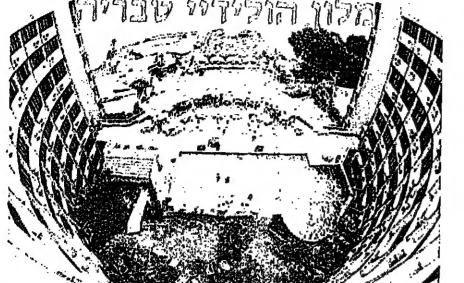
הרוכש ארבעה ספרום ומעלת ייחנה מחנחה של 20% מהמחירים המצוונים לעיל.

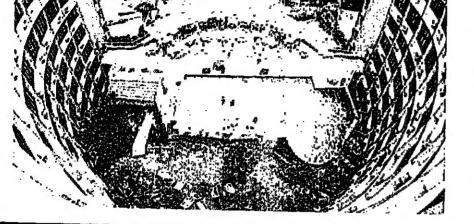
למחזיקי כרטיטי אשראי: ישראכרט, ויזה, דיינרס

למתזיקי ברטיסי אשראי: ישראכרט, ויזח, דיינרס להומנות בטכפון,24 נסטות ביסמה-חיינ

..383838

להצליח בבגרות כסיקות משרר החינוך והתרבוו בת"א: צהרנו אהנין לאנסיה הרצליה לבי"ם תיכון חדש!!

משפת ההרשמה לכיתות כוקר וערב למוער יוני 1987 לכל המקצועות כולל: * מחמטיכה ופיזיקה מורחבות * כימיה * ביולוגיה * אוכנות * בחינות פסיכומטריות , רק באולפן לבנרות כהנהלת מהנדם א, לחמן (מחבר הספרים): 1. לימור עד להצלחה בכחינה, או החזר סכר ליכור במקרה של כשלון שני: 2; "80 מחלמידנו עברו בהצלחה אח בחינות הבנוות כסחמטיקה במוער ינואר 1986, דו ב קבלו ציונים זי ו-10; נמלמרים את כל החומר הדרים לבחינה. כך שלא נורש ידע מוקום: 4. מורים מעולים בכיתות קטנות: 1. שעורי חנבור לחלמידים מחקשים ללא חשלום: 6. נבחרנו כבית הספר האקסטרני הטוב ביותר בחל אביב, בחיפה ובירושלים בסקרי דעת קהל של חברת יקלעי. שהוא מחמצא היטב בחומר,

1940 - 1957 מיווג אויר מלא בכיתוח.

ג.ר. (כחמונה): "מ-ו כחיכון | ההרשמה: חל-אכיב: רחי דרך חיפה וג (בירס תיכון חיש חדר ז), טלי 4011644, KIADA14-FD. ל-10 באולפן לבנרות יררשלים: רת המלך גיורגי 16 טלי 222175, 222340 חיפה: רוז יל"ג ו (בית לינה נשים), טל' (16741), 04"641040. כאר שבע: בניין הפצמאות, רחי העצמאות 40, קומה 6, טלי 146,5,

אלא שקיכל בטחון עצמי ראש העין: פרוייקט שיקום השכונות, סלי 01-9369419.

חיים ברוס (כחמונה): ילימודים עם יחם אישי חציון הגבות 9 ו במתמטיקה

בהוהלת א. לחת

ספרית

כורה בראמס מאת פטריק קובן

ספר מתח סוחף. כתוב בדומור וברגישות, שעניינו מפגש בין סופר מצליח וספקן. ובין צעירה וצלנדית, המאמינה בגלנול נשמות. - המחיר 24 ש"ח הקרקס האודונות שלו. שנות ההחלטה? מהו סודוז סם ש. רקובר הוא את האדם ברגע האמת. ברגע ההחלטה? מהו סודוז סם ש. רקובר הוא

ם משבר ושיגוי בחיי הילך ומשפחתו מאת ד"ר

עמירם רביב ועדנה כצולסון המפר מבוסס על נסיונם של פסיבולוגים. מציע דרכים לפעולה כדי להקל על זייו של הילד ומשפחתו בנסיבות של לחץ. מתח ומכאוב. הנוחיר 12 ש"ח

סרוף ימים מאת ד'ר בנימין שלמון רוצא מאר ד'ר בנימין שלמון רוצאן ישראלי טקורי. על איש עסקים ישראלי. בעל נטיות לתיקון העולם. המחור זג ש"ח הוקלע להרפתקאות ם פנמיים תורכי מאת מנחם תלמי
לרתפנן על הכורסה. כיד אחת מלפטון צעיר וריחני, כיד השניה הספר
הוה. לקרוא. להיאנח ולחייך ולא לרעת מתי נגמר הסיפור ומתי מתחילה
מוחר 20 ש"ח

□ רגנו ברוח מאת אנדרה ברינק
אנדרה ברינק, אחד מסופריה החשובים ומעודרי המחלוקה של
דרוכראפריקה, ברומאן מפחיע בו דוא מתאר מערכת יחסים נוגעה ללב.
אך בה במידה בלחיראפשרית. בין גבר שחוד לאשה לבנה המחיר 23 ש"ח

תלוש הזמנה

לכבוד ספרית מעריב מ"ד 20208 תליאביב 201 61

(א לשלוח אלי את הספרים המסומנים כ־X	
רצ"ב תמחאה ע"סלפקודת ספרית מעריב.	
שם	מס' ת"ו
כתובתמיקוד	מיקוד

..תתימה...

שרטום: "מועדון מטיילי מעריב." מערכת "פעריב" רח" קוליכן 1. תלאביב, טל. 13:439207 פתוח ברציפות בין השעות 8.30 עד 17.00 מועדון מטיילי מעדיב לדרום אמריקה עם מדדיכי נאות הכבר עם מכבי ת"א לאירופה אמסטרדם – בריסל – לוגדון

חמישה מסלולים

🖈 המסלול הדרומי – לארגנטינה. ציילי וברויל ★ המסלול המקיף אי – לארגנטינה, בוליביה, פרז וברזיל

🖈 המסלול המקיף ב' – ברויל, פרו, בוליביה וארגנטינה

★ ל קרנבלים בברזיל

ו יום לארנוטינה וכרויל עם סיום כקרוכל כריו

ביצוע "נאות חככר".

הצעה מיוחדת לקוראי מעריב:

מצרים ב־165-180 שקל בלבד! "מועדון מטיילי מעריב", בשיתוף עם "נאות הככר", מכריז על פתיחת קו סיורים שבועי, קבוע, באוטובוסים למצרים ★ טיולים לארבעה ולחמישה ימים.

ל סיור בימי חול, 5 ימים (ארבעה לילות) ★

בכל יום ראשון בשבוע, חזרה ביום ה' בערב. יציאה מהל-אביב באוטובוס תיירים.

שהייה בבית מלון מדרגת תיירות גבוהה ("מארווה"), כולל ארוחת בוקר. ★ שני ימי סיור בקהיר, יום חופשי.

חברת "אביבים", בשיתוף עם "מועדון

מטוילי מעריב", מציעה שבוע טיול

באירופה, כולל שני המשחקים של מכבי

ת"א עם אלופת בריה"מ, ז'אלגיריט קובנה, בבריסל 87 ו 15-14, במסגרת

בית הגמר כגביע אירופה לאלופות.

.20.1.87 יציאה: 13.1.87 חזרה 20.1.87 ★

★ מלווה הקבוצה: דוני לבנשטיין.

מטיילי מעריב", טל. 439207 (03).

טיסה בחברות תעופה סדירות.

★ מחיו: 790 דולו,בתי מלון דוגה ראשונה, כולל ארוחת בוקר.

פרטים: "אביבים", הרצליה פיתוח, ככר דה־שליט, טל. 7575,78057 (052),אביבים

רמת־אביב,טל. 1/691624(03) ו-במועדון

★ מלווח ישראלי צמוד לקבוצה בקחיר. א המחיר: 180 ש"וו בשלושה תשלומים (3×60 ש"ח) ★

★ לא כולל: אשרח, מסי מעבר גבול והיטל על שירותים בחו"ל.

ארבעה ימים (שלושה לילות) סופשבוע ארוך 🖈

בכל יום חמישי בשבוע, חזרה ביום א' בערב. יציאה מתל־אביב באוטובוס תיירים. שהייח בבית מלון מדרגת תיירות גבוהה ("מארווה"), כולל ארוחת בוקר.

שני ימי סיור בקתיר.

★ מלווה ישראלי צמוד לקבוצה בקהיר.

א המחיר: 165 ש"ח בשלושה תשלומים (55x3 ש"ח).

לא כולל: אשרה, מסי מעבר גבול והיטל על שירותים בחו"ל.

א מים במצרים

נותרו מקומות ספורים לכיוול בקחיר, לוקסור ואסיאן מלונות דרגה ראשונה 🖈 מחיר: 416 דולה ינאריך יציארו: 75.1.67

בית ציוני אמריקה, מועדון הזמר

לשיר עם אמי נצר ואמנים אורוזים, מדי שבועיים ביום רביעי המפגש הבא: 28.1.87 🖈 אמגים אורחים:

שלישיית הרמוניקה

אמני מפוחית הפה, מיוצאי שלישיית אדלר

ברטיסי ותרוה למטיילים ותיקים של "מועדון מטיילי מעדיב" בטלפון 439207 (03) הובעות בטלפון וכרעיטים – בקופת בית ציוני אמריקה, טלפון (03)25934)

TO THE POPULATION OF THE PROPERTY OF THE PROPE נפור שים", בית המדרש הפתוח

מועדון מטיילי <u>מעריב</u>

בתקופת הקרנבל

יציאה- 1.1

15 יום סיום בקרנכל – רמח לינות משופרת

שבוע בריאות ונופש במלון .נני מוריח", בים ממלח, מיום א' 1.2.87 עד יום ה' 5.2.87 (ארבעה לילות). המחיר לאדם בחדר זוגי, תצי פנטיון, קפח ועוגה – 68 ש"ח ליום, כולל כניסה חופשית לבריכות הפנימיות חמפוזגות של מי ים המלח, ג'קוזי וסאונה. שני תשלומים, 50% בעת ההרשמה והיתר

- 20 יום מתום הארוח. תרגילי כושר גופני בחדרכת מורח בכירוז

נופט בגני מוריה"

טיול יום לחרמון

מתל אביב לחרמון טיול יום לאוזר חחרפון. וציאח פונ"א.

תאריכים: 17.1, 24.1, 13.1. המתיר: 32 ש"ת. לילרים ער ניל 12: 30 ש"ת. ל כפוף לדעאי מוג האוויר. במידה והאחר סגור למבקרים – ביקור בחוות היעימים בחמת גוד.

מצוקי דרגות

חמרכז לטיולי מדבר

י קורם גלישת צוקים (שלב ב') יתקיים בתאריכים 22-24/1/87 קורט גלישת צוקים (שלב אי) יתקיים בתאריכים 7/3/67

שיולי יום ברכב מדברי כולל ארוחת צחריים. תארוכי יציאחו 7.2 ,24.1 ,17.1

אמציה א

תאריכי יציאה: 17.1.87, 11.1

הרצאה מיוחדת תחקיים מחד, מוצ"ש, 10.1.67, בשעה 2 בערב בבית ציוני אמריקה. רח' דניאל פרוש 1 ת"א, מרצים: מוש סביר ודורי מרן

כניסה תומשית 🏃 הקחל מוזמן

משות פופות ספים לעוגה אביורי מטבח אביורי מטבח

מחילות בר־כוכבא טיול יום למחילות ברכוכבא באמציח וסיור במויאון חבדות ע"ש ג'ר אלון בקיבוץ לתב

ערבי הרצאות

מיוחד לקראת טיולי "נאות הכבר" לדרום אמרוקה בתקופת הקרובל

חליפות תצאיות סקוטיות קושוטים זיקטים תה אנגלי מלנסים הפתעות והצעות מיוחדות צג טיסות ללונדון לבני נשים הנותונים וחזינות בנתמות בנקנ בבל יום יוגרל בין חקונים ברשת בכל יום יוגרל בין חקונים ברשת חלוקים ופיזימות טרנינגים לשינת שמלות מארחת שיורים בלונדוו-מתנת רשות התיירות הופעת השלישיה הסקוטית

אופנה לונדוניות

מלומדוו באתדבת

בחשביר לצרכן